

PLAYBOY

БРОЈ 79 СЕПТЕМБАР 2010.
ИЗДАЊЕ ЗА СРБИЈУ

ЦЕНА: 199 дина
3.1 евра
7 км
200 ден

SERBIA OPEN

КАРОЛИНА ЈОВАНОВИЋ,
ТАЛЕНТОВАНА ТЕНИСЕРКА,
СРЦЕ ОСТАВЉА НА ТЕРЕНУ

ВАЊА УДОВИЧИЋ

ЖИВИМО У ВРЕМЕНУ
ЗАВИСТИ И ПРЕВАРЕ

ТЕОФИЛ ПАНЧИЋ

УПОРЕДНА АНАЛИЗА
КРЕТЕНИЗМА

PAGANI ZONDA

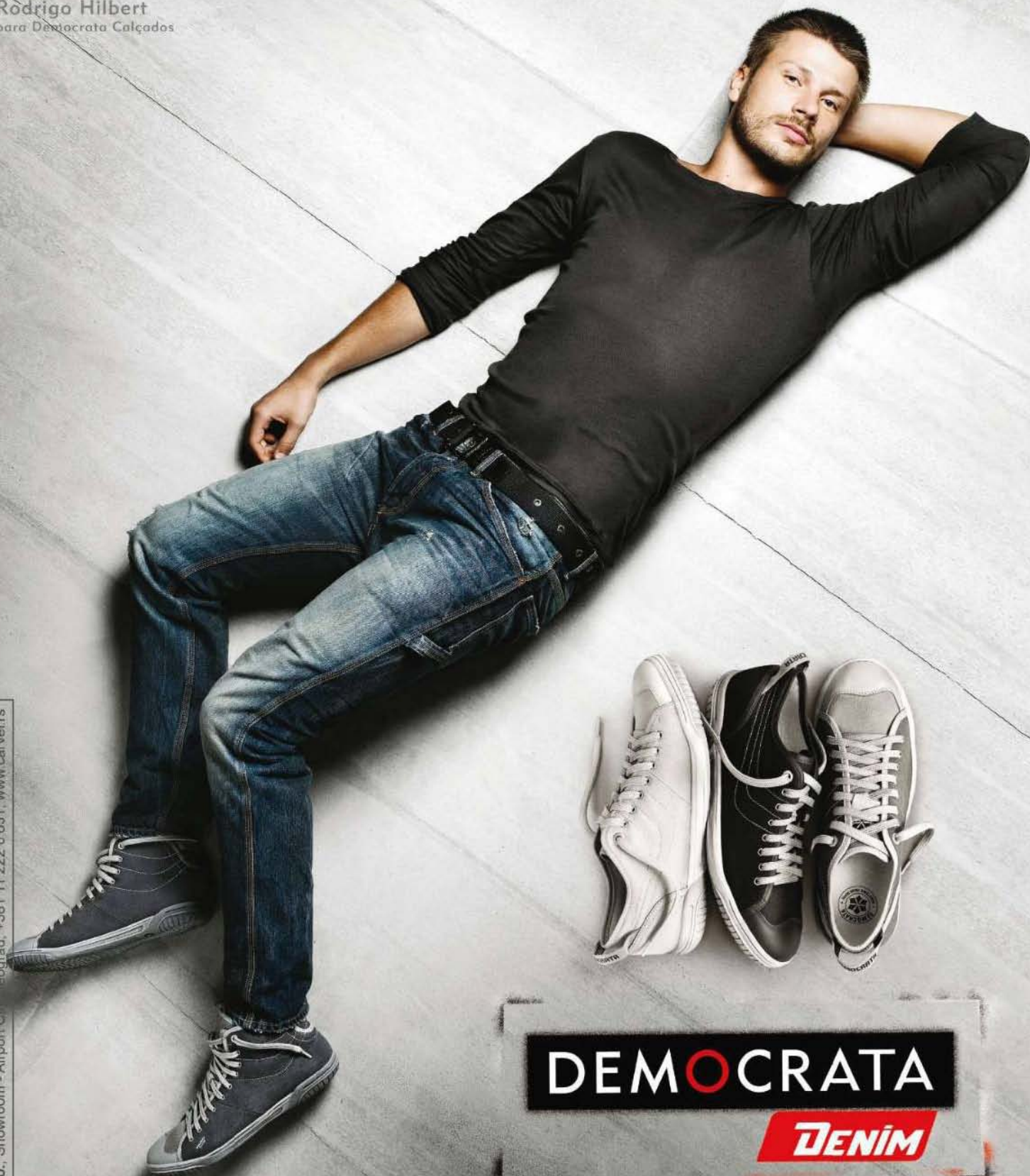
КАКО СЕ ПРАВИ
СУПЕРАУТО ОД
МИЛИОН И ПО ЕВРА

ТАНТРИЧКИ СЕКС

ПРИРУЧНИК ЗА
НАЈЛУЂЕ ОРГАЗМЕ

Rodrigo Hilbert
para Democrata Calçados

DEMOCRATA

DENIM

NEW COLLECTION

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Перица Гуњић (Агенција "Magla Media")

АРТ ДИРЕКТОР: Александар Миливојевић

ИЗВРШНИ УРЕДНИК: Марко Видојековић (Агенција
BGHC)

УРЕДНИК ФОТОГРАФИЈЕ: Радован Јанушевић

ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК: Желмир Жарковић

ПРОДУКЦИЈСКИ ТИМ: Зорана Мишић,
Никола Бошњковић

ФОТОГРАФИ: Александар Кујучев, Браца Надеждић,
Тамара Радаковић, Стефан Лулино, Милован
Кнежевић, Александар Плавевски, Предраг
Вучковић, Марко Цветковић, Ненад Марјановић
ФОТО-АГЕНЦИЈЕ: Culiver (Getty Images, TopFoto,
Rex, Retna), AFP, Keystone, Red Dot, Reuters, Irap, AP

ИЛУСТРАЦИЈЕ: Предраг Кораксић Согах, Боб
Живковић, Мирко Илић, Штеф Бартолић (стрип)

САРАДНИЦИ: Светислав Басара, Бранко Чечен,
Тамара Димитријевић, Сергеј Трифуновић, Сузана
Миличић, Мирослав Микиљанац, Игор Станојевић,
Мишко Билбија, Александар Стојановић, Вања
Булић, Александар Димитријевић, Бошко Ђирковић
Шкабо, Јелена Грујић, Михајло Спасојевић, Пела
Поповић, Иван Ивачковић, Милан Јовановић
Стронгмен, Донатан Френклин, Иван Ангеловски,
Драгана Николетић, Предраг Јеротијевић

ЛЕКТОРКЕ: Бојана Кукуљ-Гез, Ивана Мирковић-Ивков
СЕКРЕТАРИЦА РЕДАКЦИЈЕ: Снежана Вукадиновић
IT МЕНАџЕР: Бориљко Момчиловић

ИЗДАЈЕ: АТТИСА MEDIA SRB

Којајчка 2, Београд

Тел: (011) 2648 436, 2648 432, факс (011) 2648 487

E-mail: playboy@atticamedia.rs

ДИРЕКТОР: Масимо Монти

АСИСТЕНТ ДИРЕКТОРА:
Ивана Љубојевић

АДВЕРТАЈЗИНГ:
Тел: (011) 2648 436

АДВЕРТАЈЗИНГ ДИРЕКТОР: Милош Милошевић
(Агенција "BG Advertising")
milos.milosevic@atticamedia.rs

АДВЕРТАЈЗИНГ АСИСТЕНТ: Ивана Лукић
ДИРЕКТОР МАРКЕТИНГА: Јелена П. Марић

МАРКЕТИНГ АСИСТЕНТ: Зона Јеремич
PR МЕНАџЕР: Душко Петричић

МЕНАџЕР ДИСТРИБУЦИЈЕ: Срђан Кулић
РАЧУНОВОДСТВО: Данијела Окић,
Пепосава Радаковић, Сања Азбагич

ШТАМПА: Фотографија, Суботица
ГЕНЕРАЛНИ ДИСТРИБУТЕР:
Polydor d.o.o. Кумодрашка 287, Београд
Зоран Миловановић
(011) 2461 138

PLAYBOY ENTERPRISES
Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief
Alex Vaickus – President
Jimmy Jellinek – Chief Content Officer
Markus Grindel – Managing Director,
International Print/Digital

INTERNATIONAL PUBLISHING
David Walker – Publishing & Editorial Director
Mary Nastos – Manager/Publishing Services
Gabriela Cifuentes – International
Publishing Administrator
William Ansell – Editorial Coordinator
Sarah Erdelyan – Editorial Administrator

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд 79
PLAYBOY / главни и одговорни уредник
Перица Гуњић. - Изд. за Србију и Црну
Гору. - 2004, бр. 1 (јануар). -
Београд (Којајчка 2) : Attica Media
SRB, 2004. (Суботица, Фотографија). - 28 цм Месечно
ISSN 1451-6950 = Playboy (Београд)
COBISS.SR-ID 111416844

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE МЕСЕЦА, PLAYMATE
ГОДИНЕ, ГЛАВА ЗЕЦА И ФЕМИНИН су робне марке и могу
бити коришћене само уз лиценцу добијену од Playboy
Enterprises International, Inc.

НАВИГАТОР

Подељена су мишљења о женском тенису. Јанко
Типсаревић је један од оних који мисле како је у
односу на мушки лош и досадан, и један од ретких
који се усудио да јавно каже нешто тако политички
некоректно. У овом магазину, пре две године, ис-
причао је како је његов шеснаестогодишњи ортак,
тренирајући с Мартином Хигинс, за месец дана
изгубио два гема, мада је она у то време била преда-
торка женског тениса која је узимала све турнире. „А
зарађујемо исто“, бучио се Јанко. Развезла се о томе
жива дискусија на форумима, али је медији нису
прихватили те се све брзо заборавило.

Како нисмо сви тенисери професионалци, има
мушкараца којима је омогућено задовољство да о
женском тенису размишљају растерећеније. Који не
мере да ли је девојка сервирала брзином од 160 на
сат и колико је то спорије од мушкараца који знају
да распале 220; те цифре су пре распон притиска
у прокључалим венама мушког посматрача који се
јавља у оним најнапетијим тренуцима када одаламо

логтицу и њихове несташне сукњице поскоке.

Зашто је њихов излазак на мрежу мање узбудљив
од Федерерове, ма колико био спорији, када коса
после смеча уме онако дрско да им падне преко
ознојених усана? Има и фетишиста који изразито
уживају у оним посебним тренуцима када ломе
рекет и волели би да тенисеркама дозволе да носе
кожне сукњице и знојнице. А има и оних који мисле
да је ово поглед мушког сексисте, очигледно несве-
стих колико има жена које на исти начин гледају
мушки тенис и колико је то природан поглед на
супротни пол. У времену у коме је та врста стерилне
коректности постала од стране држава спонзори-
сан облик друштвеног понашања, Playboy игра на
другој, забавнијој страни терена, на којој се мушкар-
ци и жене, и обр-уто, неће одмеравати искључиво
по квалитету игре.

Уживајте у Каролини Јовановић, једној од наших
најлепших тенисерки.

А има и неколико текстова...

П. Г.

ВАЊА УДОВИЧИЋ

„Деведесет процената оних који
се сматрају чет-сетом не само да
не заслужују да се о њима прича
већ ни не спадају у ту групу.“ Кад
један скромни, лепо васпитани
момак, какав је Удовичић, одлу-
чи да тако отворено као у овом
интервјуу проговори о нашој
елити, значи да смо га стварно
застранили.

ХОРАЦИО ПАГАНИ

Playboy је посетио једну од нај-
чувенијих фабрика суперауто-
мобила и разговарао с њеним
оснивачем. Није тешко закључи-
ти да Pagani Zonda није само
аутомобил. То је дете више од
500 година старе Да Винчијеве
замисли о успешној повезаности
уметности и науке.

Један од најпопуларнијих нови-
нара у Србији, који је недавно
тренутке нежељене славе дожи-
вео и уз помоћ оних који не знају
сва слова, али знају да млате
металним штанглама, с Марком
Видојековићем анализира крете-
низам данас и онај из деведесе-
тих, а нису му побегли ни Тадић,
Дачић и остали јунаци његових
колумни.

ЏОНАТАН ФРЕНКЛИН

Наш сарадник је отишао у Гва-
темалу и уверио се да је, после
толико година током којих је
куповала тужиоце, судије и
полицајце, мексичка мафија
на крају купила целу државу, с
комплетном инфраструктуром
за растурање наркотика.

АКСЛ РОУЗ

Јадранка Јанковић, једна од свега
неколико срећница којој су *Guns*
морали да забране да напише све
оно што зна о њима, која је била
сведок догађања око билијарског
стола и на њему у њиховом при-
ватном конкорду, представља
једног од највећих егоманијака
музичке сцене, у коме чуће и
лудило и невероватна харизма.

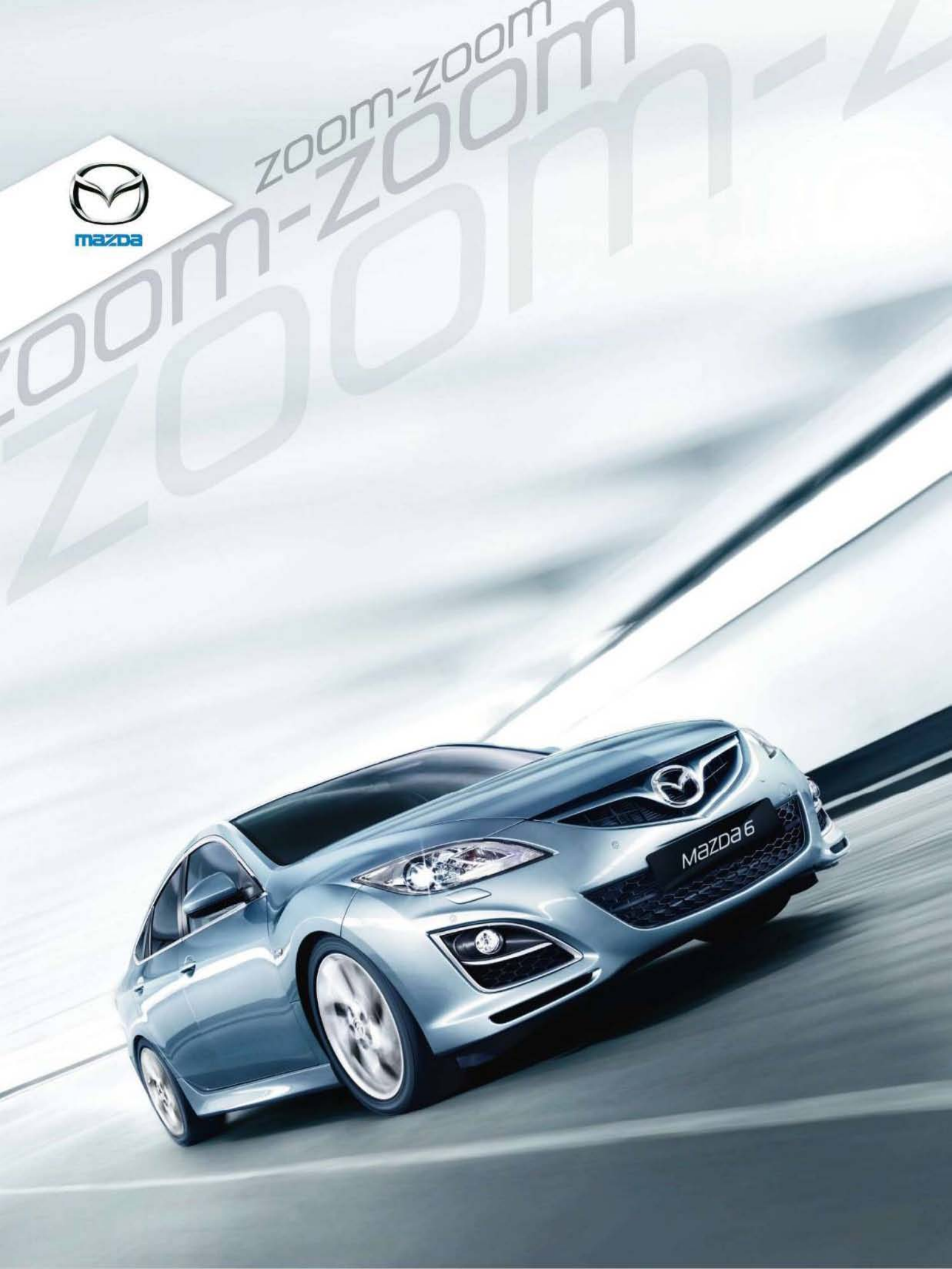

ТАНТРА

Према мишљењу многих, врху-
нац сексуалног уживања. Како
и не би био уколико је заиста
могуће доживети оргазам пре-
ко било којег дела тела. Треба
само сексуалност схватити као
извор радости и креативности
и бити сам довољно креативан.

zoom-zoom

NIJE ZA ONE KOJI MISLE DA JE XENON FARAON

Unapređen model već sjajnog automobila namenjen je samo onima koji od svega u životu traže najbolje. Zato je Mazda6 CD129 TE i dalje neprikosnovena po vrhunskom ugođaju dinamične vožnje, dizajnu u kom se individualci prepoznaju, ali sa dodacima koji Mazda iskustvo podižu na još viši nivo uzbuđenja: silovit Euro 5 dizel motor neverovatno niske potrošnje, fantastičnih 340Nm obrtnog momenta, 17" aluminijumske felne, automatski dvozonski klima uređaj, grejana sedišta za vozača i suvozača, pomoć pri kretanju uzbrdo, preciznije upravljanje, manje buke i još mnogo toga u standardnoj opremi. Proverite zašto nije za svakoga!

NOVA MAZDA6. NIJE ZA SVAKOGA

WWW.MAZDA-RS.COM

BEOGRAD: **General Auto**, Stevana Prvovenčanog 50, Tel: (011) 397 05 44; **Profil International**, Karadorđeva 13, Tel: (011) 328 37 22

NOVI SAD: **Grand M**, Bulevar Vojvode Stepe 50, Tel: (021) 654 28 00 • NIŠ: **Auto MG Commerce**, Bulevar 12. Februar 81, Tel: (018) 581 336

ČAČAK: **Dipem**, Đorđa Tomaševića 178, Tel: (032) 459 559 • KRAGUJEVAC: **Nikom**, Industrijska 20, Tel: (034) 371 591

SUBOTICA: **Alfa**, Jovana Mikića 18, Tel: (024) 555 500.

САДРЖАЈ

септембар 2010.

- 026 КОЛИКО ЋЕТЕ ПЛАТИТИ** Кратак водич кроз све чиме произвођачи покушавају да намагарче купце
038 WELCOME TO THE JUNGLE У сусрет београдском концерту *Guns n' Roses*, кроз лик и дело непоновљивог Аксла Роуза
044 ГВАТЕМАЛА, ДРЖАВА МЕКСИЧКЕ МАФИЈЕ Playboy истражује како нарко-картели набављају себи државу
050 ИНТЕРВЈУ Теофил Панчић
074 20 ПИТАЊА Вања Удовичић
078 У ЗОНДИНОМ ГНЕЗДУ Врхунац аутомобилске егзотике, мит на точковима и неразблажени вулкан испод хаубе
084 SIN CITY Познат и под именом Амстердам
098 ТАНТРИЧКИ СЕКС Доста је било секса на брзака. Препустите се тантри
103 DISK LONG Купање

ДЕВОЈКЕ

- 028 КАРИН ШКУФЦА** Поздрав с Балија
060 КАРОЛИНА ЈОВАНОВИЋ Венерин волеј
088 ИЗА САЛА Салчићи

Audi
Vorsprung durch Technik

Novi Audi A1. Sledeći veliki Audi.

Za hrabru ideju ponekad nije potrebno mnogo prostora, ali je potrebno mnogo umeća. Novi Audi A1 je naizgled mali automobil koji donosi velike promene.

U manje od četiri metra primetićete sve Audi vrline: snagu izraza, hrabar dizajn i beskompromisan kvalitet u svakom detalju. Sa njegovom sportskom linijom bokova, kontrastno kolorisanim krovom i posebno izražajnim farovima, učinićete svaki izlazak na gradske ulice jedinstvenim. Moćna celina koja odiše pokretom, čak i kada stoji, stvorena je za izazove. Izvezite svoj ego na put.

Upoznajte novi Audi A1.

Autokomerc Centar
Aerodrom
Ulica Prva 84/c
11 271 Beograd
Tel: 011/35 30 300

Asta Group
Partizanska 27b
21 000 Novi Sad
Tel: 021/48 02 327

Bros Auto
Dimitrija Tucovića bb
18 000 Niš
Tel: 018/45 67 222
018/45 66 800

Autocentar
Manik Čačak
Preljina bb
32 212 Čačak
Tel: 032/380 190

Porsche Beograd Ada
Radnička 4
11 000 Beograd
Tel: 011/35 30 415

Rokšped Autocentar
Tuzi bb
81 206 Podgorica
Tel/Fax: +382 20/875 001
+382 20/875 002

СЕПТЕМБАР 2010.

Да ли жене уживају у фелацији?

Драган

Већина ужива у реакцији коју изазову.

Шта је *бразилка*? Зашто се момци толико пале на то?

Цеца, Подгорица

Пале се зато што *открива* жене. А има и репутацију да подстиче орални секс и односе откривајући велику површину врло осетљиве коже (Гвинет Палтроу се захваљивала неким женама које су јој урадиле *бразилку* што су јој промениле живот). *Бразилка* поразумева употребу тоглог воска за уклањања сваке длачице, укључујући и оне у задњици, из међуножја, осим малог дела изнад вагине. Процес је непријатан и мора да се понавља месечно. Позната је и као *Playboy*, због своје популарности међу нашим фотомоделима. Истраживања су показала да *бразилка* одговара многим женама, али не свим, јер се неке осећају нелагодно без својих маљница, док друге уживају у излагању свих *добара* својим партнерима. Мушкарци у великој већини јако цене *бразилку*.

Изгледа да ја мастурбирам другачије од већине мушкараца. Легнем на стомак у гаћама и песницом трљам пенис. Може да звучи чудно, али то је једино што обави посао. Пробао сам да мастурбирам нормално, али не могу да свршим. То има утицаја на мене и када сам са женом. Пушење ми не значи много и треба ми много времена да свршим. Непријатна ми је та ситуација.

Тоша

Многи лекари верују да, ако годинама мастурбираш на необичан начин, себе условиш да одговараш само на такву стимулацију. Ти си, изгледа, школски пример. Један терапеут је у медицинском магазину описао четири своја пацијента са сличним проблемом. Он је то приписао њиховој техници мастурбације, која је била да леже на стомацима и трљају пенисе о душек, јастук или чаршафе, а један је користис твоју технику, само обема рукама. Постоје чак и сајтови о овоме, и они препоручују да дечаци мастурбирају само на леђима. Веб-сајт www.ackineorl.com нуди више техника него што смо мислили да је могуће да постоји. Погледај, можда ти помогне. Наша омиљена техника је употреба женске руке.

Кад радим фелацио дечку и гурнем му прст у анус кад свршава, он се смеје као хијена и не може да престане још неколико минута. Мени је мало непријатно. О чему се ради?

Милица

Не смеје се теби, ако то питаш. То је звук

радости. Прст у анусу је кључна ствар. То је моментални нестанак напетости, који чини да неки други људи плачу, зевају или вриште када заиста снажно сврше.

Срећно сам удата у раним тридесетим, са двоје мале деце и добром каријером. Али... У средњој школи сам била с тим момком с којим сам делила страховите страсти у кревету. То је трајало све док нисам упознала свог садашњег мужа. Проблем је у томе што

Илустрација: Tina Berning

се тај човек поново појавио у мом животу, а ја сам једна од оних девојака која има много *неваљалих* фантазија у глави, а тај мој бивши је човек с којим сам их имала и у стварности. Муж ми је диван љубавник, али он просто не може да узбурка исте страсти у мени. Верујте, била сам близу да напустим све у животу за те страсти. Једном смо чак дошли близу, али сам стала на предигри. Пријатељица ми је сугерисала да би секс с мојим бившим помогао да наставим да живим нормално. Шта бисте ви саветовали?

Маја, Београд

Неваљала девојка у твојој глави зна да би секс с бившим био фантастичан, страстан, забрањен... Свако машта о томе. Али немој ни за секунд да помислиш да би могла да спаваш са својим бившим и да би се ствари ту и завршиле. Вратила би се по још, правдала то тиме да мораш да схватиш да ли

је почетни сусрет био само инцидент или "нешто посебно". То би те одвело до трећег, па четвртог и на крају би се упецала. Престани да мислиш клиторисом. Постоји добар разлог што си оставила тог човека и одлучила се за свог мужа. Мањак страсти у браку је уобичајен проблем који нећеш решити тако што се крешеш с другима. Да ли твој муж зна како доживљаваш ваш сексуални живот, или се повераваш само другарицама и бившим фрајерима?

Можда сте за сваку ствар већ чули од читалаца, али за мене је свакако откриће. После неколико месеци излажења, моја нова девојка ми је показала шта је пали. Направи неки скандал, ухвати ме за руку, побегнемо, а онда ме сдвуче у кревет и навали на мене као гладан на плескавицу. Прво је једном досадном комшији у три ујутро из све снаге шутнула врата па смо бежали по степеништу до нашег стана (лудачки секс), онда је просула, као случајно, пиво по риби свог брата коју не подноси, па смо опет бежали до кола (лудачки секс у колима), а трећи пут је било најлуђе – тако је напушила неког јадног полицајца да сам мислио да ће да нас бије. Интервенисао сам, одвукао је, човек није био на дужности, па смо се провукли, али она је тотално полудела, целу ноћ је скакала по мени. Зашто је ово толико пали и да ли мислите да ћемо на крају страдати овако?

Б. Милановић

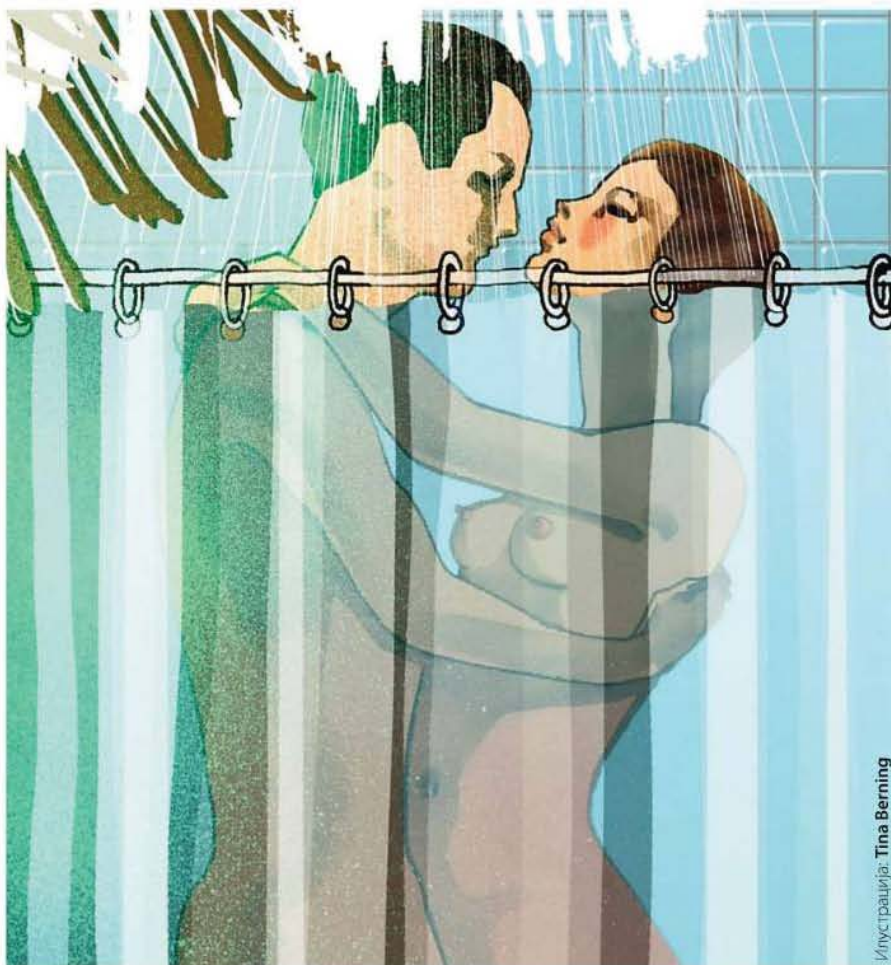
Па, изгледа да ни теби није лоше, чим још ниси прекинуо с њом и интересујеш се за психолошки механизам... Ти си екстреман пример изреке *No such thing as a free sex* (*Бесплатан секс не постоји*). Али, ниси усамљен, много људи има партнерке које се пале на опасност. Питање за тебе је: да ли постоји још нека врста предигре која је пали? Ако је одговор негативан, онда би то могао бити проблем и требало би да се посаветујете с неким пре него што гадно награвите. Ако је то само повремени експеримент, ево неколико предлога да умањаш могуће правне последице: 1) одведи је на неки опасан спорт, најбоље крвав борилачки, као ултимат фајт или слично и побрини се да у близини буде неки добар простор за секс, 2) нађи игрице у којима се долази у озбиљну опасност (избор је заиста неограничен, нађи шта је највише пали) па играјте код куће, 3) сваку прилику за опасне вожње у лунапарку мораш да искористиш, 4) екстремни спортови, као падобранство, банџи или аматерске ауто-трке нису само за професионалце. Уживајте. **■**

WEST COAST

NEW COLLECTION

МАЛИ ПЕНИС

Илустрација: Tina Berning

Волим секс и досад нисам имала проблема. Међутим, мој садашњи партнер има веома мали пенис. Током секса, скоро да не осећам ништа. Као да тек треба да уђе. Не знам шта да радим. Помоћ?

Фрустрирана

Немој да си очајна, има томе помоћи. Пре свега, било би стварно одлично да се и момак укључи у решавање проблема. То је (ово је врло важно) за већину мушкараца веома, веома осетљиво питање, али ако си те среће да ти је дечко у стању да разговара о проблему, уместо да само побегне главом без обзира и потражи девојку која неће да покреће непријатне теме, све ће бити лакше. Штавише, у том случају ћете развити много дубљи и интимнији однос. Истраживање објављено у америчком стручном уролошком магазину показује да везе жена с мушкарцима с малим пенисима не само да не трају краће већ су шансе за дугу везу или брак веће него код баш обдарених мушкараца. Разговор уопште не мора бити о његовом пенису, него о сексу уопште. Зашто?

Зато што оргазам код већине жена има мало везе с пенетрацијом. Ствар је у предигри и - клиторису. Уместо што се опседају величином свог мотора, мушкарци би требало више да се баве тражењем места где се мотор покреће. Предигра узбуђује, а после је све много лакше и "луђе". Што се тиче клиториса, чак и у мисионарској пози, постизање оргазма за већину жена зависи од трења које мушкарчево тело изазива на клиторису. Дакле:

1. Унапредите предигру. Прећутно или у договору. Радите оно што те опушта и пали пре било какве пенетрације, дуго и са уживањем, без оптерећења. То значи да се мазите, грицкате, голицате, штипкате и све друго, не мислећи ни на чије свршавање или "изведбу".

2. Орални секс и мануелна стимулација пениса и клиториса. Ту обоје можете страховито много да добијете, без икакве помисли на пенетрацију, или уз пенетрацију прстима. Развијте ту вештину. За већину жена и мушкараца, идеалан редослед је да мушкарац прво доведе жену до оргазма, па онда она њега. Што се тебе тиче, обрати пажњу на трајање и постепено подизање ритма стимулације,

осетљивост главе пениса, нарочито на област границе главе и тела пениса, као и врхунску осетљивост отвора на њему. Трбрало би да твој партнер пристане на твоја упутства.

3. Постоје помагала у секс-шоповима, али она просто вриште: "Имаш мали пенис!" Но, ако се с партнером да разговарати, можеш да предложиш да носи силиконске прстенове на пенису за време односа, или комплетан додатни пенис преко свог – већина таквих играчака и вибрира, што је супер за обоје.

4. У Србији се изводе операције увећања пениса. Наравно, то је решење за људе свесне проблема и слободоумне, каквих није баш много. Такве операције одавно нису опасније од операције крајника, а осетљивост пениса се не смањује готово уопште.

5. Позе за људе с малим пенисом:

а) "Висока гуза": уз мало знања, чак и најмањи пенис може да се осети као велики. Овако: удобно смести главу и рамена на јастук, а задњицу дигни што више можеш тако што колена примакнеш ближе грудима – веома је важно да ти леђа буду извијена, а ноге једна уз другу. Додатни савет: ако се твој партнер нагне напред и наслони на тебе целим телом, све је много интимније и нежније.

б) "Змија": слично претходној пози, у овој жена лежи пружена на стомаку са скупљеним ногама. Партнер треба да пенетрира практично вертикално одозго, уз твоју помоћ. Додатни савет: када је пенис унутра, можеш да пробаш да стежеш мишиће бутина и вагиналне мишиће, ако умеш.

в) "Зечеје уши": Лежи на леђа, рашири бутине и дигни ноге док ти колена не буду близу ушију. Стави опет јастук под задњицу, пошто ће то поставити вагину у бољи положај за мали пенис. На овај начин, пенис улази у вагину која је извијена и снажно се трља о зидове, а пут до вулве је краћи.

г) "Родео": Ако партнер легне на леђа, а ти га зајашеш, можеш, уместо да се крећеш горе-доле, да вртиш куковима у круг и напред-назад и тако постигнеш углове под којима уживаш (а и шансе да његов пенис исклизне су мање). Додатни савет: јасно је да су вам руке слободне за шврљање по грудима, лицима, клиторису...

д) "Бик који седи": Седи на ивици кревета, а он нека клекне пред тебе. Тако ће он ући под углом у тебе и пенис ће отићи право на предњи зид вагине, који је осетљив и код многих жена крије тачно ону тачку која их излуђује. Додатни савет: његова уста су тачно испред твојих груди.

Можда је најважније да покушате да дођете до односа у којем можете да разговарате о свему. Ако покушате да решите проблем заједно, шансе за успех су немерљиво веће. **Y**

NEK SE NEOBIČNI SVET OTVORI PRED VAMA

Otkrijte svu neobičnost unutrašnjosti koju smo kreirali i njen efekat na svet oko vas. Pokrenite svoj LG Optimus i sve iskaže oko vas, čak i sa najskrivenijih mesta. Sa lakoćom možete pregledati važna dokumenta i odgovoriti na hitne mailove sa bilo kog mesta. I gde god da odete, prijatelji su uvek sa vama. LG Optimus pokreće svet aplikacija: Wikitude, Gmail, Google Goggles, Twitter, Facebook, YouTube i sve vaše omiljene društvene mreže. Život je lep kada je svaki dan izuzetan.

LG optimus

www.lge.rs

LG

Life's Good

ДРАГИ PLAYBOY

Поштовани/мили тиму Playboya, Најлепше хвала на успешном увесељавању мога супруга, и моја лична велика захвалност јер нам читавих шест година и осам месеци чините (читај зачињавате) лепшом седамнаестогодишњу везу, која би без вас била, ако ништа друго, досаднија и мање маштовита. Супруг и ја смо ваши велики обожаваоци још од првог српског броја. У прилог томе говори и гест увесељавања којим сам за вашу последњу годишњицу обрадовала своју јачу полозину куповином Playboy полице на којој ће стајати само „његови“ часописи. Само наставите с радом, полица је велика и има места за још... рецимо четири године. Колекција је веома лепа, уредно сложена по месецима, од првог до последњег брсаја и предмет је дивљења готово сваког посетиоца нашег скромног станчића. Оно на чему вам по себно завидим је могућност да бирате најбоље писце, фотографе, новинаре... па те прелепе девојке, промашај је немогућ. Мени се посебно допадају колумне Драгољуба Рајића, Марка Видојковића и Сергеја Трифуновића, као и текстови-интервјуи које нико није обрадио ни објавио а тичу се неког „обичног“ света: Данило Киш, Чарлс Буковски, Марлон Брандо, Светислав Басара, Вуди Ален... ма да вам не трошим време. Знате ви шта сте писали. Него, морала сам да вам кажем. Унапред вам се захваљујем на поклону уколико мислите да га моја породица заслужује, уколико не, нема везе и даље ћемо вас волети и читати. Грлим вас све,

Слађана

Драга Слађана, хвала на веома слатком писму, засладили сте нам вазда напорне дане када број иде у штампу. Благо вашем мужу због полице, и ми имамо пслице у редакцији, на којима има много Playboya и баш су лепе. Благо и вама с нама и нама с вама, оваква писма нас опомињу да будемо још истрајнији у својој борби да вам измамимо осмехе на лица.

Прво - добро јутро! :) Затим, да би вам било јасно оно што ће доћи на крају писма - ево увода... Ја сам, по сопственој дефиницији, помало (ок, ок... да се не лажемо - поприлично) саможива особа (читај: себи најбитнија, себе највише волим, хедониста сам и слаба сам с компромисима по питању задовољавања себе и својих потреба). Иначе, све смо ми жене такве - али само неке од нас то и признају јер, забога, ми смо

дивна створења, нежне, крхке, без мане и грешке, то што нас мушкарци карактеришу као подла створења, то је јер нас не схватају, не разумеју наше потребе, жељу да се мазимо, држимо за руке, шетамо поред реке, гледамо залазак сунца (ево, већ се јежим на све ово... Ја сам од оних практичних, ако ме разумете. Прескочимо ми то шетање, руке, бла, бла и будимо конкретни - а после конкретности, ако је добра била конкретност, може све то па опет конкретност). Друга дефиниција мене - ко мене познаје, ни пакао му неће тешко пасти. И, како би мој другар Џи рек'о: "Брате, ти да си мушко, па ти би онај ребрасти *Dur*tex окренула наопачке само да би ти више уживала!" Хмммм... да, и ја сам покушавала да визуализујем ту слику у глави - али, нека остане на томе да он јесте у праву. А сада, оно главно - сат. Сат не бих поклонила никоме - ни брату, ни дечку (наводноци су ту јер ми он није дечко и нисмо у вези - ми смо другови с повластицама), ни ортаку ни никоме. Ја бих га носила јер ми се свиђа! Брат би сваки дан лудео због тога, дечко би звоцао да му није јасно зашто, забога, носим мушки сат - а ја, ја бих била срећна, са све оним *evil* осмехом и сатом на својој десној руци од јутра до мрака, а на комоди поред кревета током ноћи. Знам, зла сам, али таква сам каква сам, себи најбоља.

П.С. Знам, нисам била шармантна - али јесам била искрена. Могла сам да вам напишем како сам дивна, бла, бла, да се трудим да вас шармирам и све то - али, што да вам лажем, а драги сте ми...

Поздрав,

Нада

Добро јутро, Надо. Ето, видиш, на крају се испоставило да уопште ниси зла, али пошто си женско, логично је и да се фемкаш, а начин који си одабрала за фемкање је потпуно у складу с модерним временима - кочијашки и силецијски. Сигурни смо да се у теби крије нежан цветак, те нам је стога драго што си добила *Swatch*, који ћеш носити на десној руци и који ће изазвати завист твог ортака с повластицама. Честитамо ти, али ако чујемо да на љубавне састанке будеш каснила више од десет минута, сат ћемо ти одузети.

Драги Playboy, зовем се Срђан и ваш сам верни читалац још од првог броја, као и мој отац и старији брат, који су ме и упознали с вашим јединственим часописом.

Желим на почетку да вам се захвалим на многим корисним саветима који су ми помогли да решим све своје љубавне недоумице и да вам пожелим да и даље будете успешни и занимљиви као досад! Мом оцу је ових дана рођендан па би тај поклон од вас и мене уз нови број њему значао више од свега :-)

Ваши верни читаоци из Врбаса :-)

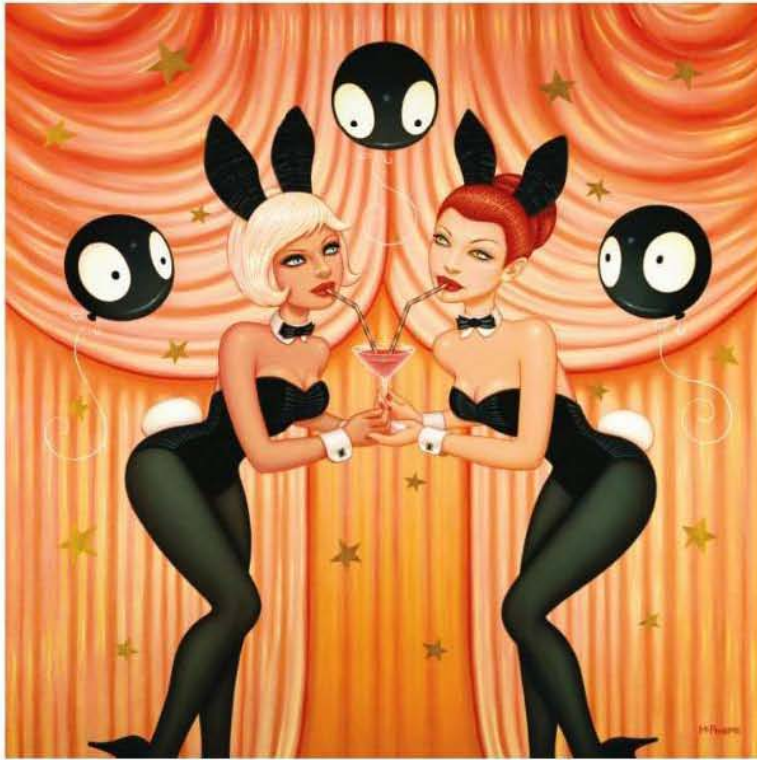
Драги Срђане, замало да ти отац добије ручни сат као рођендански поклон, али срећа је ипак била на страни нервозне даме из претходног писма. А изгледа и да је њој потребнији. Што се твог тате тиче, желимо му овом приликом срећан рођендан и још много уживања уз наш часопис. Што се тебе и твог старијег брата тиче, респект и хвала на читању. 🙋

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ, ПОКЛАЊАМО ВАМ САТ!

Већ и врапци на гранама чаврљају о томе како сваког месеца *Swatch* и *Playboy* поклањају једном читаоцу ручни сат. Шмекерски *Swatch Ocean Vision* иде нашој шармантној читатељки Нади, а у идућем броју некога ћемо обрадовати с моделом *Instinctively Right* из најновије колекције за јесен/зиму 2010. Све знате. Пишите нам дирљива писма на playboy@atticamedia.rs или на старински начин: Козјачка 2, 11000 Београд.

Писма шаљите на: playboy@atticamedia.rs и *Playboy*, Козјачка 2, 11000 Београд

PLAYBOY REDUX

Contemporary Artists Interpret the Iconic Playboy Bunny

Featuring Josh Shag Agle, Jennybird Alcantara, Scott Anderson, Glenn Barr, Gary Baseman, Tim Biskup, R. Black, Ain Cocke, Brian Ewing, Brendan Fernandes, Rod Filbrandt, Jeremy Fish, Mike Giant, Ludovica Gioscia, Ken Keirns, Jeremiah Ketner, Jeremy Kost, Frank Kozik, Travis Lampe, Bob Masse, Tara McPherson, Hiroki Otsuka, Lisa Petrucci, Mark Atomos Pilon, Bonni Reid, Isabel Samaras, Seth Sriver, Andrew Schoultz, Steve Seeley, Jeremy Tinder, Michelle Valigura, Saya Woolfalk and O Zhang.

This project is part of Playboy's year-long 50th Anniversary celebration of the Playboy Club and Playboy Bunny. The exhibit is curated by Aaron Baker, Ned West and Rotofugi Gallery.

August 27 - September 12, 2010 - Rotofugi Gallery - Chicago

For more information please visit <http://rotofugi.com/playboy/>

Left:
Tara McPherson - *Playboy Bunny*
Oil on Linen - 48 in x 48 in
© 2010 Tara McPherson

Right:
Tim Biskup - *The Gorgon*
Gel Vinyl Acrylic on Paper - 24 in x 18 in
© 2010 Tim Biskup

© 2010 Playboy, PLAYBOY, PLAYBOY CLUB, PLAYBOY BUNNY, Rabbit Head Design, Bunny Costume and 50th Anniversary Bunny Design are marks of Playboy.

rotofugi gallery

ГОЛА ИКОНА

Уместо да траже папарацо снимака на XXX сајтовима, фанови највеће звезде модних pista данашњице Кејт Мос моћи ће најинтимније тренутке с гламурозном лепојком да поделе листајући фантастичне фотографије Марија Тестина у књизи *Kejt Мос*. У питању је издање *Taschena* у ограниченом тиражу од 1.500 примерака, нумерисаном и потписаном. Тестино је вероватно најпознатији модни фотограф своје генерације, а ради за *Venety Fair* и *Vogue*. Кејт је пратио од почетка њене каријере, у бекстејџу и у тренуцима када нису око ње камере. Фотоке представљају најинтимнији поглед у тајне контроверзне звезде, и резултат су дугогодишњег пријатељства. Кејт каже да је Марио први у њој приметио гламурозни сексепил - да је пре њега била рокерка, гранџ девојка, и да је он променио начин на који је људи виде.

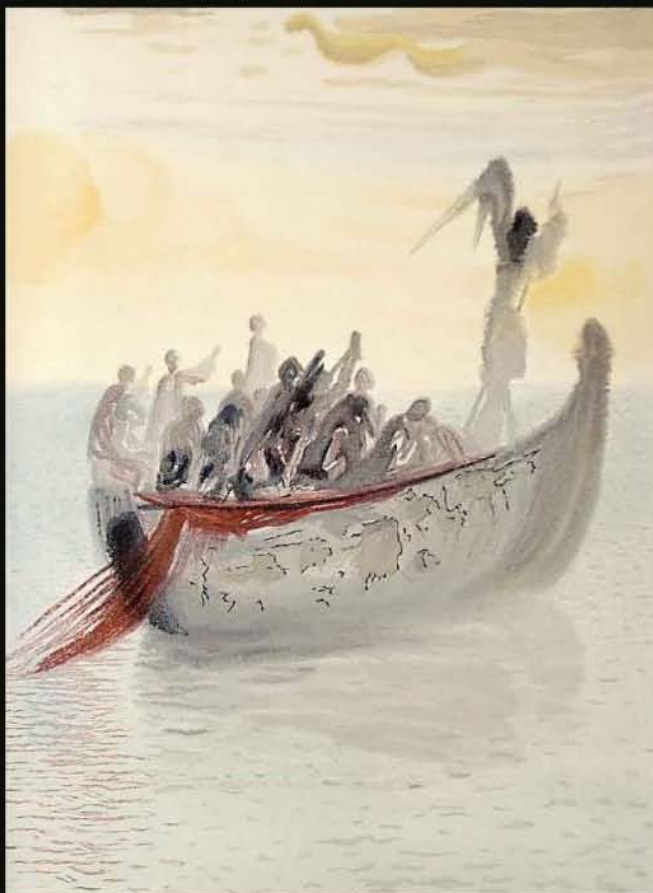

DJ SNEŽANA ПОКОРИЛА PLASTIC

Симболичног петка тринаестог (августа), тренер београдских Вукова и освајач NFL Superbowla са NY Giantsima, Reuben Droughns био је домаћин велике летње *White party*, у клубу *Plastic Light*. Звезда вечери била је DJ Snežana, спортски новинари би рекли наше горе лист, а ми бисмо рекли резидент славних клубова *Nikki* и *Pearl* на плажама Мајамија. DJ Snežana је славу стекла својим углавном house сетовима, а прича о њој као о једном од најзначајнијих женских DJ-ева објављена је у америчком *Playboyu* (на фотографији). Живела је у Токију, наступала на журкама Памеле Андерсон, а тренутно борави у Дубаију, где је почела да се бави и продукцијом. Сасвим случајно, њен најновији сингл носи име *Plastic*, а пуштен је премијерно управо у истоименом клубу 13. августа. DJ Snežana је наступала са *Ludacrisom*, *BlackEyedPeas*, али и са Дејвидом Боувијем. Њен наредни велики ангажман биће турнеја са *Usherom*. Респект за Снежу, желимо јој још милион лудих журки.

ГЕНИЈЕ СТИЖЕ У БЕОГРАД!

Са усхићењем најављујемо да ће од 2. септембра до 15. новембра, у Музеју 25. мај у Београду, бити постављена изложба оригиналних графика једног од највећих уметничких генија свог времена Салвадора Далија - *Божанствени светови*. Реч је о 200 графичких листова (на слици) из два најобимнија Далијева опуса: *Biblia Sacra* и *Божанствена комедија*. Немојте пропустити да се суочите са оригиналним делима једног од најпровокативнијих људи у историји.

10.000.000...

...америчких долара наводно износи сума коју је некада најбољи светски голфер Тајгер Вудс морао да уплати на жиро-рачун своје бивше швалерке Рејчел Ухител (можда јој је дао и у коферчету, не знамо), у замену за њено уздржавање од препричавања детаља њиховог интимног односа.

INTERAKTIVNI FILM

IBER LIPE

OKTOBAR
2010.
SAMO NA
DVD-U

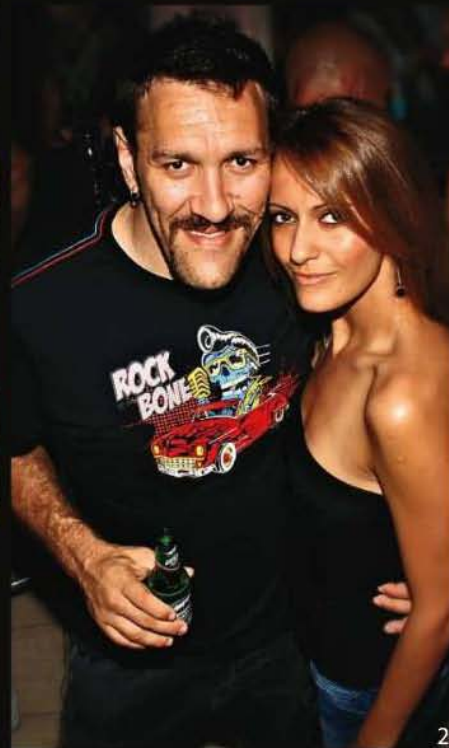

MAXIMUS ПЛЕЈБОЈЕВСКИ

На сцени *Maximusa*, најпознатијег клуба у Котору, атмосферу до усијања су довеле девојке с дуплерица, које су подигле публику у сваком смислу, изазвале су бурну емоцију у препуној дискотеци пошто су извеле програм у неколико атрактивних тачака. Гушти мора, измешане заводљивим зачином прелепих Playboy девојка, уз чаше пенушавог Moeta, којим су

девојке и наш специјални гост Nigger наздрављали публици, атмосферу су тако загрејали да смо се забринули и за моћне расхладне уређаје, који одржавају температуру на нивоу који је пријатан за ђускање чак и по највећим врућинама. Врхунац вечери стиже моделсицом Анастасијом Буђић и еротском дивом Уном Грујић, које су у фотосешну натерали цео

клуб да их гледа широм отворених очију, уста и мобилних телефона. У тренутку када су Уна Грујић, Анастасија Буђић, Јасмина Трифунова, Каролина Јовановић и Гордана Радић са сцене у публику бацале Playboy качкете и магazine, испред улаза у дискотеку остало је стотинак људи, чекајући на ред.

5.

6.

7.

8.

МАКСИМАЛНО У MAXIMUSU: 1. Уна Грујић показује распевањем гостима њиховог бога 2. Nigger са својом лепшом половином 3. На нашим журкама гости се осећају као на другој планети 4. Сваки мушкарац који седне поред Анастасије истог тренутка се дезинтегрише 5. Уважени гости у друштву наших лепотица 6. Наше лепотице у друштву нашег главног уредника, маскираног у витеза 7. Врхунац задовољства за мушкарце било је фоткање са Анастасијом 8. Опште је познато да све гошће код нас подивљају, па тако и младе Црногорке 9. Неке од девојака су хтеле нешто добро за читање у паузама између коктела, па смо им нашли најбоље штиво за које знамо

9.

CASA У ИГАЛУ

После луде ноћи проведене у крстарењу катамараном Вељка Гагића, власника елитног игалског клуба *Casa*, дугачка бела лимузина с натписом *Playboy* крстарила је скоро сат и по улицама Херцег Новог и Игала. Девојке су махале обожаваоцима који су им слали пољупце и снимали их. Препуни клуб *Casa Night* у Игалу је прокључао када су стигле девојке, а феноменални домаћини су припремили фантастичан програм, одличну музику коју је пуштала заносна DJ Miss Millie, чак и каду коју је дизајнирао најпрестижнији светски дизајнер Филип Старк. Јасмина и Уна су у кади биле фонтане жеља свих гостију, посебно оних који су били у близини каде, пошто су оне с њима поделиле добар део пене којом је била напуњена.

Јасмина и Гоца посматрају пучину са катамарана *Casa*

Јасмина и Гоца такмиче се у испијању шампањца у *Casi*

Фото: Светлана Дингарац

Купање с Уном резервисано је само за зеку на њеном пупку

Playboy Casa лимузина олакшала је нашим
лепотицама пешачење у штиклцама

Довољно је само рећи: журка
на катамарану Casa. Остало
мора да се доживи

Наше купачице је у Сазі дочекала
када коју је дизајнирао Филип
Старк, главом и брадом!

Један од занимљивијих покушаја
шармирања Јасмине током
after partyја на катамарану Casa

Поглед на клуб
H2O из перспективе
вралца који није
хтео на спавање

H2O RIVER PARTY

Гости популарног београдског клуба H2O могли су да се увере како су наше девојке добиле леп тен на мору. Наша репрезентација наступила је у појачаном саставу. Коктелима и шампањцу се већ по традицији придружио популарни светски Шетач, а у ритму музике Анастасија, Јасмина, Каролина, Гоца, две Бојане, Душица послале су мушки део публике на небо. У Playboy каду донели смо морску воду, да мало засолимо, а специјални гост Пеђа Д Бој је уз наше девојке премијерно отпевао нови хит *Гузе-блузе*.

Playboy караван наставља путовање кроз Србију, Македонију, Црну Гору и Босну и Херцеговину. Видимо се ускоро у вашем граду!

Узрочник аритмија
и убрзаног пулса
присутних била
је наша нова
мезимица Душица

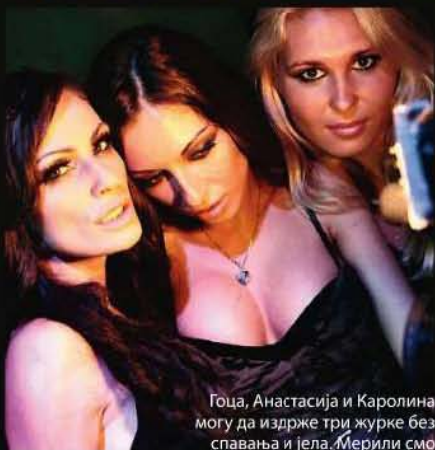

Зна где је у граду
проверено добро
зезање: Пеђа Д Бој

Мистер мокре
мајице Пеђа Д Бој
њуши Душинин
шампон

Основна карактеристика наших журки:
девојке од којих стаје памет

Гоца, Анастасија и Каролина
могу да издрже три журке без
спавања и јела. Мерили смо

Наша провидна када
помно прати гошће које
би волела да угости

Девојке показују момцима
како се добро проводи

Нема толико флаша
колико наши гости и ми
можемо да попијемо

AERION

Први суперсонични путнички авион после *конкорда*. Само ако вам је потребно да од Париза до Њујорка стигнете за мање од четири и по сата.

Цена: **60 милиона евра**

www.aerioncorp.com

K2 0

Најлакша и најнапреднија даска за сноуборд икада направљена.

Цена: **530 евра**

www.k2snowboarding.com

AUDI A7

Коначно.

Цена: од **51.650 евра**

www.audi.com

ELLIPTIGO 85

Елиптик бицикл, за љубитеље цогинга који би да продуже живот својим коленима.

Цена: **1.700 евра**
www.elliptigo.com

CASIO G-SHOCK GX65

Повратак коренима за G-Shock, најотпорнију линију Casio сатова која је у последње време опасно почела да скреће на дизајнерску страну.

Цена: **112 евра**
www.gshock.com

MAC PRO 12 CORE

Apple је управо додао још четири језгра на свој Mac Pro, који сада има два шесто-језгарна 2,66 GHz процесора, 6 GB меморије, ATI Radeon HD 5770 са 1 GB GDDR5 VRAM и још доста тога.

Цена: **од 3.800 евра**
www.apple.com

LOGITECH G930

Бежичне слушалице из нове Logitechove серије за љубитеље игара у које су успели да сместе читав 7.1 dolby surround звук.

Цена: **130 евра**

www.logitech.com

PANASONIC HDC-SDT750

Одсад ћете пријатеље моћи да обрадујете кућним снимцима у три димензије. Благо њима.

Цена: **1.100 евра**

www.panasonic.eu

LG MINI

Први мобилни телефон који користи Phantom Browser, компатибилан са HTML 5 стандардом. Има 3,2-инчни тачскрин, камеру од 5 мегапиксела, а подржава и све Google апликације од имејла до мага.

Цена: **429 евра**

www.lge.com

FORERUNNER 110

Помоћу GPS пријемника и HotFix технологије осигурава врхунску тачност положаја. Знаћете и колико сте претрчали, број откуцаја срца, колико сте калорија потрошили... Користе га врхунски спортисти.

www.garmin.rs

Цена: **230 евра**

ADAM
SANDLER

KEVIN
JAMES

CHRIS
ROCK

DAVID
SPADE

ROB
SCHNEIDER

SALMA
HAYEK

MATORANI

NEKI MUŠKARCI SAZREVAJU MALO KASNIJE

COLUMBIA PICTURES PRESENTS IN ASSOCIATION WITH RELATIVITY MEDIA A HAPPY MADISON PRODUCTION A FILM BY DENNIS DUGAN "GROWN UPS" MARIA BELLO
MAYA RUDOLPH SUPERVISOR OF MICHAEL DILBECK BROOKS ARTHUR KEVIN GRADY MUSIC BY RUPERT GREGSON-WILLIAMS COSTUME DESIGNER ELLEN LUTTER EDITOR TOM COSTAIN PRODUCTION DESIGNER PERRY ANDELIN BLAKE
DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY THEO VAN DER SANDE, ASC EXECUTIVE PRODUCERS BARRY BERNARDI TIM HERLIHY ALLEN COVERT STEVE KOREN WRITTEN BY ADAM SANDLER & FRED WOLF PRODUCED BY ADAM SANDLER JACK GIARRAPUTO
COLUMBIA PICTURES SONY HAPPY MADISON DIRECTED BY DENNIS DUGAN GrownUps-Movie.net

U BIOSKOPIMA OD 9. SEPTEMBRA

КОЛИКО ЋЕТЕ ПЛАТИТИ

Психолошким триковама произвођачи обмањују купце тако што им понуде цену која им се чини сувише добром да би је пропустили

Пише: **William Poundstone** Илустрација: **David Plunkert** Превод: **Тијана Исаиловић**

Раних седамдесетих, психолози Данијел Кехнеман и Амос Тверски провели су један од најутицајнијих експеримената с подручја формирања одлука потрошача. Својим испитаницима завртели су точак среће. Означен бројевима од 1 до 100, точак је био намештен тако да се заустави или на броју 10 или 65. Психолози су тада поставили једноставно питање, у два дела.

а) Да ли је проценат афричких националности, у Уједињеним народима, мањи или већи од броја на којем се зауставило коло?

б) Који је стварни проценат афричких чланова у УН-у?

Мало се причало о томе, у то доба, али овај експеримент је снажно повезан са ценама које плаћамо за готово све.

Психолози су претпоставили да су људи подложни снази сугестије при процени непознате количине, и заиста, тако је и било. Када би се зауставио на 10, просечни одговор на питање б) био је 25%, али када би се зауставио на 65, просечни одговор био би 45%. Нагађања су била под снажним утицајем случајног броја, иако су сви мислили да то не може имати икаквог значаја.

Кехнеман и Тверски су овај феномен крстили у „сидрење“ (енг. anchoring, прим. прев.). Њихова студија је делом заслужна за Кехнеманову Нобелову награду за економију 2002. године (Тверски би сигурно делио заслуге, да је био жив).

У каквој је уопште вези ова игра с економијом?

Одговор је једноставан: сидрење функционише са свим бројевима, укључујући и оне које имају знак долара испред себе. Тверски је 1993. забележио да је фирма Вилијамс-Сонома представила апарат за хлеб по цени од 279 долара. Продаја је била врло лоша јер су потрошачи мислили да је веома скуп. Затим је компанија понудила већи апарат за хлеб за 429 долара и продаја мањег се готово удвостручила. Изложеност „сидрашкој“ цени од 429 долара имала је хипнотички ефекат, подебљавајући оно што су купци били спремни да плате за оригинални модел. То се догодило, упркос чињеници да нико није хтео да купи већи модел. Постало је опште познато да је друго најскупље вино с винске листе популаран избор. Када нису сигурни који це-

новни разред да изабери (већина не зна много о винама), тенденција купаца је да избегну највишу цену, али и даље желе да импресионирају и и даље желе скупо вино. Ресторани користе ову ситуацију, побринувши се да друго најскупље вино има већу цену од реалне. Најскупље вино је, обично, прецењени мамац за који нико ни не очекује да ће се продавати. Даље студије су показале да професионалци у стварном свету, од аутомеханичара до продавца некретности, могу бити насамарени „сидрењем“.

Док шетамо кроз велике продавнице, сви играмо игру погађања ништа другачију од експеримента Кхнемана и Тверског. Вреди ли тај флет телевизор мање или више од 104.000? Колико је заиста мени вредан? Како бисмо преживели у овом потрошачком друштву, ми стварамо низ *купити* и *некупити* одлука, несвесни колико су оне, заправо, пролазне.

Релативно нова професија – саветник за вредност – саветује продавце како да користе податке о продаји и психолошке трикове у сврху извлачења што више пара из џепова потрошача. Компанија *Симон-Кучер и партнери*, са седиштем у Немачкој, пионир је у овом подручју. Њихова листа клијената изгледа као

Форбсов попис 500 најјачих компанија, а на њој су *Проктер и Гембл*, *Microsoft*, *Coca-Cola*, *Nestle* и *Goldman Sachs*. Велики део филозофије, која стоји иза одређивања цена, иста је без обзира на то да ли продајете кабриолете или чоколаду. *Сидрење* је сада, такође, део и одређивања цена техничким производима. Током тајанственог настајања *Appleovog iPada*, низом цурења информација и спекулација у блогсфери геџет, фетишисти су били упозорени да очекују цену између 800 и 1.000 долара. То је власнику *Applea* Стиву Џобсу дало прилику да шокира и одушеви технолошки свет објавом да ће малопродајна цена *iPada* бити 499 долара.

Паметни преговарачи, такође, користе *сидрење*. Код преговарачког ценкања, прва поменута цена има велики статистички утицај на финалну постигнуту цену. То има одређене импликације и код људи који траже посао, а често не знају коју плату би требало да траже. Најчешће мисле да ће послодавац направити први корак, али шансе су много боље ако сами предложе цифру. Требало би да буде на горњој граници, али разумна. Неће добити тражено, али сигурно ће добити више него у обрнутој ситуацији. *Сидрење* је застрашујући концепт. Део

наших умова који погађањем процењује нумеричке количине, лако је обманути као и дете на мађионичарској представи. То није ситница у нашем друштву, које је опседнуто новцем. Тешко питање гласи – зашто је нашим проценама тако лако манипулисати? Популарна хипотеза каже да су гажња и логика драгоцене роба. У овако комплексном и окружном свету не бисмо далеко догурали када би свака наша одлука морала бити оправдана строгошћу господина Спока. Уместо тога, људски ум је еволуирао тако да поједине информације обрађује несвесно, стварајући унутрашње инстинкте, којима се водимо при доношењу већине одлука. Мрачна улица чини се опасном, цена се чини сувише добром да би се пропустила.

Не можете присилити себе да игнорисете *сидрашку* цену, као што не можете да наредите себи да сад не мислите о слону! У већем делу, то је у реду, али никада пре нисмо морали да се носимо са смицалицама саветника за вредности, који могу да хакују ментални софтвер задужен за стварање наших одлука о ценама. Ово је захтеван нови свет, за паметне трговце.

Остатак нас, са закашњењем, прихвата ту ситуацију. ▀

МАЛА ФАБРИКА УКУСА

У једном од најлепших делова Врачара, код Храма светле Саве, у кући која је окружена предивном баштом, смесила се мала модерна кафана, просвећеној, шолој, удобној амбијенци. Јелима на менију, удруженим с креативношћу енијеријерских, ручно израђених елемената, представља модерну кафану с домаћинском атмосфером!

Националне специјализације овде можете јести од доручка до вечере. „Мала фабрика укуса“ је прави рај за хедонисте. Многа одабраних дејала, права фузија традиционалне и космополитске духа учиниће да будите поистинито очарани.

„Фабрика“ је добра идеја да неком драгом јосицу, пријатељу или странцу на најкуснији начин представите све благодети наше јасирономске традиције и домаће духа.

Ако волите ситаре, проверене рецепте, продајте их иницијелу од дуван чварака или јојару, а за вас припремају и јела необичних назива иза којих се крију ситара, домаћа јела.

И јосласиће буде у нама мирисе и укусе дејинства - домаћа јелиа с јабукама и вишњама, шинекле, јалачинке „Намажи сам“, јууфахије...

*Мала фабрика укуса
Небојина 49а, тел. 011 243 5727*

A photograph of a person lying on their back on a wooden pier. Their legs are bent and raised, with sand scattered on their skin and feet. The background shows the wooden planks of the pier and some distant figures. Two yellow dots are visible in the top right corner.

ПОЗДРАВ С БАЛИЈА

Фото: **Алеш Бравничар**/www.bravnicar.com

Отако су, у мају 2007, браћа Словенци први пут јавности представили ватрену Карин, она је постала етаблирани фотомодел, све јој је кренуло у животу, па и вама, драге наше девојке, препоручујемо да се сликате за наш часопис. Иначе, последње три године вредно се радило и на томе да се направи пикторијал који ће за сва времена овековечити сву Каринину лепоту и женственост, сада, кад је њен живот у жељу лепоте. Трагало се и трагало и трагало за местом које ће најбоље стајати ватреној Карин и на крају је одабран Бали. Тамо се Карин дванаест дана дружила с фотографом Алешом и његовом супругом Шпелом (хи-хи). Резултат је пред вама.

100.000. SCIROCCO

Од свој лансирања 1974, овај компактни спортистички купе био је најуспешнији Volkswagen у свом сејменују. Чак 795.650 возила продато је до 1992, а тренутно се производи трећа генерација овог модела. Данас у фабрици у Порцугалу, VW Autoeuropa - Automoveis Ltd, само две године након премијере, с производне линије силази 100.000. возило, трећа генерација модела Scirocco. Јубиларни модел је Scirocco R 2.0 TSI, у боји Rising Blue Metallic, са ентеријером у црној Titan боји, с радио навигационим системом, фарк филтом и зашамњеним шиндером.

AUDI A7

После светске премијере у Минхену, на јесен стиже у Србију и Црну Гору Audi A7 Sportback, нови модел. Овај велики модел са петоро врата и динамично наглашеним задњим делом обједињује спортистичку елеганцију куће возила, комфор луксузне и практичност комби возила. Audi A7 Sportback је врхунац технологије. Каросерија је израђена од врхунског алуминијума и челика, што возило чини изузетно лаганим и безбедним. А шу је и изузетно елегантан ентеријер.

МОДЕРНИЈИ VOLVO C30

С новом „личности“ и техничким самопоуздањем, на наше изживије је стигао C30 у савременијој и још привлачнијој форми. У Србији „стигао“ с почетном ценом од 18.490 евра (са свим дажбинама) за верзију с бензинским мотором од 1.596 cm³ и 100 KS (максимална брзина 170 km/h, од 0 до 100 km/h за 11,8 секунди, просечна потрошња седам литара на 100 km). C30 је недавно добио делимично измењену форму предње дела (у неким елементима подсећа на XC60), „оштрије“ подвоже и два нова дизел мотора. Унутрашњост, инспирисана скандинавским дизајном који потписује прејектор, примену квалитетних материјала и функционалност, нуди још више комфора за четворо који се возе на одвојеним седиштима.

MAZDA 6

Mazda 6 је већ био сјајан аутомобил, али сада у Србију стиже усавршен модел - Mazda 6 CD129 TE. Она је и даље неупоредива по врхунском убојају динамичне вожње, дизајну у ком се индивидуални прејектор, али с додацима који Mazda искуство подижу на још виши ниво: силовити Euro 5 дизел мотор невероватно ниске потрошње, а с фантастичних 340Nm обртног момента, 17" алуминијумске фелне, прејектор седишта за возача и суводача, 6 CD MP3 саржер, двозонски клима-уређај, уређај за помоћ при крећану узбрдо, аутоматско паљење чепири мишавца у случају падоа и изненадне кочења, прецизније управљање, мање буке и још много шта у стандардној опреми!

WELCOME TO THE JUNGLE

Такав је Аксл – црн и бео, најбољи и најгори, геније и лудак, емотивац и садиста, его манијак и фин момак из комшилука... Он заиста живи рокенрол – руши правила, уклања баријере, подиже адреналин – и 23. септембра с *Gunsima* стиже у Београд

Пише: **Јадранка Јанковић-Нешић**

Август у Београду, пењ и врућ. Град празан (милина)! Ови из *Playboya* крстаре са зечицама по Црној Гори и уживају у раз-узданим журкама. И ваљда им у том мору шампањца, шкољки и савршених облина паде на памет да би могли да имају текст о свим скандалима "Guns N' Rosesa". Лепо им објасних да би ми за то требало цело издање *Playboya*. И да о томе не желим да пишем. А чак и да желим, обавезала сам се чувеним, инкримисаним уговором (којег је потписало свега нас петоро у свету – прим. Ј.Ј.Н) да што сам чула – нисам чула, што сам видела – нисам видела, а најбоља је ставка да "делове интервјуа не смем чак ни да препричавам пријатељима или родбини".

Ко прати GN'R каријеру, зна о чему причам – силна новинарска удружења побунише се против тог уговора, па "Guns!" лепо престадоше да дају интервјуе. Мој адвокат, љута ајкула у свом послу, објаснио ми је да сам тај документ потписала за време санкција и у Слобино време, па би га на суду оборио као од шале. Ја ипак не желим

да се замерам бенду који је чинио леп део моје младости и новинарске каријере. Да изађем Акслу на црту? Је л' се шалите?!

Да желим да филујем њихову и своју биографију, рекла бих да сам, чим сам чула *Gunse*, знала да ће бити највеће звезде на свету. Истина ипак иде овако – *Guns N' Roses* су послали своје демо снимке на адресе петнаест дискографских кућа и само им је *Geffen* понудио уговор. Захваљујући својим америчким пријатељима, добила сам деби-албум, тј. EP *Live?! Fuck Like A Suicide*, који је изашао у само 10.000 примерака и само за америчко тржиште. Звучали су ми занимљиво, али ништа посебно.

У јуну 1987, само месец дана пре изласка чувеног албума *Appetite For Destruction*, затекла сам се у Лондону и моја пријатељица из *Geffena* ми је дала карте за њихов наступ у чувеном клубу *Marquee*. Отишла сам више из радозналости него из стварне жеље да гледам тада непознат, млад бенд. Никада нећу заборавити тај концерт – Аксл је

имао превише шминке (негде између Стивена Тајлера и Алиса Купера) и вриштећи натапирану косу, а певао је тако да пола текстова нисам разумела. Слеш је, негде на пола концерта, пао на бини и сам бог зна колико је прошло док је устао. Ипак, чак и лежећи, савршено је свирао ту гитару. Даф је јурио сценом у панк фазону, док је бубњар Стивен Адлер покушавао да се снађе у тој гомили буке. Изи је, стандардно, био сакривен иза појачала и више смо га чули него видели. Неке песме су звучале савршено, док су друге биле распад система. Сећам се да сам помислила: "Боже, ови су толико очајни да или ће заувек пропасти или ће постати највећи бенд на свету!"

Само годину дана касније, *Appetite...* се продавао у милионском тиражу, GN'R су постали најтраженији бенд на планети, а ми смо их нестрпљиво чекали на чувеном *Monsters Of Rock – Castle Donington* фестивалу. *Guns!* су отварали овај фестивал, поред њих су свирали *Helloween*, *Megadeth*, *David Lee Roth*, *Kiss* и главне звезде *Iron Maiden*. Свако ко је био тамо зна да су GN'R били

највеће звезде тог дана – долетели су приватним конкордом из Америке и вратили се одмах после наступа јер су били на турнеји са *Aerosmithom*. Аксл и екипа су били недоступни апсолутно свима, а њихово појављивање на бини изазвало је такву хистерију у публици да су двојица фанова погинула у стампеду који је настао након што је видео-бим кренуо да пада на публику. За разлику од *Marqueeja*, бенд је овде отпратио такву свирку да су звезде након њих имале љути проблем да одрже тај ниво енергије код публике.

И, кад смо већ код *конкорда*, не могу а да се не сетим да је централни део авиона заузимао билијарски сто – за пилота су одабрали вијетнамског ветерана, јер је једини он успевао да контролише турбуленцију тако да им се не тресу кугле док играју билијар током лета. Многе лепе жене и Playboy зечице су "пале за слободу" управо на том столу, али шта ћу – потписала сам уговор да ћу ћутати...

Ипак, да ми Перица и Марко не би вратили текст, рећи ћу да је Аксл имао најбоље рибе, а Слеш најсисијате. Акслова прва (и вероватно највећа) љубав, овековечена у

МНОГЕ ЛЕПЕ ЖЕНЕ И PLAYBOY ЗЕЧИЦЕ СУ ПАЛЕ ЗА СЛОБОДУ НА ТОМ БИЛИЈАРСКОМ СТОЛУ У ПРИВАТНОМ GN'R КОНКОРДУ, ЧИЈИ ПИЛОТ ЈЕ МОРАО ЗНАТИ ДА САВЛАДА ТУРБУЛЕНЦИЈЕ ТАКО ДА ИМ ОНЕ НЕ ПОМЕРАЈУ КУГЛЕ ДОК ИГРАЈУ

тетоважи и песми *Sweet Child O' Mine*, била је Ерин Еверли из чувене музичке породице *Everly Brothers*. Ништа мање лепа, али свакако згоднија, Стефани Сејмор се храбро носила са Аксловим експлозивним темпераментом. До данашњег дана нисам утврдила да ли се Аксл стварно оженио њоме или је то била врхунска глума за потребе спота *November Rain*. Ако мало боље погледате чувени спот, видећете њено тужно лице приликом уласка у свадбена кола, те се бојим да јој се *Mr. Rose* заклео

на љубав само на филмском платну. И док је гомила Playboy читалаца уздисала за њеним раскошним облицима, Стефани је узалудно покушавала да врати Аксла у емотивну и животну нормалу. У једном од ретких интервјуа, признала је да је Аксл и приватно био неуравнотежен" те да је сцена из спота у којој гура себи устоу у уста била као добар дан у стварном животу.

Роуз је, пак, тврдио да цео његов проблем са женским и људским родом лежи у чињеници да га је очух силовао када је био мали, што је открио тек у касним двадесетим годинама, захваљујући регресотерапији. Закљавши се себи да више никада неће бити жртва, Аксл је увек радио оно што је хтео – када му дође да пребије фана из публике, он скочи у публику и пребије га – сетите се само Риверпорт нереди у Сент Луису – педесет фанова и петнаест пандура повређено, а побеснела публика потпуно демолирала озвучење, опрему и целу салу, јер је Аксл одбио да се врати на бину након треће песме. Претучени фан се на крају задовољио аутограмима и фотографисањем са својим идолом/мучитељем,

USKORO! FARMER: SE VRAĆAJU!

KOGA ĆEMO U NOVOJ SEZONI GLEDATI NA NAJPOZNATIJOJ FARMI U SRBIJI?

NAJGLEDANIJI REALITY SHOW U SRBIJI SVIH VREMENA!

NOVI SERIJAL!!!

NE PROPUSTITE!

www.rtvpink.com © 2010 Pink International Company. Design mediaSystem.

www.farma.rtvpink.com

Samo na TV

PINK

PRIPREMITE SE ZA NOVU SEZONU NAJKONTROVERZNIJEG KVIZA IKADA...

NOVA
SEZONA

TRENU
TAK
ISTINE

VREME JE
DA NEKO OSVOJI

5.000.000
dinara

PRIJAVITE SE!

PRIJAVLJIVANJE KANDIDATA JE U TOKU

Prijavite se na tel: 0900303032

Cena poziva iz fiksne telefonije je 30din. + PDV,
iz mobilne mreže 90din. + PDV

Samo na TV

PINK

www.rtvpink.com/trenutakistine

© 2010 Pink International Company. Design mediaSystem.

Стефани Сејмур, познати модел, која се сликала за Playboy, проживела је пакао живота са Акслом, за кога каже да му је гурање пиштоља у уста било међу безазленијим забавама

а Роуз се извукао са условном казном и 50.000 долара.

Ја сам га, пак, доживљавала као финог и лепо васпитаног момка, који понекад има "жућу минуту" – кад није био расположен, радила сам интервјуе са Слешом, Дафом и Метом, који су ми подједнако били занимљиви. Држала сам се онога што ми је, још као клинки, рекао легендарни Дејвид Ли Рот:

"Фронтмен је на највећем удару и има највише шанси да одлепи. У почетку ти је све занимљиво – рибе, слава, паре, пиће, дрога... Онда лица, градови, хотели и дани постају исти – а ти све уморнији и надрканији... Парадокс је да, када достигнеш врхунац славе, ти си у ствари најусамљенији. Ужасно је тужно и самотно на врху јер је ужасна гужва на дну!"

Аксл ми је деловао управо тако – сморен од живота, славе и (вероватно) самог себе. Зато се и нисам чудила свим GN'R скандалима за које сам чула – од премлаћивања папараца до седамнаест миксева једне те исте песме. Из истог разлога разумем Слеша, који је одбио пет милиона долара да поново свира са Акслом.

Такав је Аксл – црн и бео, најбољи и најгори, геније и лудак, емотивац и садиста, его манијак и фин момак из комшилука...

Ако ништа друго, он заиста живи рокенрол – руши правила, уклања баријере, подиже адреналин. Да није тако, зар бисмо чекали његов нови албум *Chinese Democracy* пуних 15 година?!

И, без обзира на то колико волели стари *Guns N' Roses*, Axl је био и остао GN'R. Као *Coverdale* и *Whitesnake* – зар стварно можете да замислите другог певача како изводи *Welcome to the Jungle* или *Paradise City*?! И ко још може да изведе оно његово змијско њихање на бини?

Сећам се да сам плакала када је отпевао *Estranged* на концерту у Лондону. Као што сам му (иза леђа) псовала све по списку када су каснили два и по сата на концерту у Будимпешти. Зато вам нећу рећи: "Идите и купите карте за 23. септембар 2010!" јер ме нит Арена, нит Playboy плаћају за то; рећи ћу вам: "Идите на београдски концерт, јер шта год да се тамо деси, нећете остати равнодушни".

Зар то није највеће благо у ова луда, апатична времена?!

Аксл са Ерин Еверли, коју је овековечио тетоважом и песмом *Sweet Child O' Mine*

NOVA FUDBALSKA SEZONA POČINJE!

Može li Crvena zvezda do titula ove sezone?

Šta će Partizan uraditi u Evropi ove godine?

Da li titulu vrebaju Vojvodina, OFK Beograd i Spartak?

ZNATE GDE MOŽETE DA PRONAĐETE SVE O TOME!

 sportal.rs

vesti | uživo rezultati | komentari | analize | statistike | tabele | transferi | golovi kola
+ Liga šampiona | Liga Evrope | Premijer liga | Bundes liga | Kalčo | fudbal u exYU

www.sportal.rs

ГВАТЕМАЛА

држава мексичке мафије

Пише: Jonathan Franklin Фото: Morten Andersen Превод: Тамара Димитријевић

Српска мафија спаљује аудије
у којима је вршила злочине,
мексичка спаљује авионе

Мексичка мафија је конгломерат вредан тридесет милијарди долара годишње, који је убијањем и подмићивањем прокрчио себи пут и постао најмоћнија група организованог криминала на америчким континентима. Годинама је куповала судије, полицију и тужиоце. Сада има своју државу

К.уц...куц“ с прозора ме буди. Ко је тамо, питам се док бацам поглед кроз прозор. Радознали тукан ми лупа у стакло једући комарце. Овде, у северној Гватемали, џунгла је пуна егзотичних птица и јагуара. Ово је чувена провинција Петен, територија империје Маја, пуна древних храмова и хиљада рушевина из њиховог времена - сведочанства цивилизације која је била толико моћна да је владала 1.500 година и изградила највеће пирамиде на америчком континенту. Данас је провинција Петен дом нове пан-америчке силе: мексичке мафије.

Дошао сам овде да истражујем мексичку мафију. Колико су они моћни? Да ли је истина да су саградили тржне центре усред џунгле? Да су прали новац и задобили трајну оданост локалног становништва? Посета Петену је опасна и за обичне туристе, а камоли за једног истраживачког новинара. Постављање питања о трговини кокаином?

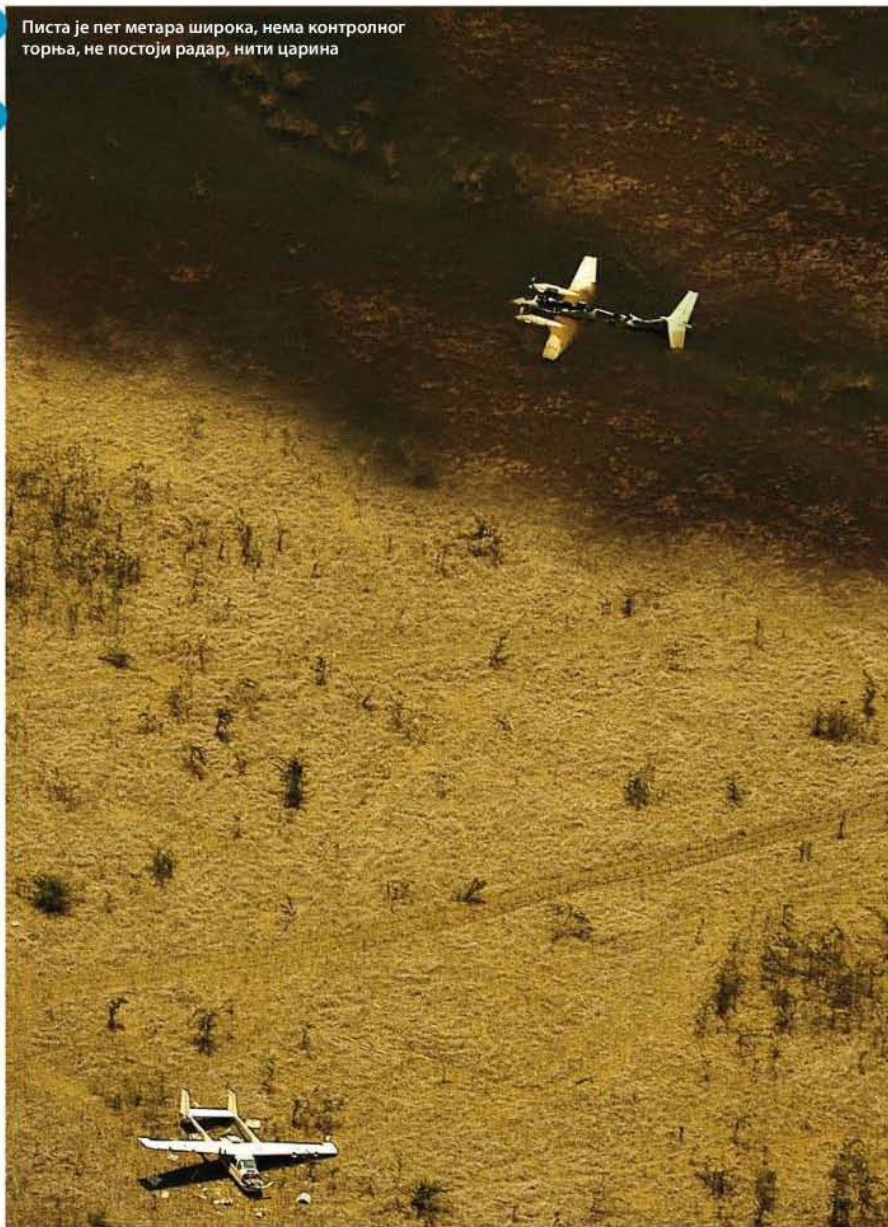
Представник за штампу у америчкој амбасади у Гватемали није био оптимиста. „Ја нисам твоја мама или твој свештеник, па не могу да ти кажем шта да радиш“, написао ми је у имејлу. „Али био бих неодговоран да ти не кажем да сам озбиљно забринут због твог пута у Петен.“

Сви су ме упозоравали, па сам смислио план да бих заварао лоше момке те сам се прерушио. Да ли сам новинар с диктафоњима и фотографском опремом? Или сам истраживач птица с двогледима, књигама о птицама и штреберском опремом због које изгледам као прототип изгубљеног посматрача птица. Али свуда ћу путовати окружен наоружаним чуварима; мушкарцима са скривеним наоружањем, опасним лицима и врстом искуства „блиског контакта“, који је учинио Рамбо филмове толико популарним.

Путовање у Петен је примитивно. Прво авион из Гватемала Ситија до града Флорес, онда камионет који може да вас одбаци до дивљина Петена. Путујем у камионету који нема климу ни седишта. Лежим у делу за терет позади, испружен као леш, и комуницирам с возачем кроз поломљен прозор; дајем слане кромпириће локалној деци како не би ником рекли о грингу са свим фотоапаратима који се крије у белом пикапу.

После три сата вожње по забаченим и блатњавим путевима мој водич-телохранитељ ми каже да смо близу писте. Ту је неколико аутомобила. Излазим из пикапа угруван и измрцварен. Џунгла је ретка. Отворена поља и пуно неба - велика промена у односу на густу зелену шуму која је само неколико стотина километара јужно. Овде су поља. Старац с магарцем натовареним

Писта је пет метара широка, нема контролног торња, не постоји радар, нити царина

дрвима за огрев гега се ка кући. Деца зује наоколо на бициклима, одмеравају ме као да класификују нову врсту. Туристи не стижу овамо често, а типичан странац овуда протутњи у блиндираном црном џипу из кога вире пушке и који је пун кокаина.

„Виђао сам конвоје од по двадесет аутомобила са стотину наоружаних људи“, каже Данило Лопез, официр службе против наркотика са 13 година искуства. „То је кад се Лозанови скупе. Замислите шесторицу браће, плус њихове жене и деца, то је велика група и свако има пет или шест наоружаних телохранитеља.“

Кријумчари воле Петен јер ту важи закон пиштоља као на Дивљем западу. Они који имају моћ и оружје владају, остали ћуте или умиру. Прошле године је било 535 убиства у Петену. Полиција је ухапсила

осумњичене у 32 случаја. Остали су и даље слободни. Путају по дивљини, убице на слободи.

Гледам у *писту*, која једва да је равна, пет метара широка и отета од руралне џунгле. Не постоји контролни торњак, нема радара, царине; носачи пртљага су, како се прича, најбржи на свету.

„Када се авион приближи писти за слепање, двадесет или тридесет тешко наоружаних мушкараца држе светла како би означили писту“, објашњава мој возач, припадник полиције Гватемале за борбу против наркотика ван дужности.

„Авион слеће и пилот, папири о лету и посада се шверцују до Гватемала Ситија, дају им се лажни идентитети како би могли да одлете кући. Кокаин се дели у мање пошиљке, пакује се у џипове и вози се преко

мексичке границе.”

„А авион?“, питам.

„Авион је доказ злочина и носи проблеме. Зато Мексиканци имају једноставније решење - спаљују авион.“

Истражујем писту: на први поглед делује напуштено, али на најудаљенијем делу налазим спаљени костур малог авиона с пропелером. Изгледа као фосил. Фосил цесне. Пропелери су нетакнути, али је тело авиона сведено на црни pepeo. Мој телохранитељ мисли да је тај авион ту мање од месец дана. „Да стоји дуже, локалци би однели пропелере као сувенире“, каже телохранитељ који гледа са забринутим изразом лица. „Имамо десет минута, а онда морамо да идемо.“

Следећег поподнева летим преко Петена у малом авиону. Највећи део крајолика изгледа као коврцави зелени тепих, пирамиде у Тикалу провирују из џунгле, разбацини путеви - мало њих је поплочано - пресецају комадиће нетакнуте џунгле којом лутају јагуари и мајмуни.

Гватемала се налази на пола пута између Колумбије и Сједињених Држава и толико је корумпирана да је увођење авиона пуног кокаина лако. Судије се могу поткупити, полиција више ради с криминалцима него против њих и путовање с десетином наоружаних телохранитеља је уобичајено.

Мендез је пристао да буде мој водич. Он ће ме увести у свет подземља, али само ако будем играо по правилима, од којих је прво да никада не сазнам његово право име. То је у реду, потребне су ми његове приче, а не број његове личне карте.

„Када авиони стигну овамо (у Петен), није лако пренети товар преко границе, морате се изборити с тумбадорес - бандитама који плаћају пошилке кокаина“, каже Мендез. „Тумбадорес нису баш превише паметни, они краду чист кокаин, упрљају га сто одсто или двеста и онда покушавају да га продају Мексиканцима као чист. Ту настају проблеми.“

„Какви проблеми?“, питам.

„Масакри.“

Као што Мендез зна, опасно је истраживати овакве приче о утицају мексичких картела у Гватемали. Прошлог априла тим полицајаца из Гватемале упао је у заседу док су истраживали складиште за које су сумњали да у њему стоји дрога. Пре него што су успели и да отворе врата складишта, полицајце је убио тим професионалних убица. Сви су побегли, а пет полицајаца је масакрирано.

Полицијско појачање које је стигло после пуцњаве затекло је сцену попут оних из Тарантиновог филма. Тела полицајаца масакрирана су до неприпознатљивости. Полицијски аутомобили изрешетани муницијом великог калибра и довољно

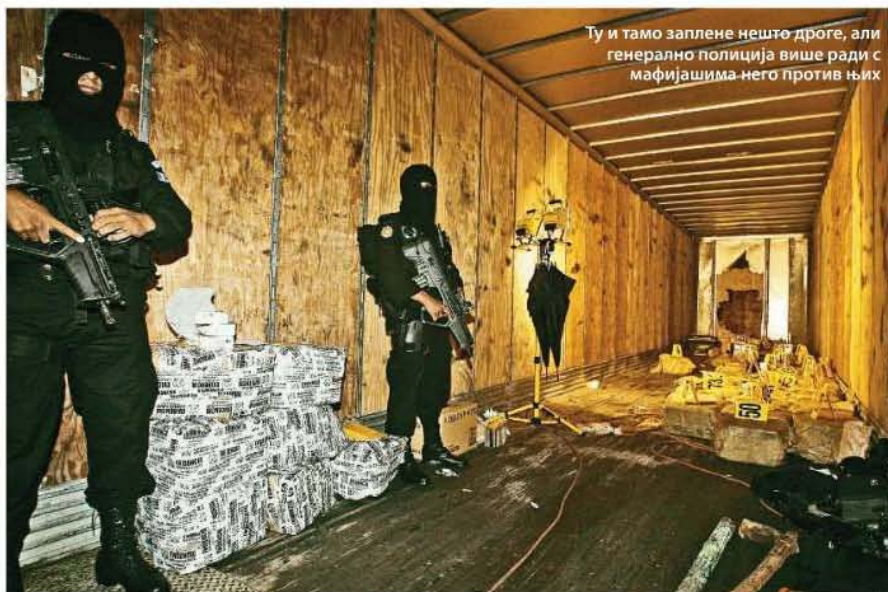

ЛОС ЗЕТАС

Можда је прави знак да су Мексиканци стигли у Гватемалу присуство Лос Зетас - застрашујућих плаћених убица мексичких картела (на фотографији изнад виде се резултати једне њихове акције). Некадашњи тим специјалних јединица мексичке војске Зетас су дезертирала, а онда су се изнајмили заливском картелу. С репутацијом екстремне свирепости, Лос Зетас се сматрају најкрвожеднијом групом у мексичкој трговини кокаином. Мада су почели као телохранитељи и јаки момци, данас су се Лос Зетас претворили у моћну организацију за кријумчарење кокаина.

„Веома су агресивни, не дозвољавају вам да их ухватите. Радије ће погинути“, каже Данило Мендез, официр у борби против наркотика. „Користе АК47, лансере граната, све тешко наоружање (фотографија испод)... Када обрачун почне, улазе у групне формације. Види се да су тренирани у војсци.“

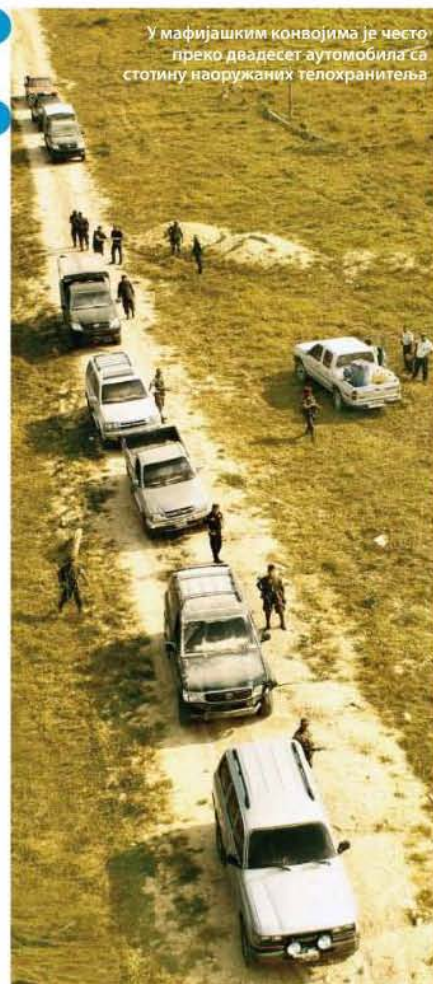

Ту и тамо заплене нешто дроге, али генерално полиција више ради с мафијашима него против њих

У Гватемали је насиље можда и горе него током грађанског рата, у коме је убијено двеста хиљада људи

У мафијашким конвојима је често преко двадесет аутомобила са стотину наоружаних телохранитеља

оружја да се опреми мања војна јединица - 11 лансера ракета, 563 гранате, 32 ручне бомбе, 11 M-16, полицијске униформе и одећа отпорна на метке. Колико дуго су се дилери спремали за борбу? Имали су 5.000 шаржера муниције, укључујући машинке, од којих свака може да обори хеликоптер. Али у Гватемали се нико не сећа погинулих полицајаца. Или стотина погинулих полицајаца. Насиље у Гватемали данас је страшно - можда и горе него током грађанског рата од 1960. до 1996, у коме је убијено око 200.000 Гватемалаца. Данас се рат наставља, али уместо око политике води се због кокаина.

Све до деведесетих, пошиљке кокаина ишле су из Колумбије директно у САД. Како се контрола у Сједињеним Државама појачавала, пошиљке су кренуле за Мексико. Пошто је мексичка влада повела жестоку борбу против организованог крими-

нала, криминалци су се преселили јужно у Гватемалу. „Претворили су нашу земљу у складиште“, жали се бивши државни тужилац Рафаел Медина.

Док Гватемала постаје центар операција с дрогом, Мексиканци се боре за већу контролу.

„Дилери су довели државу у одбрамбено стање на много начина. Врло је слично ономе што се десило у Колумбији пре 20 година. Шефови нарко-мафије преузимају економију и свет политике“, каже Луис Линерес, политички аналитичар који живи у Гватемала Ситију.

„Пошто је Гватемала све више центар операција с дрогом, Мексиканцима ће бити потребна све већа контрола над Гватемалом.“

Иако је Гватемала била у средишту трговине кокаином током много година,

трговци дрогом су тек недавно почели да перу новац у Гватемали и инвестирају у легалне послове. Рурални град Ла Реформа у источној Гватемали добар је пример. Некретнине цветају, нова болница и нове виле су свуда по брдима. Уз сиромаштво од 75 одсто, новац се не ствара локално, већ је последица масивног прања новца и пошиљки кокаина, узнемирујући знак да је кокаински кеш можда нашао укоренење у руралној Гватемали.

„Постоји читав део земље у коме је присуство државе Гватемала мало а присуство организованог криминала доминантно“, рекао је Карлос Кастресана, шеф CICIGA-а, напора УН вредног 20 милиона долара, који покушава да учврсти правни систем у Гватемали.

Мендес, борац против дрога, познаје тај свет. „Чуо сам како се дилери хвале да су дали по 500.000 долара и Алвару Колому и Оту Перезу, двојци кандидата који су ушли у завршницу оспораваних председничких избора 2007. године. Кладили су се на обе стране, тако да су они осигурани без обзира на то ко победи.“

НОВА FOSSILOVA КОЛЕКЦИЈА DECKER

Колекција ових саатова инспирисана је аналошним авијационим саатским инструментима. Колекција "Decker" има изражен спортистички изглед који се уклапа уз све. Специфични по контрасту између белих казаљки и црног бројчаника, ови саатови су савршен свој свежег дизајна, модерној мужевној изгледа и лако су чистљиви. Достапни су у варијантама са челичном или силиконском наруквом.

ПРВИ 3D NOTEBOOK LG R590 3D

LG Electronics (LG) је представила LG R590 3D, свој први 3D notebook компјутер, који нуди све предности 3D технологије кроз преносиви портатил уређај. Како би креирао оптимални 3D доживљај без потребе за 3D очима, LG R590 3D са екраном од 15,6 инча покреће Intel® Core™ i7 процесор са HM55 чипсетом и NVIDIA® GeForce® GT335M графичком картицом, укључујући и 1GB DDR3 видео-меморије. Нови notebook компјутер комбинује LG карактеристике SRS Tru-Surround HD звук који нуди још узбудљивији 3D доживљај, док опција Blu-ray драјва приказује HD филмове у 2D и 3D форматима. Додатак ове је и TriDef софтвер који симултано претвара 2D видео садржај у 3D.

SUPER MARIO GALAXY 2

Super Mario је сигурно један од најпопуларнијих јунака видео-игара свих времена, а знају га и они који не играју игре редовно. Ово је наставак основне серије која је продата у око девет милиона примерака. Други део, већ сада, има бољу оцену од првог и свакако је игра коју морате имати у својој колекцији. Достапна на тренутно најпопуларнијој платформи – Nintendo Wii.

NOKIA C5 и 5228 - ЗА САМО 1 ДИНАР

За све оне који размишљају о куповини новог мобилног апарата, предло су Nokia C5 и Nokia 5228. Ова апарата намењена су онима који желе да су у сваком тренутку повезани са својим пријатељима преко Фејсбука или Твиттера. Ове телефоне можете добити за само један динар уз Теленорове „Пренеси глас“ пакете, који омогућавају да се неискористишени беслајзни саобраћај (минути, SMS поруке и интернет саобраћај) пренесе у наредна три месеца.

ТЕОФИЛ ПАНЧИЋ

Чувени новинар, колумниста, критичар и јавна савест Србије говори о Београду, Србији, Тадићу, Дачићу, Јовановићу, о томе како изгледа једанаест милиона евра на гомили, уз упоредну анализу данашњих кретена и кретена из доба Слободана Милошевића

Разговарао: **Марко Видојковић** Фото: **Радован Јањушевић**

С Теофилом никад нисам био на „ви“, осим у овом интервјуу. Сусрели смо се неколико недеља после напада на њега у осамдесет тројци. Починиоци су у међувремену похватали и испоручени Централном затвору, а једном од наших најсјајнијих новинарских умова остало је да види колико ће му будуће вожње градским саобраћајем имати горак укус због бесмисленог инцидента чија је био жртва. Теофил Панчић је лик кога можеш да питаш све и он ће увек имати одговор од кога ће ти бити лакше. Ја сам га питао све, а вама би требало да буде лакше.

Playboy: Како вам се допада Београд у августу 2010?

Панчић: Па знаш како ти је с Београдом, он подсећа на оне типове за које кажеш да нису баш нешто лепо, ал' су занимљиви. Тако и Београд. Он се никад није, бар по неком мом укусу, одликовао неком лепотом, али на-просто има тај шмек великог града. С друге стране, оно што Београд има а волео бих да нема јесу повећана тензија и повећана агресивност у ваздуху, и то није од јуче, то је заправо тако већ годинама и деценијама и то је оно на шта никако не могу да се навикнем. Постоји нешто злокобно у овом граду.

Playboy: Ви сте добар део живота провели по СФРЈ. Рођени сте у Скопљу, живели као дете у Пироту, па онда Загреб... Кад сте у ствари дошли у Београд, заправо у Земун?

Панчић: Па, знаш шта, дошао сам, тако говоре папири, јелте, деведесет прве године. Од тада имам београдску личну карту, ако

се то мери по том критеријуму, али немам ту врсту осећаја како сам ја некуд дошао или како сам однекуд отишао, зато што је Београд читавог мог живота једна ужасно битна тачка. Ја сам осамдесетих година био исто тако доста физички присутан у Београду, да не говорим о оној другој врсти присутности, праћења свега што се дешава, просто, ту сам имао родбину, пријатеље, ту сам живео. Мој живот се, без обзира на то где сам боравио, у смислу онога шта ми пише у папирима, одвијао на релацијама Београд – Нови Сад – Загреб – Љубљана. То су градови који су битни. То су неке тачке мог одрастања и мени та београдска сцена осамдесетих година, од музичке до књижевне исто тако била фамилијарна као да сам био и формално овде. Знаш, имаш људе који су стварно дошли у Београд деведесет и прве, па си онда морао да им објашњаваш где је Слатина, где је Калемегдан... Ја никад нисам имао ту врсту осећања физичког дошљаштва јер је географија Београда, и она буквална и она духовна, нешто што је мени уписано, све време.

Playboy: Значи, осећате се Београђанином?

Панчић: Осећам се Београђанином, али се не осећам Београђанином од оне локалпартриотске сорте професионалних Београђанина. Београђанин, односно Земунац, то је просто један од мојих идентитета. Исто тако ја сам Новосађанин и Војвођанин, исто тако сам човек који је одрастао у Загребу и то је битан део мог идентитета. Био сам јако фамилијаран и с оном такозваном „словеначком алтернативном сценом“, стицајем окол-

ности говорим словеначки, значи осећам се, на неки начин, и припадником тога. Имам више тих неких идентитета, београдски је само један од њих.

Playboy: Да ли можемо да кажемо да је можда београдски ваш најјачи идентитет када се гледа урбана целина у којој сте највише, у којој се најудобније осећате?

Панчић: Ако бих удобност ставио као критеријум, онда не. Ја се најудобније осећам у Новом Саду, то је град који интимно највише волим. Приватно бих заправо волео да кажем да је то Загреб јер сам у њему одрастао, кључне године одрастања провео, и све оно што се човеку лепо деси први пут десило ми се тамо. Али у неком онако чисто интимном смислу, ја заправо Нови Сад доживљавам као град који је мени страшно важан. Цео Нови Сад, који ипак није баш толико мали град, доживљавам као неку врсту неке моје дневне собе, осећам се потпуно домаћински, опуштено у Новом Саду. С Београдом ипак постоји једна врста тензије, једног узајамног *love-hate relationshipa*. Постоје места у Београду и постоје људи у Београду каквих нема нигде другде у најпозитивнијем могућем смислу и то је Београд који ја обожавам; ако је Београд *Кинотека*, ако је Београд СКЦ из неких давних дана, ако је Београд *Дом омладине*, ако је то *Атеље*, ако су то новинске редакције... То је Београд који ја обожавам, али Београд у оном смислу нешто као урбана целина, ја нисам претерано заљубљен у то.

Playboy: Да ли вам се икад десило у иједној

од урбаних или било каквих других целина да вас неко нападне?

Панчић: (Смех)

Playboy: Осим код нас?

Панчић: Наравно да ми се није десило нигде...

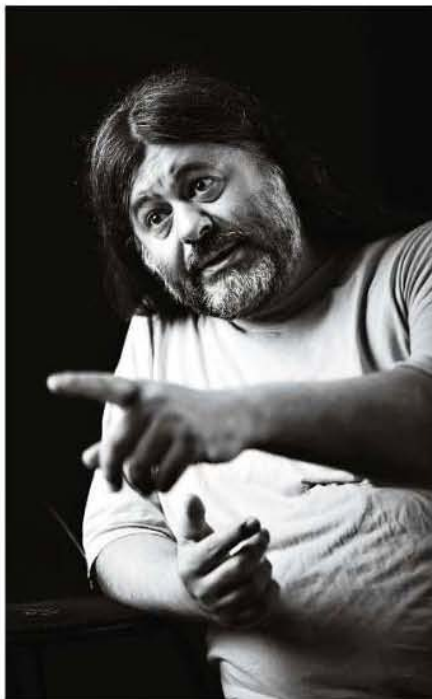
Playboy: Макар и вербално?

Панчић: Не, није чак ни вербално. Ако се добро сећам. Не рачунам оне чувене анегдоте типа Аранђеловца и слично с *Пешчаником*. Заиста се не сећам да ми је негде неко чак и ружну реч упутио, без обзира на северно, источно, јужно или западно од

који живи апсолутно слободно и апсолутно незаштићено, пошто сам мирне савести и, с друге стране, човек који живи искључиво од свог рада, што значи мање или више бедно. Немам ни паре, ни нека бесна кола, ни телохранитеље, нити живим у неком ексклузивном делу града, напротив. Дакле, ја сам неко кога је свакога дана могуће видети по свим могућим улицама, градским превозима и сличним местима и у сваком могућем смислу сам изложен и то је једини начин на који ја пристајем да живим у било којем граду. Мени је незамисливо у неком граду живети

мене, ни за некакве мајмуне; то је питање сваког града за себе, да он то рашчисти са собом, да ли је то средина у којој људи као ја треба да се осећају добро или је то средина у којој људи као нека два мајмуна са штанглом треба да се осећају добро. Дакле, то није питање за мене. Ја о томе немам шта да кажем! То је питање за овај град, за ову земљу, за људе који овде живе, за људе који у овој земљи имају неку моћ.

Playboy: Па, ја вас питам, као део овог града и као део јавне савести ове земље. Нисам сигуран колико су се нападачи осећали

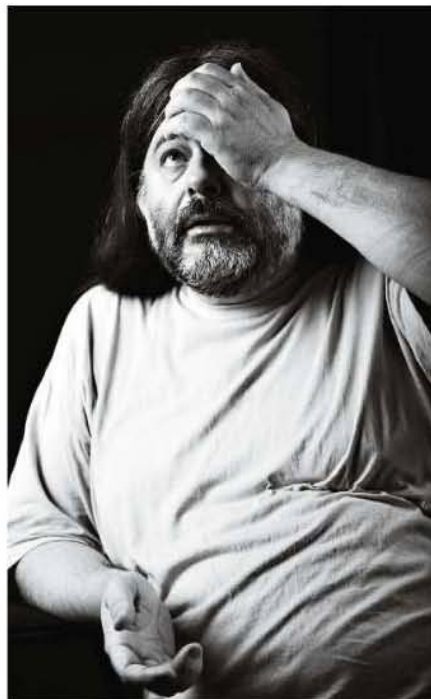

Људи који мисле да физичким насиљем могу да решавају ствари, а да при томе нису лично нападнути, него они нападају, напосто су болесници

Београда, стварно не могу да се сетим ничега таквог, доживљавао сам само лепе ствари. Наравно, да се разумемо, и у Београду сам далеко, далеко, далеко више доживљавао лепих него ружних ствари, да сад не испадне како нешто плујем. Заправо, и у Београду, главнина сусрета које имам с људима што имају потребу да реагују на мене и на оно што радим веома је пријатна и најпозитивнија могућа.

Playboy: Да ли је бити нападнут због оног што радиш у граду у коме живиш довољно да ти сјебе цео живот у том граду и да те заправо натера да размишљаш шта ћеш ти у ствари овде?

Панчић: Па, ја се надам да је недовољно да ти сјебе цео живот, али је у сваком случају довољно да ти загорча живот и да почнеш да на неки начин преиспитујеш властите моделе живљења у једној средини. Ја сам у том смислу увек био лак плен јер сам човек

У неком политичком смислу нисам носталгичар, а на неком личном нивоу апсолутно сам носталгичар за оним што је било јуче ујутру, а камоли за нечим што је било пре двадесет година

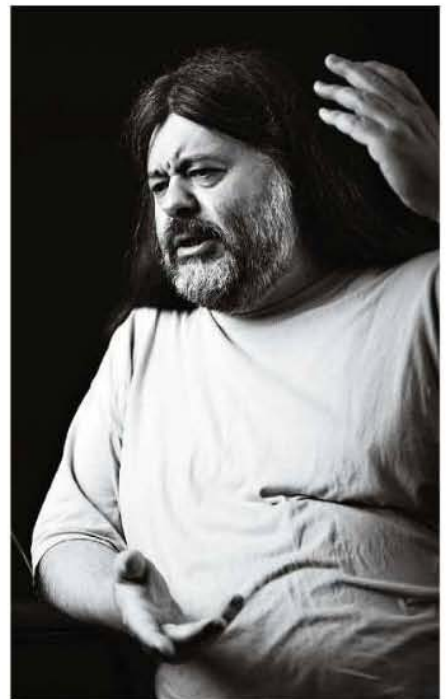
физички одвојен од његове свакодневнице, од његове стварности. Ако не могу да идем на пијаци, ако не могу да идем на аутобус, онда то није град за мене. Ја никад нисам имао ту врсту осећања према Београду и надам се да је нећу развити ни сада, само због нека два мајмуна.

Playboy: А кад живот на крају пошаље та два мајмуна да вас ударе штанглом по глави и покажу вам где живите и шта може у ствари да се деси? Мени се чини да сте ви заправо колатерална штета овог у чему се сви налазе.

Панчић: Па, то је вероватно тачно, с тим да мени моја глава није колатерална, тако да мени то није никаква утеха, јер опет сам ја тај који је то фасова, а не неко други...

Playboy: ...А не ја (смех).

Панчић: ...На пример. Ево, шта теби фали? (смех) Али, на крају крајева, ако се надовезем на ово твоје питање од малопре, заправо мислим да то није никаква дилема ни за

Нису проблем два лика са штанглом, него они који седе код куће у папучама и јебу кеву преко интернета, наравно анонимно, и говоре: па да, он је то и заслужио, требало га је и раније

добро у било ком тренутку. Мени овако, када са стране гледам ту гомилу ненормалне деце, изгледа као да они имају помешан осећај одговорности да нешто треба да ураде са осећајем да не знају шта ће од беса са собом.

Панчић: Да, али њихов бес заиста није мој проблем. Они су га учинили мојим проблемом против моје воље, јер ја с тим бесом немам ништа. Нека они изволе да га адресирају на некаку сувислу адресу иначе су напосто кретени. Ја не могу да одговарам за све кретене овог света, просто немам тих капацитета и немам тих моћи да ја сад сваког појединца, једног по једног, учим реду и да га учим ко му је крив за то што му је живот сјебан и тако даље, да му објашњавам да му нисам ја крив за то, и тако даље. Мислим, на крају крајева, ко је мене или тебе учио када смо имали по 17, 18, 19 година? Па могли смо и ми да идемо околу и да бијемо људе. Јесте, сад можеш да кажеш: али ја сам

telenor

KONTAKT

VEĆ GODINU DANA SA VAMA

Za proteklih godinu dana na našim stranicama upoznali ste se s izuzetnim ljudima, putovali u daleke zemlje, čitali o najnovijim muzičkim izdanjima, filmskim hitovima i aktuelnim kulturnim dešavanjima. I ubuduće nastavljamo u istom ritmu...

OSTANIMO U KONTAKTU

Potražite svoj besplatni primerak u svim Telenor prodavnicama tokom septembra

одрастао у другачијем времену. Пази, молим те, у сваком времену, поготово кад имаш 18 година, наћи ћеш довољно разлога да будеш бесан и довољно разлога да неко идеш да бијеш, само ако си формиран на тој врсти вредности, ти ћеш увек наћи разлога. Чекај, и у време кад сам ја имао 18 година, ми смо долазили у ситуацију да се кријемо од неких наших вршњака који су били у фазону да бију панкере, да бију хипике, да бију, знаш, увек имаш неку екипу која мисли да им је неко крив за све. У наше време то су били панкери, хипици, сад су то педери, издајници српства, чекићства, разумеш, увек постоје неки обележени људи који су сад за нешто криви. Ало!

Playboy: Ја бих волео да овај инцидент посматрам као нешто што кипи испод тог лонца и што је почело да искаче и мислим да то искаче већ дуже време. Не бих волео да на нека два дрипца гледам као на неки изузетак, као њих двојица су били бесни. Глупо ми је да се враћам у Коштуничино време и да гледам у њих као у некога ко је инструктиран од Државне безбедности. Морао бих да нађем неки моменат у који бих их сместио. То је сад неки социолошки моменат.

Панчић: Па, види, ја ниједног тренутка нисам мислио да сад неки ДБ, и то у овом садашњем времену, нема другог посла него да мене около гања, да унајмљује неког да лупа мене по глави. То су глупости. О овом режиму можеш да кажеш свашта лоше, али баш да Тадић и екипа немају другог посла него бију новинаре, мислим то је реално гледано бесмислица. Али проблем је у томе што се овде одржава атмосфера тог неког квазипатриотског лудила. Увек постоји неки повод. Сад је повод то око Косова, увек има нешто јоботе. Била Хрватска, па Босна...

Playboy: ...а било је и горих времена. Увек се враћам на онај моменат када је била проглашена независност Косова, када су крадене патике по бутицима, зато ми је ово поражавајуће.

Панчић: Пази, немој мислити да је ово први пут. Дакле, доживљавао сам ја и раније тако неке непријатности од те врсте манијака, али то није било тако драстично. То се сводило на неке вербалне упадице, једном и на једну врсту физичког напада, али далеко блажег од овог. Често је то било повезивано управо с тако неким моментима, рецимо 17. март 2004. Увек има тога нечега кад прокључа крв, па траже првог дежурног кривца, али да ли је сад то, не знам. Знаш, за време Милошевића на један начин, за време Коштунице на други, и они су мало осећали да су неки њихови на власти, па ваљда ће то они некако средити, не треба сад свако појединачно да их брани, јелте, а сада немају тај осећај. Сад имају осећај да морају то лично јер, боже мој, ионако су издајници на власти. Мислим, покушавам да се лоцирам на ту врсту ума.

Знаш, шта ту може бити размер? Не знам. Али, право да ти кажем, мени су та нека два, не знам, навијача, или клерофашиста или скинса много мање занимљиви. Нису мене шокирала та два клинца, мене шокира и поражава и не знам више коју реч да употребим, анонимна маса болесника по разним форумима. Знаш, нису проблем два лика која ће ићи са штангом около, него они који седе код куће у папучама и јебу кеву преко интернета, наравно анонимно, и говоре: па да, па он је то и заслужио, треба тако, требало га је и раније; е та врста малограђанске, одвратне, кукавичке мржње усмерене према некоме ко је изложен јавно, то је оно што је много страшније од било кога ко са штангом иде около по улици. Страшно је знати да живиш међу таквим људима. То је нешто много горе од оних који непосредно упражњавају физичко насиље, али који су, ако ништа друго, спремни да за то и да одговарају. Они су ми много мање одвратни од ових ликова који седе код куће и серу и, морам да нагласим, јер овде човек све мора да нагласи, јер овде јавност има памћење, јоботе, у трајању од пет секунди; ја ово не говорим зато што је мене неко напао, ја то говорим све време. Моја прва колумна после 5. октобра 2000. у Времену била је посвећена премлаћивању Драгољуба Милановића и Комракова. Сад ти можеш да мислиш шта ја мислим о Драгољубу Милановићу и Комракову, али било ми је одвратно да један нови поредак, за који сам се и ја залагао, почне тиме да ти људи буду премлаћени. Они су за мене криминалци, треба да одговарају пред законом, али не да иде руља да их линчује. Када су Вељу Илића, о којем, такође, знаш добро шта мислим,

напали недавно на улици, ја сам написао да је то одвратно и да не постоји начин да се то релативизује. По систему "па и Веља је друге", не знам шта је све Веља говорио, јебе ми се шта је Веља говорио, јебе ми се какав је Веља. Нико нема права да човека види на улици, па га напада, зато што му је антипатичан. Дакле, агресија је проблем, не само кад се дешава теби, агресија је проблем увек. Људи који мисле да физичким насиљем могу да решавају ствари, а да при томе нису лично нападнути, него они нападају, напосто су болесници.

Playboy: Је л' вам се чини да у овом тренутку такав став постаје све више утопија, чак и за западно друштво, и да се све више сужава број земаља у којима је такво друштво могуће. Такав ниво размишљања је могућ, чини ми се, у Скандинавији.

Панчић: Па, знаш шта, не знам да ли је тако. Мислим да се ипак у добром делу такозваног развијеног света у том смислу и даље живи сасвим ОК. Знаш, неке ствари се код нас мало пренадувавају. Као они чувени немири у париским предграђима и слично; знаш, чинило се као да ће цео Париз изгорети, а заправо је град Париз, онај у ужем смислу, живео најнормалније све време. Мада, постоје свакаква зремена и по маргинама развијених друштава, али бојим се да нема баш претеране везе с оним што се код нас дешава. Код нас се дешавају озбиљни ломови који су у самој сржи друштва. Знаш, јоботе, ти имаш друштво у коме министру полиције може било ко да прети и да каже, не знам, сина ћу да ти скеам, разумеш?

Playboy: Мислим да постоји једна обрнута пропорционална сличност између дивљих клинаца. Не можемо очекивати да ће у једној Немачкој или Француској или Великој Британији доћи до неког великог слома, али постоје те државе које су увек биле негде на ивици комунизма, које су патиле од деснице и војних хунти, пре свега Грчка, па Шпанија, Португалија, Италија... Сви ти покрети постају све радикалнији и агресивнији, колико год можда неком одавде изгледају симпатичније, јер су они левица. Некако су ми исти наши десничари и екстремни левицари преко.

Панчић: Па, како да не. Убили су скоро новинара у Грчкој. То су друштва у којима није било тог такозваног једнопартијског комунизма, па они имају традицију те екстремне левице, овде напосто не постоји екстремна левица, већ си имао педесет година владавине некаквих комуниста, што год то значило, и онда немаш ту традицију. Овде имаш традицију искључиво екстремне деснице, али у основи, све су то јако слични феномени. Јер своде се на мржњу, нетолеранцију и насиље. Знаш, када те неко бије, или те убије, теби је потпуно свеједно да ли он то ради теби у име светске револуције или ти то ради

WEEKEND

MEDIA FESTIVAL

2010

A
ADRIS
grupa

GENERALNI POKROVITELJ

Rovinj, 23. - 25. 09. 2010.

www.weekendmediafestival.com

у име више аријевске расе или нечег трећег, теби је исто.

Playboy: Мени, у ствари, највише изгледа као да се оне главне битке свуда бију због лове и занима ме да ли мислите да ће евро-зона опстати; како ће Европска унија поднети ово, што мени изгледа као један резултат жешћег америчког и мањим делом немачког мешетарења по берзама?

Панчић: О, то треба да питаш Славоја Жижека...

Playboy: Наравно, али хтео бих, уместо Славоја, Теофила и један интуитивни осећај шта ће се десити.

Панчић: Пази, стварно немам везе с економијом, нити ме уопште та проблематика занима, осим на оном нивоу на коме занима свакога, разуме се, али мислим да развијен свет увек нађе начина да му буде добро, па ће наћи и овог пута. Ја се у том смислу ништа не бринем, чак ни за Грчку, Италију, а камоли за земље као што су Сједињене Државе, Немачка, Француска или Велика Британија. Мислим да ту на крају увек дође до неке врсте хармонизације интереса и до расподеле сфера, знаш како то иде. Ја се само, као поштени српски патриота, што сам целог свог живота био, бринем хоће ли Србија успети да нађе начин да углави неки свој мали интерес у свему томе, и да она живи, па нек имамо ми проблеме, не постоје земље без проблема, хајде да наши проблеми буду слични данским проблемима, па ако не могу баш дански, ајде нек буду слични, не знам, јеботе, чешким...

Playboy: ... грчким... (смех)

Панчић: Па не бих ја баш грчке проблеме, хајде да узмемо чешке проблеме, пољске проблеме, знаш оно, то су земље неког европског Истока, словенске земље, екскомунистичке земље, имамо ми сличности. Дај ми те проблеме. Немој да ми српски проблеми из деведесетих трају вечно. Читави животи нам прођу у тим балканским проблемима деведесетих и њиховим реперкусијама. Знаш, мени је смешно кад ови противници европизације Србије говоре: па ти мислиш да је Европа идила... Па, наравно да не мислим, уопште није реч о томе; не ради се о томе да је то неки рај на земљи, али то је нешто што је најмање лоше што постоји. Дај прво достигни тај ниво, па га онда плуј.

Playboy: Како вам се, у том контексту, допада Ивица Дачић као министар полиције? (смех)

Панчић: Е, сада ти мене питаш и шта ја теби сад да кажем?

Playboy: Мене баш занима...

Панчић: Што каже један мој пријатељ: "Види, Ивица је нашао баш на твом примеру да заблиста." Знаш, и сад, шта ја да ти кажем? Како сад ја да ти кажем...

Playboy: Океј. Хајде да замислимо да се ваш пример није десио...

Панчић: (прекида питање) Не, ево, без зеза-

ња, могу да ти кажем оно што сам, уосталом и писао у разним варијантама. Не гледам сад Ивицу Дачића као министра полиције, јер о томе не знам ништа посебно, знам да ликови који се тиме баве сматрају да он то добро ради, али, ако гледаш Ивицу Дачића као политичара, као оно што он јесте превасходно, о њему сам увек мислио све најгоре и постоје десетине, стотине текстова у којима сам га најстрашније плувао и немам потребе да било шта од тога повучем. Међутим, ако човек гледа живот, свет и људе широм отворених очију, мора приметити и ако неко почне да ради нешто што је другачије од онога што је радио. Дакле, Ивица Дачић је један од оних ликова који су сад нешто искорачили у нешто ново. И сад, ја могу да проведем следећих педесет година говорећи: ђубре једно, пиздо, говно, знам ја тебе, ко си и шта си и шта си све радио и говорио... Али мени је боље што је човек који је председник једне битне партије ту своју партију одгурао од оних најгорих ствари из деведесетих. Не зато што он је он постао диван човек. Он је млад човек, треба живети још, не знам, 20, 30, 40 година, бити некакав битан фактор у некакој будућој Србији. Значи, он је то негде померио, хоће да буде у тој јебеној социјалистичкој интернационали, хоће да буде ово-оно, хоће да сутра можда буде неки фактор у Бриселу или већ негде и он је на тај начин, штитећи свој интерес, можда урадио нешто добро и за тебе и за мене.

Playboy: Мени се надовезује следеће питање: како вам се свиђа Чедомир Јовановић као вођа парламентарне странке?

Панчић: Па ја мислим да је супер што је Чедомир Јовановић вођа парламентарне странке.

Playboy: Како вам се свиђа како то ради?

Панчић: Сад ћу ти рећи. Дакле, пре свега је супер што је ЛДП као такав парламентарна странка, јер сматрам да је важно да та врста политичког размишљања буде заступљена. Ми то нисмо никад успели да истерамо, ни деведесетих година. Имао си Грађански савез, који је био најквалитетнија странка која је икад постојала у посткомунистичкој Србији. Али ни они нису могли самостално; Грађански савез је могао нешто кад се ушлепао уз Демократску странку или уз СПО, али никад самостално није успео да уђе у парламент. ЛДП је то успео. Дакле, ЛДП је успео да као самостална политичка снага под својим именом и презименом уђе у парламент, уђе у локалну власт, дакле да постане једна релевантна политичка снага, а да при томе, у оном идеолошком смислу, не чини неке битне уступке. Ја то поштујем и сматрам да је јако добро и да је јако здраво што се то десило. Ако је Чедо Јовановић за то заслужан, а не може да не буде, јер је он просто фронтмен, апсолутно то респектујем. И то ниједног тренутка није за мене спорно. Е, сад, друга је ствар што бих на неком микронивоу могао да дам милион замерки овоме или ономе у вези са ЛДП-ом, то сам много пута и радио и због тога сам зарадио неке имбецилне огавне етикете од неких људи из ЛДП-а, којих се и сами ЛДП-овци стиде и говоре: немој то озбиљно да схваташ и тако даље; али, добро, и то је део мог посла. Знаш оно, кад радиш поштено, онда ће чак и твоји такозвани идеолошки истомисљеници пре или касније почети да те плују.

Playboy: Треће питање у овом низу је: како вам се допада Тадић као председник државе Србије?

Панчић: Знаш шта је проблем с Тадићем? Имали смо велику полемику када су били последњи председнички избори. Била је та такозвана радикална фракција грађанске десне, не, не десне, него, како се зове, друге Србије (смех) – уопште их не памтим више, јеботе – и друга и трећа и седма офанзива (смех), дакле та фракција је говорила да треба гласати за Чеду Јовановића и, ако Чедо не иде у други круг, онда ништа. Е, то је наш представник и ако нема Чедо, јебе се нама, отприлике као на светском првенству у фудбалу: ако екипа за коју ти навијаш испадне у осмини финала, не занима те шта ће бити даље. Али ја не могу тако да размишљам. Ја хоћу да имам сзог представника и у четвртину финала, и у полуфиналу, и у финалу, волим за неког да навијам. Тако и ово. Ја сам био од оних који су сматрали да вреди гласати за Тадића, јавно сам рекао да ћу гласати у другом кругу за Тадића, без обзира на све моје резерве према његовој политици, на све што нас раздваја, да опет сматрам да ја као грађанин треба да бирам између Бориса Тадића и Томислава Николића, да је потпуно инфантилно да кажем: е боли ме курац.

Prvi poljubac iznova, iznova i iznova

Ma kako
vam se činilo,
Alchajmer
nikada nije
simpatičan.

CENTAR ZA POREMEĆAJE
PAMĆENJA I DEMENCIJE

NEUROLOŠKA KLINIKA
Doktora Subotića 6
Beograd
011 365 01 05

Поготово у оно време када је Тома Николић још био радикал, имали смо ситуацију у којој ће земљом владати или Шешељ преко Томе Николића или Борис Тадић. И сад ја да кажем да ми је то исто! Па није ми исто, нисам деген да ми буде исто! Не може ми бити исто. Дакле, у том смислу сматрао сам да је Борис Тадић једноставно једна нормалнија и цивилизованија опција. Када је дошло до тога да Борис Тадић јесте изабрани председник земље, тог тренутка ја крећем да га критикујем. Али, дај да прво нешто елементарно као грађани обавимо, да немамо најгоре политичке екстремисте да нам владају земљом. Дакле, Борис Тадић је представник онога што је сад нека врста мејнстрима у Србији. Тај мејнстрим мени није близак. Ја могу да га критикујем на милион начина, али, опет, више волим да је Србија толико еволуирала, да је данас у Србији мејнстрим Борис Тадић, јер је, рецимо, пре 15 година мејнстрим у Србији био Мирко Марјановић. Па, извини молим те, постоји извесна цивилизацијска разлика, ако ништа друго, између Мирка Марјановића као метафоре и Бориса Тадића.

Playboy: Ја бих се само вратио на један такође цивилизацијски моменат. То је 12. март 2003. и баш ме занима какво је ваше мишљење о томе ко је политички инспиратор убиства премијера Зорана Ђинђића? Данас се то тако каже. Изразио сам се речником из вести Б92, али ме баш занима...

Панчић: И сад би ја требало да ти кажем Војислав Коштуница и да онда сви будемо срећни (смех).

Playboy: Не, не, ја на нешто друго циљам, али...

Панчић: Не, не. Ја уопште не мислим да постоји политички инспиратор у том буквалном смислу. Да је сад неки политичар организовао атентат на Зорана Ђинђића, у то не верујем. Напросто не верујем у то, није се десило ништа што би ме убедило у ту варијанту, али да постоје људи који су и те како политички профитирали од случаја Зорана Ђинђића, то је тако јасно...

Playboy: Мало ко није профитирао...

Панчић: Да, мало ко није профитирао. На крају крајева, никада Војислав Коштуница не би био председник владе ове земље да није било атентата на Зорана Ђинђића...

Playboy: Ја мислим ни Тадић председник ове земље...

Панчић: ...а не би био ни Тадић председник, по дифолту...

Playboy: Па ни Чедо Јовановић председник парламентарне странке...

Панчић: Па наравно, зато што не би ни имао своју партију. Дакле, то се сад шири у концентричним круговима, али је чињеница да постоје људи који су просто директно из тога профитирали, напросто се отворила могућност за њихову опцију која је била суштински различита од Ђинђића. Ту мислим, пре свега, на Коштуницу и на ту

екипу око њега. Значи, они су просто могли да понуде један алтернативни модел и у томе су нажалост успели. Имали смо изборе неколико месеци после Ђинђићеве смрти, имали смо следећих неколико година потпуно бесмисленог застоја било каквог развоја Србије и то је оно што ће нас клати још јако дуго. Дакле, у том смислу, постоје политички профитери, али не мислим да постоје инспиратори. Мало ми то звучи као једна од оних теорија завере, а ја их никад нисам волео. Теорије завере су овде национални спорт. Често се код нас поједностављено мисли да су теорије завере нешто од чега пате само десничари, само националисти. То уопште није тачно. Ја сам слушао многе левичаре, либерале, мондијалисте, не знам како се све назива та екипа, који исто имају неке своје фантастичне теорије завере. Као што ће ти овај рећи да је Пера, Жика, Лаза агент ЦИА, тако ће ти ови говорити: он је бре руски човек или ради за УДБУ... То је та врста менталне болештине где заправо све што ниси ти и нешто теби блиско аутоматски проглашаваш за нешто што је неаутентично.

Playboy: Има једна теорија завере која се мени посебно допада, а која испада из тих клишеа. То је она да су удруженим снагама бивши амерички амбасадор у Србији Вилијем Монтгомери и тадашњи амбасадор Велике Британије Чарлс Крафорд забранили хапшење Коштунице у *Сабљи*. Како су пролазиле године, како сам почео мало више економски да гледам на ствари, кад сам видео ко је зарадио паре на Коштуничиној власти у ствари, та теорија постала ми је занимљива. Изгубили смо Косово и Црну Гору, али неко је замлатио паре. Мене занима да ли је вама

та теорија завере подједнако занимљива као и мени?

Панчић: Ја је гледам искључиво као литературу. То је литература, то је поджанр *Улога амбасадора у српској историји* (смех). То је мени чиста литература.

Playboy: Значи мислите да овдашњи амбасадори, нарочито ти амерички, који су чувени као они који стварно владају овом земљом, немају ту врсту моћи?

Панчић: Људима је досадно. Овде се јако мало ради и онда људи тако седе и читају треш новине које имају објашњење за све. За све светске феномене. Зашто се Амери нису никад попели на Месец, зашто ово, зашто оно, ко је заправо убио Кенедија... И ово ти је исто део те приче. Па, сети се, рецимо, крајем деведесетих година омиљена теорија била је како је Милошевић заправо амерички човек, како су они нама њега инсталирали, ми јадни...

Playboy: А у ствари амерички човек је Ивица Дачић. (смех)

Панчић: Велике силе, наравно, имају своју улогу, преко амбасадора, али се то овде много мистификује, као што се све код нас мистификује. Напросто, људи траже једноставна објашњења, а проблем је у томе што је живот обично доста компликована појава, па се то односи и на политику и на све друго и ту има толико мотива, од финансијских, преко личних, па кад се све то склопи, добијеш политичку слику једне земље, али онда је људима то мало превише компликовано, неће да се замарају, него дај да ми кажемо да је Монтгомери или овај или онај све то закувао, а ми немамо везе с тим. Ја то читам искључиво кас литературу.

Playboy: Како вам се чини ситуација у српским медијима сад и пре пет година?

Панчић: Пре пет година? 2005? Па, ја не видим ту неку суштинску разлику; мени се чини да је ситуација у медијима заправо перманентно од Петог октобра доста слична. Наравно да постоје неке разлике, али у основи не видим неке битне промене у медијском пејсажу.

Playboy: Мени се у ствари чини да је у време Војислава Коштунице било некако више медијске слободе. Фали ми она права критика, фали пут до праве критике власти...

Панчић: Не, не, не! Теби уопште не фали права критика. Теби фали режим који се може критиковати на онај начин. А ти мислиш да ти фали критика. Не, него се не може критиковати нешто што није толико малигно на онај начин на који се критиковало оно. А ми смо навикли на ову врсту језика и на ову врсту оштрине и на ону врсту јебања кева, па нам сад то фали. А мени нико не брани, нико ни у једном медију за који сам писао, говорио, нико ми није забрањивао да кажем о Тадићу или о не знам коме све најгоре што сам говорио о Коштуници, него ја једноставно немам потребу да о Тадићу кажем све

SPORTSKO POPODNE

NEDELJA 14h

sa
**Nevenom
Milutinović**

EKSKLUZIVNO NA TELEVIZIJI KOŠAVA

ВЕНЕРИН ВОЛЕЈ

Не дешава се сваког месеца да имамо талентовану тенисерку на средњим страницама. Зато смо, уместо да овде пишемо све и свашта, овог пута одлучили мало да попричамо с Каролином, пре свега о њеној каријери. Остало се сасвим лепо види на сликама.

Playboy: Откад тренирате тенис?

Каролина: Почела сам са четири године, и то на тениском зиду у тениском клубу ЗМ.

Playboy: Је л' било тешко?

Каролина: Ударала сам лоптицом о зид и по 10-12 сати дневно. Тениски зид ми је био друга кућа, ту су ме сви волели. Онда

су ме спазили и почели да причају како сам чудо од детета.

Playboy: Шта се онда десило?

Каролина: Водили су ме на државно првенство за такмичаре до 12 година. Без дана тренинга на тениском терену.

Playboy: Јесте се уплашили?

Каролина: Дошла сам до финала. Одиграла сам први сет и замолила сам да дођем сутра јер ми је било вруће и била сам гладна. Пошто је то било немогуће, мама ме је питала да ти хоћу да играм даље или да предам. Добила сам сет са 6:1, и то против првог носиоца. И предала сам.

Playboy: А онда сте постали још веће чудо.

Каролина: Са осам година сам почела редовно да играм турнире и била државни првак у свим конкуренцијама. Са девет година постајем члан тениске репрезентације. Са 13 година освајам свих седам турнира по Европи 1. и 2. категорије у синглу и дублу. Затим добијам позив и за незванично светско првенство које се одиграва у Америци на академији Ника Болитијерија.

Playboy: Како сте прошли тамо?

Каролина: Освојила сам микс дубл, та титула и данас стоји у академији. Убрзо затим добијам позив за Беч, добијам wild card за професионални WTA турнир у Линцу и тако почиње моја професионална каријера.

После одлазим у академију Ника Болитијерија у Бушелу. Ту 2006. повређујем ахилову тетиву на тренингу. Правим паузу од три месеца, губим све спонзоре. Ипак, 2006. долазим на WTA листу као 480. у синглу и 426. у дублу. Сналазим се за новац, оним што зарадим на турниру плаћам следећи турнир. У септембру те године добијам позив из *Ролан Гароса* да тренирам у том клубу. Није ми одобрена виза на дужи период, иако су из клуба све покушавали.

Playboy: Ипак, наставили сте да напредујете.

Каролина: Тада сам већ била 386. у синглу и 202. у дублу и у јулу 2007. добијам по-

зив за Head академију, али почетком 2008. идем на операцију колена и правим паузу од годину дана.

Playboy: Какав је ваш досадашњи такмичарски скор?

Каролина: Освојила сам 18 титула у дублу у професионалној каријери, а у синглу имам три титуле.

Playboy: Нећете предати тај, најважнији животни меч?

Каролина: Тенис волим највише на свету, то је моја највећа љубав. Свиђа ми се и да будем модел јер лепо изгледам, а сликање за Playboy сматрам уметношћу. Женско тело за мене уметност!

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ: Каролина Јовановић **МЕСТО РОЂЕЊА:** Ниш **ДАТУМ РОЂЕЊА:** 13.2.1988. **ВИСИНА:** 1,83 **ТЕЖИНА:** 69 кг **ГРУДИ:** 95 cm **СТРУК:** 75 cm **БОЈА ОЧИЈУ:** Кестењаста **ЗАНИМАЊЕ:** Професионални спортиста **ХОБИ:** Кошарка, фудбал, бокс, цртање, музика, читање **ОБОЖАВА:** Животиње, уметност и све што је везано за моду **МУЗИКА:** R&B, хип-хоп, поп **ФИЛМ:** Twilight (гледала сам и прочитала књиге сто пута) **КЊИГА:** Twilight (сви делови), Плавуша са ставом, Леонардо да Винчи (седам корака до генијалности) и Само буди овде и Зашто те волим (француски бестселер, Гијом Мусо) **ПРЕДСТАВА:** Госпођа министарка, Лајање на звезде... **ЦИТАТ:** "Волети значи пазити на самоћу другог, никада је не испуњавајући, чак и не препознавајући". "Спори смо када треба да поверујемо у оно што нам наноси бол". "Најбоље ствари у животу прођу јер прво говоримо *joш је рано*, а затим *сувише је касно*".

Фото: **Ненад Марјановић**
Стилиста: **Ана Зарубица**
Шминка: **Марија Јовановић**
Фризура: **Алекса LAVIE**
Асистенти фотографа: **Влада Јевић,**
Мина Шаренац, Уна Сенић

ВИЦЕМАНИЈАК

ЗЕМУНСКО ЋОШЕ

Ставио Хитлер Земунце у гасну комору и пусти гас на средње. Иде гас кад оно се чује из коморе: "НАПРЕД ЗЕМУН!!!" Пусти он на још јаче кад оно опет: "НАПРЕД ЗЕМУН! Пусти он на најјаче кад оно опет: "НАПРЕД ЗЕМУН!!!" Погледа он кроз прозорче кад чујеш једног Земунца: "Матори, докле више овај сузавац, дај мурију да се пегламо!"

Вози Земунац BMW-а 200 на сат. Изненада створе се испред њега запржана кола па се он жестоко забоду у њих. Изађе мунзе из олупине и види коња како се очајнички трза у локви крви. Извади прангију и звекне га да се не мучи. Кад зачује нешто с друге стране пута и види разваљеног сељака како скакуће на једној нози, док раме придржава руком и весело се дере: - Није ми ништа, није ми ништа!

Продаје Цига спреј за бубашвабе и прилази му човек и пита за цену. Цига каже: - Хиљаду динара. Ћовек пита: - А како то ради? - Па пратиш бубашвабу, пратиш, пратиш, онда је ухватиш и прснеш јој спреј у очи. - Али кад сам је већ ухватио, зашто је одмах не бих згазио? - Па мож' и тако...

Дошао нови млади поп у сеоску цркву. Старешина цркве га саветује: - Кад ти дође девојка и каже да се љубила с момком, то је два пута *Оченаш*, ако су спавали... три пута, ако су имали орални секс... четири пута. Следећег дана долази девојка у цркву

на исповед: - Оче, грешила сам!
- Бог је милостив, он прашта, реци о чему је реч?
- Синоћ сам се љубила с момком.
- Двапут *Оченаш* и Бог ће ти опростити.
- Али то није све, и водили смо љубав.
- Трипут *Оченаш* и Бог ће ти опростити.
- Није ни то све, имали смо орални секс.
- Уф, четири пута *Оченаш* и Бог ће ти опростити.
- Није ни то све, имали смо анални секс! Поп не знајући шта сад примети црквене дечаке како пролазе поред исповедаонице и излети да их приупита:
- Знате ли ви шта даје старешина за анални секс?
- Некад *милку*, некад *сникерс*, како кад...

Седе на клупи у парку младић и девојка. У неко доба крену да се љубе и мазе. После неколико тренутака младићева глава се нађе у девојчином међуножју. Она проговара:
- Марко, скини наочаре, поцепаћеш ми хулахопке!
После неколико секунди чује се опет девојка, овог пута веома бесно:
- МАРКО! Стави наочаре, лижеш клупу!!!

Кује Едипов син заверу против њега. Едип то сазна па му каже:
- Зар и ти сине, брате?

Иду две плавуше улицом и каже једна: - Ух, све подригујем на рибу!
А друга ће: - Попиј мало киселе воде да подригујеш на уста.

Улази Циганка Милева у ординацију психолога без куцања и одмах с вра-

та га пита:
- Докторе да ми кажеш је л' нормално то што ми син напоље у песак и блато, сваки дан прави куће и колачи?
- Па, то је сасвим уобичајено...
- И ја тако мислим. Ал' његова жена зато 'оће да се разводи!

У трамвају, прилази један мушкарац другом и каже му:
- Јеб'о сам ти жену – и оде.
Сутрадан исто.
Када се то догодило и трећи дан, мушкарац дошавши на посао, назове жену и исприча јој узбуђеним гласом шта му се већ више дана догађа у трамвају.
- Ма пусти идишта, немој да се нервираш, најпаметније је да га игноришеш па ће престати.
Сутрадан опет у трамвају прилази му исти фрајер и каже: - Е тужибабо једна!

Човек долази код доктора да узме медицински тест своје жене Марије. Болничарка га смркнуто дочекује:
- Жао нам је, али је дошло до збрке између теста ваше жене и друге жене са истим именом, па сад не знамо који тест иде уз коју Марију. Искрено речено, не знамо да ли је стање лоше или још горе.
- Па како то? Шта показују тестови? - човек је тотално збуњен.
- Један тест показује Алцхајмера, а други сиду, па не знамо која од чега болује.
- Па шта да радим?
- Доктор вам препоручује да одведете своју жену у центар града и тамо је оставите, па ако сама дође кући, ни у ком случају немојте са њом имати сексуални однос.

"Реципне достављачу кинеске хране да не уједом..."

2017. ВАЊА УДОВИЧИЋ

Капитен наше најтрофејније репрезентације, двоструки светски, европски и клупски првак Европе, поред Ђоковића један од најпопуларнијих спортиста у Србији, примећује много тога поремећеног код нас и истиче да праве вредности пркосе правилима која данас владају у нашем друштву

Интервју: **Александар Стојановић** Фото: **Радован Јањушевић**

Капитен ватерполо репрезентације Србије Вања Удовичић је тренутно један од најпознатијих српских спортиста. Његове фотографије и текстови о њему чести су не само у новинама које се баве спортом већ и на страницама часописа који се баве другачијом врстом вести, или полувести, како год. Без обзира на то, о њему се не зна ништа више од статистичких података, и то у ком је делу света. А ове године одлучио је да одбије да игра за репрезентацију Италије, због чега је остао без клуба, ове године дипломирао је, не на једном од fast brain food факултета где нико није пао испит, већ на Факултету организационих наука Универзитета у Београду. Међутим, о његовим погледима на пријатељство, новац, телевизију, спорт... мало се зна.

П 1

Playboy: Зашто?

Удовичић: Сматрам да је све то ствар васпитања, да се човек понаша у складу с оним што је понео из куће. Не мислим да би било кога требало да занима мој приватан живот и да се зна шта ја радим у слободно време. Колико год је ова нација постала затупљена ријалити програмима у којима људи залазе у интиму других, у мом случају то се не може догодити. Васпитање и праве вредности које су произашле из кућног одгајања пркосе правилима која у друштву преовлађују данас. Код нас је поремећена слика о јавним личностима. Деведесет процената оних који се сматрају џет-сетом не само да не заслужују да се о њима прича већ ни не спадају у ту групу. Ни себе не сма-

трам популарним у том смислу. Истина је да су мој статус и статус саиграча покривени многобројним медаљама које смо донели претходних година, али то је наш посао, то је нешто чиме се ми бавимо.

П 2

Playboy: Значи, никад не би учествовао у неком ријалитију, чак и ако би добио више новца него за годину дана у клубу?

Удовичић: За ту количину новца бих учествовао. Врло је важно колико донесеш новца кући јер мораш да се бринеш о породици. Свако мора да гледа у своју будућност. Друга је ствар да ли бих могао да издржим и да ли бих могао да се уклопим; то не знам. Један од мотива био би и да покажем да људи нису толико изопачени какву слику стичемо на основу програма који се приказују у нашој земљи. Гледао сам много веће звезде у иностранству и много квалитетније особе које су учествовале у шоу програмима ове врсте а који су показали неке друге, праве вредности. Код нас такви програми имају за циљ да у доба кризе публика добије јефтину забаву која их краткотрајно чини срећним.

П 3

Playboy: Да ли мислиш да твој изглед доприноси твојој популарности?

Удовичић: Мислим да изгледам сасвим нормално.

П 4

Playboy: Ипак, теби су се дешавале неке, па можда и ненормалне ситуације. Многе де-

војке се представљају као да се забављају с тобом а једна је чак лажно изјавила да сте се верили... То је једина ситуација у којој си јавно демантовао неку гласину.

Удовичић: Жао ми је када људи покушавају да се докажу преко туђих леђа. Дешавале су ми се такве ствари... Жао ми је таквих особа које на тај начин покушавају да испуне свој циљ. Бавимо се јавним послом а свака медаља има две стране. Уколико си успешан, често се дешава да људи желе да те врате на дно. С тим мораш да изађеш на крај. На крају, ти који изјављују такве ствари праве комедију од свог живота а не верујем да јавност може да поверује у такве тривијалне фикције.

П 5

Playboy: Без обзира на све успехе које си имао, на раскршћу си, можда сличном на каквом си био пре девет година, када си морао да одеш из *Партизана* јер клуб и није имао средстава за уговоре с најбољих седам-осам играча... Осам година касније, двоструки си светски, двоструки европски првак, двоструки клупски шампион Европе, безброј националних титула... а опет не знаш где ћеш играти следеће сезоне. Тачније, не играш више у Италији јер је њихов Савез тражио да прихватиш да играш за њихову репрезентацију, што си без размислања одбио.

Удовичић: Ситуација није иста, првенствено због година у којима ми се то десило. Једно је када некоме ко има нашто више од 20 година кажеш да је без клуба, да је на улици, да мора да се сналази а друго је ка-

ОК, МОЖЕШ ДА ИМАШ КУЋУ С ДЕСЕТ СПАВАЋИХ СОБА, АЛИ ЈА СПАВАМ У ЈЕДНОЈ. НИСУ МИ ПОТРЕБНА ЧЕТИРИ АУТОМОБИЛА, ВОЗИМ САМО ЈЕДАН. ПО МЕНИ ЈЕ СКРОМНОСТ ВРЛИНА, И ВРЛО ЈЕ ТЕШКО НАЋИ СКРОМНОГ ЧОВЕКА

да неко од 28, ко има толико тога иза себе, није сигуран где ће сутра играти. Ово ми је био јако битан тренутак у животу. Не верујем да би многи урадили оно што сам ја урадио. Не желим ни да се дичим тиме, нити да се хвалим, то је нешто што бих поново учинио, али да будем искрен, мислим да не би сви поступили као ја: не би сви стали уз своју домовину. Оваква ситуација може да те учини јачим и зрелијим. То су ствари које могу да га уздигну. Сматрам да имам довољно квалитета да не дођем у ситуацију да се једног дана питам шта би било да сам прихватио њихову понуду и уместо Србије одлучио да играм за Италију. Најтеже је било 2001, тада с *Партизаном*. Ово сада је испутни проблем.

П 6

Playboy: Која средина је највише утицала на тебе да сазриш; да ли је то баш Италија?
Удовичић: Морам да кажем да сам највећи искорак у том смислу направио у Црној Гори. То је било моје прво осамостаљивање, после одласка из *Партизана*. Препуштен себи на доношење разних одлука када сам морао да се сналазим и преживљавам. Херцег Нови ми је много помогао... Сигурно да сам сазрео као играч, али и као човек. Сам менталитет тих људи, сам живот доле намеће ти да мораш да се прилагодиш и да сазриш јер сматрам да су у неким стварима много сналажљивији, лукавији, препреде-

нији... него у Београду. Искуство које сам као човек и играч стекао у Херцег Новом не може се заменити ниједним другим.

П 7

Playboy: Питао сам тројицу момака с којима си одрастао да ми открију неку тајну о теби. Ништа. Слободан Никић, центар репрезентације и твој дугогодишњи цимер, рекао је: „Радиш интервју с Вањом? Потребно ти је нешто интересно? Наравно да знам. Не, нећу ти рећи“.

Удовичић: Кроз спорт се стичу пријатељства за читав живот и колико год постојали сујета и завист, нека пријатељства остају до века. Сви смо ми повезани на неки начин, као пријатељи, као кумови, као саиграчи... Никада по мом мишљењу пријатељства не могу бити сломљена. Наравно да је добро поред себе имати некога ко у датом тренутку може да ти да савет. Неминовно је кроз спорт добити другу фамилију. Слободан Никић је на првом месту јер смо између осталог и кумови, али остале не бих помињао јер толико правих пријатељстава постоји а не бих желео да помињући нека имена било кога повредим.

П 8

Playboy: Али Бобан ми је ипак одао „ону“ тајну... знаш коју... Боље да ти мени кажеш него да те кроз питање подсећам...
Удовичић: Сигуран сам да ниједан мој при-

јатељ не би рекао нешто због чега би се казније кајао или мени наудио. Пријатељства постоје због поверења и искрености. Таква су моја пријатељства.

П 9

Playboy: Прича се да си исти откад си као дечак дошао на Бањицу. Да су једне од твојих најистакнутијих особина упорност и својеглавост...

Удовичић: То су особине свих врхунских спортиста. Нисам упознао ниједног који иза себе има невероватне светске резултате а да није такав. Само кроз једну такву врсту рада и залагања, кроз одлуке које доносиш, можеш да напредујеш. То је део мозаика који мораш имати да би био комплетан.

П 10

Playboy: Колико ти је у том мозаику о којем причаш значајна и диплома Београдског универзитета? Чак си рекао да има већу тежину од свих медаља које си досад освојио...

Удовичић: Убеђен сам у то да је факултетска диплома, поготово Београдског универзитета, моја највећа победа досад. То је био зацртан циљ, и мој лични и моје породице. Од старта сам био васпитаван да би то тако требало да буде. Моји родитељи су факултетски образовани и то је био нормалан след околности; рекао сам да је образовање на првом месту, чак и испред спорта.

Најбитније је оно што носимо у себи, оно што нам нико не може украсти. Сматрам да сам не само дипломом већ знањем које сам стекао на ФОН-у добио толико да нећу морати да бринем о својој егзистенцији. Зато апелујем на све младе људе, на све спортисте... да свако од њих да свој максимум, да се свако од њих покаже на оба плана. То знање које се стекне на факултету је диплома која стварно живота значи.

П 11

Playboy: Да ли је било ситуација када си хтео да одустанеш?

Удовичић: Дешавало ми се да се после неких утакмица док други славе ја спремам испит. Било је момената када сам хтео да одустанем због притиска утакмица, умора... али онда наступе пријатељи који ти кроз савет и подршку дају снагу да превазиђеш све. Све је ствар воље и хтења. Најтеже је било 2004. после вишемесечне паузе, када сам морао да се вратим учењу а изгубио сам ритам и контакт с колегама с факултета.

П 12

Playboy: То твоје хтење и воља је видљиво у свакој ситуацији, па чак и у необавезном делу после тренинга када с голманом Слободаном Сором остајеш и шутираш му на гол док победник добија, како вас двојица то кажете, „кока-колицу“...

Удовичић: Ха-ха... Имам увек мотив да победим, без обзира на то да ли играмо карте, јамб или било шта... Тако смо васпитани и само кроз неку такву жељу можемо да правимо успех. Са Сором играм сваки дан у „кока-колицу“ и засад је успешнији...

П 13

Playboy: Једна својевремено теби блиска особа тврди да си скроман; да се никада не размахујеш успесима, новцем, популарношћу...

Удовичић: Сматрам да је та особина нешто што се носи од куће. Верујем да је то врлина, али с друге стране, баш пре неки дан сам чуо да је скромност врлина глувих људи. Имао сам дебату на ту тему јер сматрам да је тешко да у данашње време човек остане нормалан и скроман. ОК, можеш да имаш кућу с десет спаваћих соба, али ја спавам у једној... Нису ми потребна четири аутомобила, возим само један... По мени је скромност врлина, а врло је тешко наћи скромног човека.

П 14

Playboy: На твоја размишљања утицала је и љубав ка реци, која се јавила у претходним годинама. Опет контакт с водом.

Удовичић: Пријатељима и људима треба увек помагати. То је нешто чији сам значај схватио у претходне две-три године на ре-

ци... Колико је само живот другачији него на улици. На реци је опуштеније а људи су због те опуштености, због воде која их чини мирнијим, другачијег менталитета него људи са асфлата. Био сам искрено запањен када ти особе које никада у животу ниси видео, не због имена, већ због ситуације у којој се нађеш, који те ни не препознају – помогну... Они то зову правилом реке. То је заправо правило живота. Тешко је наћи искреног човека, с искреним намерама, и зато је то толико важно.

П 15

Playboy: Али ти си често био у ситуацији да остајеш без ичије помоћи...

Удовичић: Ако можеш да помогнеш, помози. Вратиће се на било који начин. Треба бити искрен према себи и само се сетити када му је била потребна помоћ, када није имао пријатеља да се посаветује, или да поприча с њим. То је најбитније, да људи међусобно помажу. Данас су више присутни завист и превара од доброте.

П 16

Playboy: У свим ситуацијама имао си помоћ породице... И невероватно си везан за фамилију.

Удовичић: Сматрам да је породица највећи ослонац. Не каже се за цабе да су једино родитељи увек прави и искрени пријатељи. Није лако дечака склонити са улице, предочити му праве вредности и, поврх свега, помоћи му да постане врхунски спортиста. Ја сам због тога захвалан својим родитељима. Свако вече су ме возили на тренинг, трошили три сата свог слободног времена... Наравно, то се од њих очекује, али не заборавао да сам хиљаду пута гледао оца или мајку како суботом и недељом устају у седам ујутро да ме возе на тренинг. То су децаћи који су у целокупној слици јако битни. Захвала сам њима и целокупној фамилији што су увек стајали иза мене. Није лако издржати и подредити живот спортисти, а да се неко не увреди, професионалцу.

П 17

Playboy: Планираш ли ти да ускоро оснујеш своју...

Удовичић: Данас је највеће благо имати здраву и нормалну породицу и свако се моли само да му породица буде здрава и нормална. Привилегија је имати децу, подићи децу на исправан начин. Желим да имам своју породицу, битно је да постоје међу нама поштовање и љубав, али и прави тренутак када се за то осећаш спремним и способним. Волео бих да имам што већу породицу јер мислим да је то у складу с мојим емоцијама и са свим оним што мислим да могу да им пружим. То је поготово важно у Србији, где годишње више људи

умиру него што се рађа деце. То је у 21. веку недопустиво.

П 18

Playboy: Схваташ ли да си ти многој деци узор?

Удовичић: Искрено, до пре годину дана нисам то осећао. Али откако сам постао капитен, много већа је одговорност на мени и то морам да поштујем. Постављени су нови стандарди које морам да поштујем. Први пут сам осетис да сам некоме идол, да некоме дајем савет, помажем у покушају да се прилагоди и како би требало да се понаша у спорту или према другим људима. Какву слику стварамо о себи у базену, такву слику морамо да стварамо и ван њега. Само тако мора да се размишља.

П 19

Playboy: Зашто је ватерполо у том смислу важан за нашу земљу?

Удовичић: Ватерполо је једини спорт у којем је Србија и првак света, и првак Европе, и освајач светске лиге, и победник ФИНА купа и освајач медитеранских игара... Самим тим популарност је много већа. Ватерполо би требало да има своје место међу људима. С претходна четири такмичења донели смо четири злата. Људи кажу: колико злата смо освојили за своју домовину, државне резерве сваке земље биле би стабилне. Можда превише инсистирам, али ми морамо да шаљемо ту здраву слику, она мора бити позитивна.

П 20

Playboy: Има много лоших ствари које си поменуо у претходном делу разговора, али опет си оптимиста и, што оставља још јачи утисак, трудиш се да сам, личним примером промениш нешто око себе.

Удовичић: Када човек дође из иностранства у Србију, не види ниједан део недаћа у земљи. Уколико се удубиш, проведеш овде више времена, схватиш да је народ толико постао напаћен и толико поремећеног ума, па зажалиш што је све то тако. Мора да се нађе нешто позитивно у свему да би могао да наставиш да живиш и радиш. Није све у телевизији, није све у ријалити програмима, није све у трачевима... Постоји толико позитивних ствари. Ми смо имали припреме у Бањалуци и Нишу, то гостопримство које смо ми доживели мислим да нико није доживео. То је сјајан осећај. Свако од нас треба да нађе довољан мотив, да настави даље, да не дозволи да размишља црно, то је оно што нас укопава, то је оно што је главни проблем, ми смо навикли да имамо проблеме. Само је битно наћи светло у толикој тами која ти даје енергију, која ти даје могућност да живиш и да идеш напред. **■**

У ЗОНДИНОМ ГНЕЗДУ

Екипа Playboya се запутила по траговима мита непојмљиво скупе аутомобилске егзотике, именоване *Pagani Zonda*. Ово је прича о страсти, уметности, љубави, уживању, поновно оживљеној романтици, милионима евра и још којечему

Текст и фото: **Матеј Грошељ**

УЖИВАЊЕ

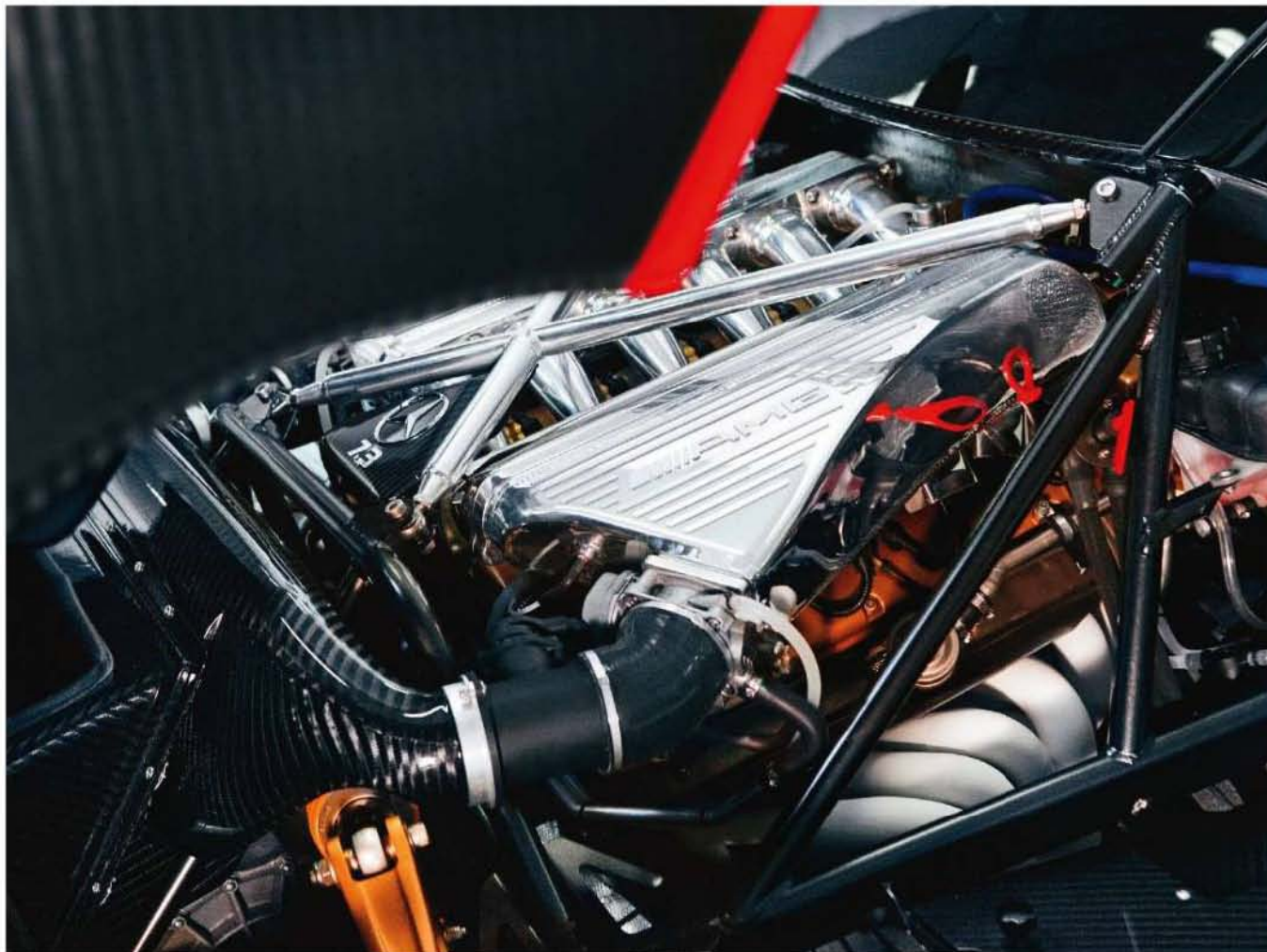
Разјаснимо нешто на самом почетку. Вероватноћа да ћете на неком путу, на целом свету, угледати *Paganijevig* суперспортistu готово је једнака главном добитку на лутрији. Скоро на граници могућег, ту и тамо се понеком осмехне срећа и бар за једва ухватљиви тренутак, док *Zonda* не нестане из (не)срећниковог видокруга, ужива у мажењу својих чула. Слук преплави оркестар бајковитих 12 цилиндара, који из филигранске симетрије четири испушне цеви, просвирава чистокрвни крешчендо звука болида Формуле 1.

Разбуди се и јагодице на прстима, спремно на петинг с меканим каросеријским линијама, зачетих с незаменљивом текстуром ултралаганих карбонских влакана. А та аутомобилистичка скулптура већ је далеко одмакла и чак ни очи више не могу да испрате то што срце, руке, нос и пожуда тако страсно захтевају. Била је то *Zonda*, једна од приближно сто ручно израђених уметнина, које су снови бројних а реалност тек неколицине изабраних. *Sogno di tanti, realta di pochi...*

SAN CESARIO SUL PANARO

Воњ оближње Тоскане није могуће сакрити. Брдовити крајолици, куће са архаичном патином, бескрајни кривудасти путеви... Фабрика је мала и скоро срамежљиво сакривена у улици на периферији локалне индустријске зоне. Свеједно. Имајући у виду ексклузивност и историју, коју у поглавље супераутомобила свесно записује 55 људи заражених с *Paganijevom* филозофијом непролазности, та фабрика заиста не спада у околину затровану с уобичајеним производима масовне потрошње и визије похлепа. Али Модена је близу. А одатле потиче и богата заоставштина италијанског поноса. *Ferrari*, *Lamborghini* и *Maserati*. Конкуренција? Данас 55-годишњи Хорацио Пагани, оснивач и и власник италијанске мануфактуре, која већ добрих десет година у уникатним количинама израђује савршенство на четири точка, све троје поштује, али се с њима не мери. Како каже, свако има своје купце. Скромност или не, тек Пагани је постао четврта италијанска велесила! И верујте да су шефови пропетог коња, бика и

трозупца при том сазнању све пре него опуштени. А како би и били кад је тај нови играч пробудио давно загубљену романтику и врхунској моћи додао, до тог тренутка, непојмљиву филигранску љубав до детаља и употребљених материјала. Истовремено је прст у оку онима који тврде да индустријализација и технолошки скокови онемогућавају све осим масовног и јефтиног приступа визији уносног бизниса. Још више, код Паганија вам уз примерну дебљину новчаника све израде по наруџбини. Једина препрека су хомологацијска правила. *Zonda*, назив за ветар у Андима, у ствари је ветар новог концепта супераутомобила.

СУДБОНОСНИ НЕДЕЉНИ РУЧАК

За све су криви снови. Савошенству предан Хорацио још од малих ногу сањао је о свом аутомобилу. "Кад одрастем, желим да направим најлепши ауто на свету", својевремено је, током недељног ручка, својој породици одушевљено објашњавао тада десетогодишњи аргентински вундеркинд. Још у основној школи израђивао је макете тркачких аутомо-

Одмах нас је упитао: "Dove sono le donne?" (Где су девојке?). При том је мислио на зечице које би, убеђен је, одлично употпуниле *Zondinu* лепоту. Човек који је 1983. године себи једва приуштио најобичнији бицикл, у међувремену је направио робну марку тренутно вредну 200 милиона евра. Аутомобилски свет га поштује као Бога, богаташи му једу из руке, а ипак је остао искулиран и доступан. Професионалан. Дизајнер, стручњак за лаке материјале и инжењер, који и поред своје генијалности (или управо због ње) не зна и не жели да употребљава компјутер.

Playboy: О чему сте размишљали током настајања *Zonde*?

Пагани: Желели смо да тржишту понудимо ауто с оригиналним обликом, карактером, малом тежином и најбољим материјалима. Циљали смо на сегмент купаца који поред врхунских карактеристика траже ексклузивност гарантовану с малим производним количинама, оригиналним дизајном, филигранском израдом и употребом материјала из свемирске индустрије. Године 1999, када смо направили прву *Zonda*, изазвали смо праву револуцију. *Zonda* је имала мање од 1.300 килограма. Модели других произвођача су били тежи за најмање 500 килограма.

Playboy: Како ваша фирма излази на крај с тренутном финансијском и привредном кризом?

Пагани: И поред финансијске кризе, која је уништила бројне фирме, ми смо веровали у свој производ и уз промишљену улагачку стратегију смо током 2009. достигли 45 процената веће приходе него у претходној години. Једнаку пројекцију имамо и за текућу пословну годину. Прошле године смо представили четири нова пројекта: *Zonda Cinque*, *Zonda R*, *Roadster Cinque* и *Tricolore*, што је за овако малу фирму велико постигнуће. Зато што понуда не достиже потражњу, радимо шест дана у недељи. Поред тога, радује нас и да сви наши аутомобили на тржишту половних аутомобила достижу од 200.000 до 300.000 евра веће цене од оне по којој су купљени.

Playboy: То је добра вест и за вас и за власнике *Zondi*?

Пагани: Наравно, зато што купац с порастом вредности своје инвестиције повећава своју лојалност фирми и већ размишља о следећој куповини. Мој отац, иначе лекар по занимању, увек је говорио да није прави купац онај који купи једном, него онај који се враћа по још. И то је циљ наше пословне политике. Могу вам рећи да неке наше странке имају две, три, па чак и по четири *Zonde*. Потпуно су свесни да је то данас једна од ретко добрих инвестиција. Трендови на тржишту посредно повећавају и вредност наше робне марке.

Playboy: Где се скрива највише *Zondi*?

ХОРАЦИО ПАГАНИ

Пагани: У Хонгконгу. Тамо их има чак 24! Примера ради, тамо је само један *Bugatijev Veyron*, пет *Porscheovih Carrera GT* и шест *Mercedesovih SLR*. Као што знате, тамо су отишле чак четири *Zonde Cinque*, а пета је "побегла" у Енглеску. (*Cinque* је настала тако што је хонгконшки заступник желео цивилну варијанту *Zonda R*, са секвенцијалним мењачем и скоро 700 коња, прим. аут.)

Playboy: Ко су власници ваших аутомобила?

Пагани: Најбогатији људи на свету, који се не гузе у првим редовима, више држе до тога да су "low profile", онако дискретно не приметни.

Playboy: Зашто ништа не улажете у трке?

Пагани: Зато што је то веома скупо. Радије инвестирамо у "цивилне" пројекте, који нам уложено сигурно поврате. Тркачки аутомобили су, као што радо кажем, слични размаженим расипним женама.

Playboy: Шта је с будућим пројектима? Да ли можда планирате мањи ауто (с мање цилиндара) и употребом хибридне или сличних технологија?

Пагани: Размишљамо о нешто мањем аутомобилу чија цена не би била нижа од пола милиона евра. У вези с новим технологијама, мислим да се енергија одлично уштеди већ с мањом тежином аутомобила, што већ више од десет година успешно доказујемо са *Zondom*. Електрични аутомобили нису још довољно поуздани. Као занимљивост да кажем да смо пре неких 15 година с *Renoom* развијали концепт аута од само 800 килограма, којег су поред дизелског мотора од 850 кубика покретала још два електромотора.

Playboy: Је л' истина да не употребљавате компјутер?

Пагани: Истина је. Пријатељ, власник велике компјутерске фирме и љубитељ *Zondi*, пре годину дана ми је донео праву машину зато што му је било доста дописивања са мном преко SMS порука. Компјутер још нисам успео да укључим. (смех)

била, које су с нескривеним дивљењем и уз мало зависти огледали и његови наставници. Најскупљи материјали и уметничка нота су му увек били при срцу и, пошто у *Lamborghini*, где је пекао занат, нису имали превише разумевања за његове амбиције, није му преостало ништа друго до да се упусти у наизглед неостварљиву авантуру израде сопственог аутомобила. Његова азбука познаје само најбоље. Карбонска влакна, авионал, титанијум, инцонел и AMG мотори. Да ли су и Немци били умешани? Да. Али о томе мало касније.

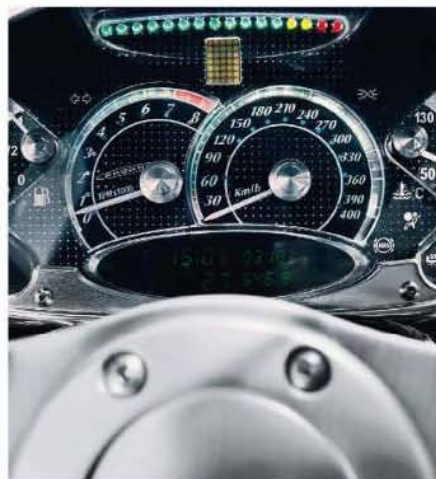
ДА ВИНЧИЈЕВ ДУХ

Zonda није само аутомобил. То је дете више од петсто година старе замисли о успешној повезаности уметности и

науке. Ренесансу поново оживљава *Luomo vitruviano*, Витрувијански човек, синоним перфектних пропорција које одређују лепоту. *Zonda* можете, како то раде колекционари, имати изложену у посебном простору, не у гаражи, већ у посебном наменском павиљону, у којем, под контролисаном температуром, влагом и осветљењем, представља драгуљ ваше резиденције. Наиме, детаља је толико да приликом сваког пипкања и мажења каросеријских линија и избокина откријете нешто ново, а ништа од тога није случајно тамо где јесте. Све је постављено и направљено с намером и визијом и свака идеја на том аутомобилу би без проблема могла да прође на било којем уметничком конкурс. Можете и да је возите, али још мало стрпљења.

РОЂЕЊЕ

Није чудно да *Zonda* у просеку настаје девет месеци, а још мање чуди, да за то време Хорацио сваком свом детету намени немерљиву количину очинске љубави. *Know how* (Знам знање) може се осетити на сваком кораку, при сваком удисају. Хорацио надзира екипу која већину радног времена посвети невероватно прецизној ручној изради делова. Атмосфера је потпуно опуштена, чак и пријатељска, иако сваки паганиста већ ома добро зна какве су његове дужности и где токсм следећих сати мора да усредсреди мисли и руке. Стручњак за каросерије Карло, чак и када нема шефа на видику, пун заноса отвара пећи у којима настају делови од карбонских влакана, уз страхопоштовање из пре-

ЛИЧНА КАРТА:

Име: Пагани Аутомобили С.п.А.
Власништво: Приватно. 100% породична имовина (Хорацио са женом и синовима)
Број запослених: 55
Вредност робне марке (без основних средстава и другог): 200 милиона евра
Број направљених аутомобила (до овог тренутка): 114
Производња од године: 1999.
Главни материјал: Карбонска влакна
Најскупљи модел у понуди: *Zonda R* (није за возњу по путевима).
Цена: око 1,5 милиона евра

носи наоколо и проверава прецизност израде управо рођених врата, одбијача, спојлера и других саставних делова. Моделар Мимо, којег случајно срећемо на путу у халу где монтира у *Zonde*, отац је подигнутог носа хаубе (први примерци са 408 коња га нису имали) и компактног задњег спојлера. Део шире породице су и купци којима Хорацио сваке године шаље личне честитке поводом њихових важних догађаја и прослава. Кроз врата салона управо је ушао господин Робинсон, произвођач турбина за Airbus A380. Спушта своје *Vuitton* кофериће, љубазно нас поздрави и отрчи до своје *Zonde F*, која је била код Паганијевих мајстора на редовном прегледу свих виталних склопова и малтене сваког шрафа. Енглеz, поред *Zonde*, има код куће још и *Bugatijevog Veyrona*, *Ferarijevog Enza* и још низ других за већину недостижних аутомобила из снова. Свет ове фабрике је мали, осећа се повезаност, свако има своју важну улогу и уграђује свој каменчић у *Paganijevom* уметничком мозаику. Ту је и "пи-аровка" Катја, која нам доноси кључеве једног од његових драгуља и приликом примопредаје нам упутни поглед пун зебње и неповерења, као да сопствено дете предаје на чување потпуним незнанцима.

ДЕТАЉИ

Конечно је ту. Пред нама је *Zonda F Club Sport*, једна од ретких с оранж лакираном каросеријом (која скрива карбонску структуру), сребрним фелнама у барокном стилу из алуминијума и магнезијума, седиштима од дебеле необрађене говеђе коже са штеповима у оранжној боји, и аеродинамичним пакетом спојлера. Погледајмо тамо где се најбоље огледа Паганијева филозофија. Квалитет израде. Спојеви су милиметарско прецизни, симетрична карбонска влакна као врхунац естетике, типке и дугмићи из титанијума с увек идентичним звуком приликом притискања - прави балзам за слух и додир, текстура алуминијума која украшава унутрашњост без икаквих неправилности - увек је подједнако трење кад пређете врховима прстију преко њих, педале квачила, гаса и кочнице су саме по себи ремек-дело... Знам, реченица је дугачка, али још дужи је списак бујице емоција које вас обузму при погледу на овај тркачки обликован двосед. Све је онако како је у више од 30 година дугом идејном процесу замислио Хорацио и као што егзотици овог кова доликује. Конечно, *Zonda* можете и да возите. Неки купци с њом превезу и 45.000 километара годишње. Много? Можда, али само ако не знате какав мотор је покреће.

ПРИЈАТЕЉИ

Млади дизајнер и славни, тада већ увелико поседели, возач тркачких болида, велики су пријатељи. Први је одлучио да направи сопствени болид, којег би у част овом другом, поименовао по њему. Возач болида је одушевљен над идејом, али има један услов: "Мораш да употребиш моторе из *Mercedes-Benzove* ризнице знања". Прича је истинита. Талентовани дизајнер је, наиме, Хорацио Пагани, а возачка легенда је петоструки првак Формуле 1 Хуан Мануел Фанђо, који је на тркачким пистама краљевао средином педесетих година прошлог века. Возећи *Mercedesove* болиде. Пагани је свог идола послушао и уз његову помоћ дошао до немачких мотора. И поред тога ауто није именовао по њему. Фанђо је преминуо 1995, а Хорацио није желео да му неко пребаца да искоришћава име преминулог великана. Компромисно решење се нашло у имену *зонда*, андски ветар, којег је Фанђо обожавао и који му је недостајао на европским тркачким путоловинама. Успомена на легенду, иако у замаскираној форми, свеједно је

заживела! *Zonda* покрећу AMG 12-цилиндраши, који у најмоћнијим варијантама достижу гигантских 700 коњских снага, упакованих у свега 1.230 килограма тежак аутомобил. Да ли вас занима брзина? Италијани обећавају 350 км/ч! Хвала богу, пардон, Фанђу, за такве моторе! И хвала Паганију за додатну ставку на списку ствари које човек мора доживети пре него што умре!

ФАБРИКА СНОВА

Катја нас чека пред капијом фабрике. Задовољна је што је милион евра вредан раритет остао у комаду после наше војње. Настављамо разговор на тему најновије *Zonde* коју ће *Pagani* представити ове године: две турбине, каросерија из карбонских влакана и титанијума, највећа брзина скоро 400 километара на сат. Да ли је то могуће? Наше сањарење прекида мстални звук фабричке капије која се полако затвара. Радни дан је завршен и запослени напуштају круг фабрике. Још један обичан дан у фабрици снова. Али не за нас, јер обишли смо *Zondino* гнездо! 🐛

Поред 25.000 женских и 1.300 мушких геј проститутки, становници Амстердама користе и услуге лутки, које понекад носе кроз град

SIN CITY

Амстердам мора да се види и окуси, макар једном у животу. Терапијски. Сад је близу, као никад раније. А ако се иде само једном, онда на њега треба навалити свом снагом. Из кофи шопа право у Ван Гогов музеј, из тајландског ресторана у кофи шоп, одатле на бицикл

Пише: Мишко Билбија

Понекад баш имам среће. Тако сам добио позив, или боље рећи поклон, да проведем пет дана у Амстердаму. Неко би рекао да може и боље, рецимо, неки Кариби или било које место с белим пешчаним плажама, али мени је овај Амстердам зазвучао као савршен план за краткотрајно бекство из Београда. Уосталом, само је требало да пратим сјај у очима, али и благу завист, свакога коме бих се тих дана хвалио куда намеравам да путујем. Радовао сам се као мало дете – на ред долазе музеји, цркве, шетње поред канала, концерти класичне музике, обиласци градских знаменитости, галерије, културни центри и слично.

Да, неко би можда и прогутао овакву причу. Реално, од свега су остале само шетње поред канала. Каказ црни Ван Гог. Уместо тога, разни пороци: преждеравање у тајландским и индонезанским ресторанима, журке са Италијанима, продавнице сирева, базање по књижама и стрипарницама, кофи шопови. Они у којима нико не наручује кафу.

RED LIGHT

Али јасно је било да, кад сам већ ту, у правом правцао Граду греха, најпознатијем у Европи, не могу да заобиђем Де Вален. Уосталом, зар то није и највећа туристичка атракција овог града?

Игром случаја, имао сам прилике да се нађем и у неким сличним градовима на другим континентима – Бангкоку и Лас Вегасу, или чак и Кјоту с Гионом, најстаријим кварталом у којем доминирају црвени фењери – али амстердамски Де Вален је јединствен. Смештен у најстарији део града, овај квартал у себи крије преко 400 кабина или излога у којима проститутке отворено нуде своје услуге. И све је потпуно легално. У овом граду је проститутка као била која друга службеница, рецимо, или полицајка. Свако може да се бави тим послом и потпуно је заштићен од државе. Али, распитао сам се мало и није баш све мед и млеко ни овде. Свако кога сам анкетирао кукао је како је ту превише белог робља из Источне Европе, како ипак мафија контролише бизнис (мароканска и турска, а последњих година и албанска), како ће их Кoen (градоначелник) све растерати (и јесте их проредио, и обећао да ће их оставити само 80) и бла, бла, бла. Али бројеви у случају Амстердама заиста умеју бити занимљиви – 25.000 *лакх* жена, 1.300 мушких хомосексуалних (и нула хетеросексуалних!?) проститутки, 142 легалне јавне куће плус већ поменути излози, око 100 милиона долара годишњег обрта... Усред Европске уније.

Знам, дакле, шта Playboyеве читаоце највише занима, али ја за то нисам до-

бар медиј. Када сам први пут био овде, славну улицу сам посетио касно увече, када су мрак и киша правили посебну атмосферу, али мени је то и тада изгледало као најгора апокалиптична визија, нешто као она прљава футуристика из *Blade Runnera*. Сада сам, међутим, сасвим случајно набасао на ову четврт усред бела, сунчана дана. Само сам јутарњу кафу хтео негде да попијем, али сам онако бунован направио два или три погрешна скретања. Пратио сам госпођу с пудлицом, па прстигао једну баку и у том тренутку директно налетео на излог из којем ме је гледала, па, вршњакиња ове баке која је и даље ишла паралелно са мном, вероватно до прве пиљарнице. Ова из излога, истетовирана, намигивала ми је и пућила усне. Језиво, нарочито у 11 ујутро. Онда сам убрзаним кораком наставио даље и што даље, али није то тако једноставно у овој улици; наравно, нисам могао да не станем испред најмање десет секс-шоп излога с најразноврснијим понудом. Од традиционалне понуде до титанијумских дилдоа. Филмска биографија Џона Вејна Бобита под именом *Uncut*, на DVD-ју. У режији Рона Џеремија. Неке куглице, али не оне јапанске. Вијагре, све могуће. Прстење, али не за прсте. Прави порно-биоскоп. Геј опрема. SM на све стране. Лутке, од нових NASA approved материјала. Секс

ЦЕО град мирише на марихуану

музеј. Поново живе жене, сада нешто млађе. Жив мушкарац. Магазини. *Peep show* инсталације! Кондом за маскенбал, у који цео човек може да уђе. Специјалне креме. Алке и остала пирсинг опрема. Огромне алке.

И тако. Тротоаром и даље пролазе људи који шетају псе или иду на посао, у шопинг. Носе цвеће или новине у рукама. Ту одмах, иза ћошка, и сам купујем неки феноменалан тврди сир. Ништа провокативно у његовом облику, обичан сир. У одласку, успевам чак и да видим два типа која преговарају с госпођом из излога. Они улазе унутра, ја излазим из овог Амстердама.

ГРАНИЦЕ

Умало да заборавим, па ја сам после толико деценија отишао на запад само с пасошем, без икаквог додатног малтретирања! Али без обзира на то колико сам се спремао за тај историјски прелаз границе, на крају сам га некако пропустио. Прво сам слетео у Беч и тамо променио авион, али тек када сам слетео у Холандију и практично право из лете-

лице изашао на тротоар, схватио сам да је онај аустријски полицајац који ми је овлаш погледао пасош у ствари био једина препрека на путу у Европу. Некако сам се без везе осећао, нисам ни стигао никога пркосно да погледам а већ сам био у тој Холандији.

Дакле стварно нас више нико не спречава да им уђемо у те њихове земље. Потпуно им је свеједно. Ради Шенген ко змај. А још боље ради веза од аеродрома до центра Амстердама – воз полази на сваких десет минута, а до града путује само двадесет. Није ни скуп, али све остало јесте. Болан је судар с европским стандардом, нарочито у оваквом граду, мада нема сврхе набрајати цене, овде зажмуриш, па тек кад се пробудиш, подвлачиш црту.

Конечно, још једна граница је врло битна у овом граду, она између пешачке и бициклистичке зоне. И поред снега, неким чудом, Холанђани се не скидају са својих несигурних возила. Напомињем, узгред, да је реч о вероватно најгорем возном бициклистичком парку на свету, горем него и у кинеским урбаним

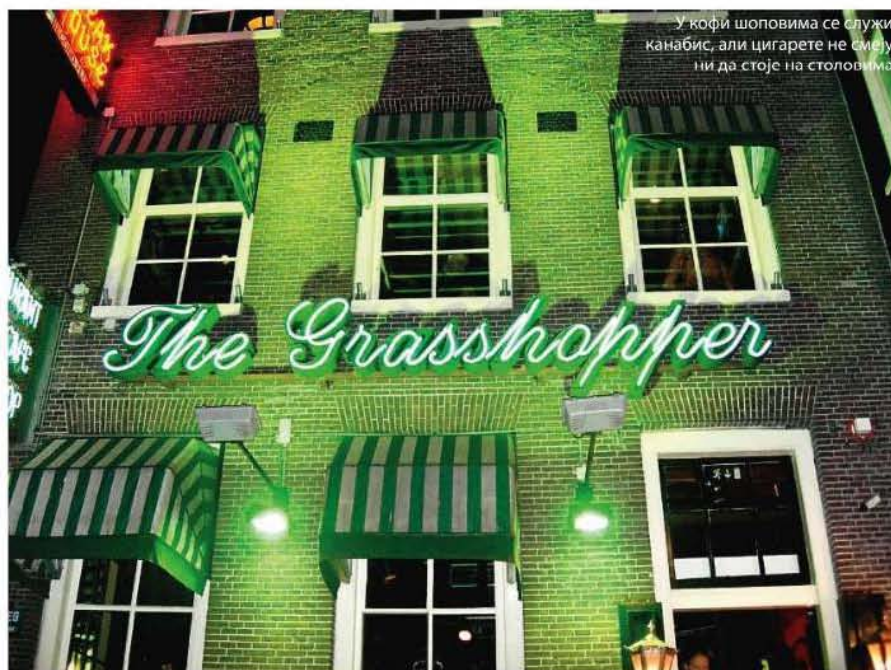
забитима. Без кочница и фарова, разне олупине и кршеви су највећа опасност по безбедност туриста пешака. Нема тог београдског ципа које може човека тако да пресече као дугокоси студент са ајподом на глави на огромном белом бициклу. Дакле, опрез с тим лудацима.

ПИЈАЦЕ – ЦВЕТНЕ И ЗЕЛЕНЕ

Синуло ми је где сам када сам се једно јутро чуо с другаром који већ годинама живи у Амстердаму. Причали смо телефоном и договорили се да се нађемо. "Где си?", питао ме је. Осврнуо сам се и схватио да стојим на тргу на којем се продавало само цвеће: "На цветној пијаци, је л' то негде близу тебе?"

"Идиоте, у Холандији си, овде је сваки други ћошак цветна пијаца, прочитај како се зове трг."

Док сам га чекао, дружио сам се са цвећем. Не баш претерано узбудљива забава, али негде сам једном приликом прочитао да су лале некад биле обрачунско средство на локалној берзи, а сетих сам се и *Црне лале* Александра Диме. Но ништа није помогло – можда

У кофе шоповима се служи канабис, али цигарете не смеју ни да стоје на столовима

Плочник у Улици Црвених фењера

некада, али данас ове пијаце и нису тако претрпане лалама, нарочито не црних. Али зато је ту сва егзотика овог света – све врсте орхидеја, стрелиција и сличних тропских цветова, милиони саксија и букета, све поређано као под конач. Веома досадно.

Срећом, мој пријатељ је брзо стигао на свом белом бициклу и одмах ме повео на клопу: "Овакав доручак још ниси доживео", рекао је и повео ме преко пута цветне на праву пијацу. Не баш скроз праву, али ништа јој није фалило.

Сада то и код нас планирају да изведу – мале градске, мобилне пијаце. Шест дана у недељи нормална улица, а онда, суботом рецимо, од шест ујутро па до поднева све се претвори у мали Каленац. Одједном никну тезге, појаве се сељаци и накупци и крене права пијачна гунгула. Моментално сам кренуо да малтретирам пријатеља и да му истичем предности правог Каленића, да гадим све те лепоизгледајуће, али дефинитивно генетски модификоване паприке и парадајз, док се нисмо зауставили испред киоска са свежим харингама. Дакле, да скратим, пијаца дивна, чиста, скупа и спектакуларно снабдевена. Али харинге? Једна већа, полегла крај киселог краставца и мало сенфа, смотана у лист салате. Много волим да једем живу рибу. Ту је била и курдска пекара. Онда сам угледао и ролнице од јастога и ролнице од шримпова. И на крају остриге.

И пијаца је грешна у овом граду.

ПУШЕЊЕ

Цигарете су смрт, то и врапци знају, а у Холандији се с убицама разрачунавају

на свој, врло специфичан начин. Као и скоро свуда у Унији, и овде је пушење забрањено практично на сваком затвореном месту, па су тако сада и традиционално задимљени тајландски, кинески, индијски, суринамски и слични ресторани остављени само на милост тешким зачинима. Када сам последњи пут био овде, пушење је било дозвољено и у возовима, а у граду је свака пета продавница продавала цигаре и прибор за пушење. Пушачки култ је тако, чини се, врло безболно протеран из Холандије, али специфичност Амстердама и склоност ка једној другој врсти пушења никад нису били у бољој форми. Тријумф канабиса над дуваном је овде заиста био грандиозан, па није ни чудо да су се неминовно десиле и овако бизарне ствари: традиционалан европски начин прављења цоинта, где се марихуана меша с дуваном, овде је одједном постао угрожен новим законом, па је првих дана, у кофе шоповима могла да се пуши само чиста марихуана! Ипак, и овде је традиција однела победу над тврдим законом, па се сада ипак мешање толерише, али свеједно – на столовима не смеју ни да се виде кутије цигарета или кесе дувана.

Иначе цео, али ЦЕО град мирише на марихуану. Слободна продаја канабиса се врши и даље на шанковима кофе шопова, сада уз електронске ваге, на којима се количина одређује у две децимале. Стручњаци су ми, иначе, потврдили да се и мерна јединица овде доста разликује од наше, то јест да би се овдашњи грам код нас издавао за три. Можда и јаче.

И овде би сад могла да започне и једна сасвим нова прича, али ја ћу је максимално скратити. С раскошног менија неко неодговоран изабрао је травку под именом *Laughing Buddha*. Прво смо се сви смејали и смејали, а неколико сати касније ја сам се клизао од канала до канала тражећи своју топлу собу. Онда ми се учинило да сам видео Марка Пантелића. И тако. Вероватно су то били призори које је Буда чекао не би ли експлодирао од смеха.

На крају, освестила ме је градска бука. Ноћ у оваквом граду никада није скроз безбедна. После поноћи, доста полицијских сирена и патрола, у даљини у неком парку неко урлање и звуци туче... пије се и алкохол у том Амстердаму.

И свашта још нуди овај град. Стварно свашта, од оријенталних ресторана и пиљара, преко курдских пекара, па све до вероватно најбољег фалафела на свету, ван Блиског истока. Немачке беле кобасице и помфрит с белим мајонезом. Дијаманте такође, иако је главни бизнис прешао у Антверпен, кажу. Сјајне књијаре и продавнице стрипова.

Мора да се види и окуси, макар једном у животу. Терапијски. Сад је близу, као никад раније.

А ако се иде само једном, онда на њега треба навалити свом снагом. Из кофе шопа право у Ван Гогов музеј, из тајландског ресторана у кофе шоп, одатле на бицикл и сличне комбинације. На крају, много лепше него на плажи. **■**

САЛЧИЋИ

Фото: Szymon Brodzia

Срећом па ова девојка не живи у Србији, пошто би је деца у одећењу толико зезала да не би више знала шта јој је име а шта презиме. Срећом, Иза Сала живи у Пољској, где су деца фина и где су је звали Иза Слатких Салчића или нешто у том стилу. Но, добро. Да видимо шта јој пише у личној карти: рођена 20. фебруара 1981, у Шчечину, висока 171 центиметар, тешка педесет килограма и дели посебне награде онима који провале њену тајну шифру. Ево ми ћемо је одмах провалити: 92/64/82! А специјална награда је гледање голе Изе како иза ко-

либе цеди по свом телу зреле вишње и остале дивне плодове. Каже да њене амбиције не познају границе, воли да игра, мрзи саобраћај у Варшави (дођи, селе, у Београд, да заволиш саобраћај у Варшави), њен херој је Cat Woman, не, нема слободног времена, а сан јој је да поседује пацифичко острво. Ево, ми бисмо јој поклонили једну аду на Дунаву, али немамо ниједну. Свакако јој поручујемо да ипак размисли о локацији свог острва, због цунамија који нас чекају у немирној будућности. Дотад, ни пољски засеок јој уопште не стоји лоше.

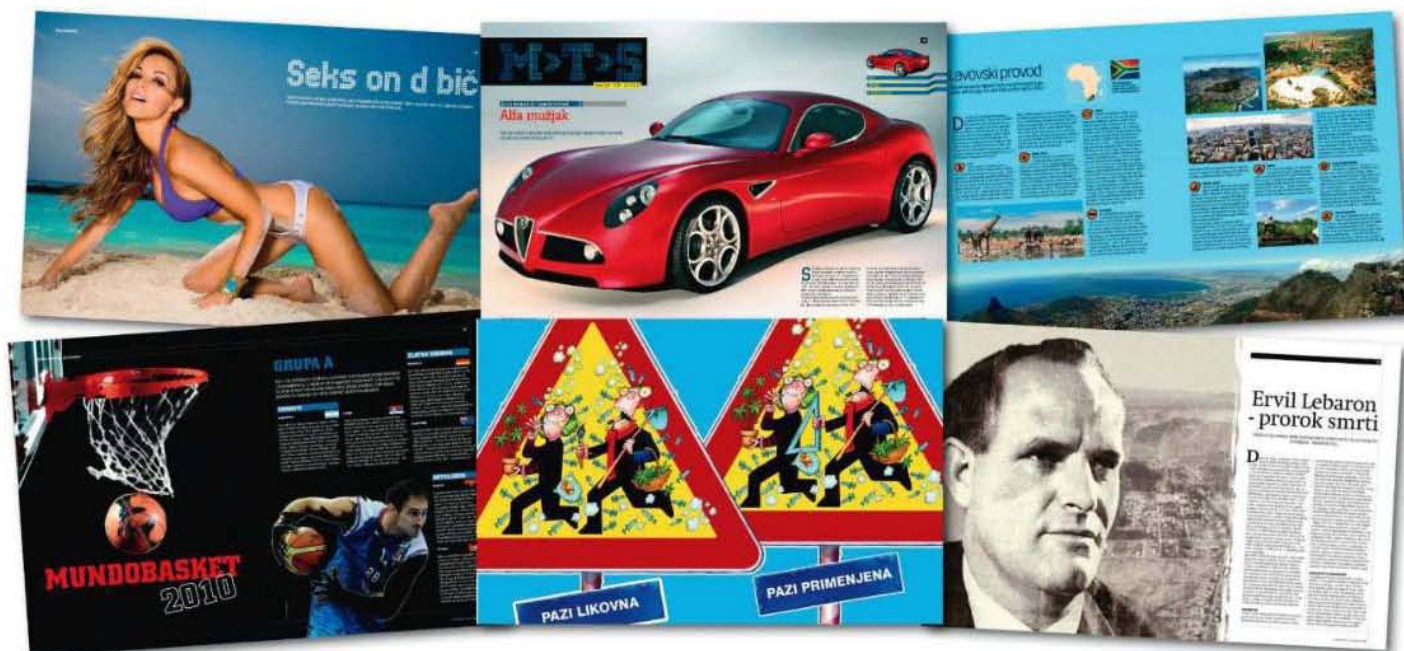

MAXIM

NAJBOLJE ZA MUŠKARCE POSLE ŽENA

ТАНТРИЧКИ СЕКС

Тантра није религија. Не захтева прихватање система вере, а поготово не послушност некаквој доктрини. Може бити и саставни део животног стила

Пише: **Дагмар Седлица** Превод: **Недељко Дробац**

За многе практиканте, тантра је смисао људског живота. Познаваоци је најчешће означавају као пут. Наиме, само учење је довољно флексибилно и моћно, показало се не само да преживи векове и миленијуме него да постане и саставни део живота људи најразличитијих убеђења. Да ли ће ова стародавна традиција постати и део нашег живота? То је ваша ствар. На нама је да вам је укратко представимо.

ПОРЕКЛО

Тантра је санскритска реч, потиче из једног од најстаријих писаних језика. Настала је спајањем речи *таноти* (ширење) и *трајати* (ослобођење). Значи *ткање, бесконачност*, у смислу повезивања људи и спајања људских срца. Наук је о ширењу свести и ослобађању енергије.

Оригинале изворе тантре налазимо у хиндуистичким и будистичким индијским сектама, где се и данас упражњава на исти начин као и пре неколико хиљада година. У међувремену, тантра се раширила по Азији, где су на њу утицале локалне традиције, а сама је битно утицала на верске заједнице по Тибету, Кини и Јапану, где је познају под различитим именима. Зато што је многи доживљавају као јогу љубави, често је називају и тантра јогом. Они који су пролазили кроз тантричко посвећење виде њену јединственост у томе да је кроз тантру могуће повезати на први поглед неповезиво. У њој

налазе синтезу сексуалности и духовности, традиције и спонтаности, групног и индивидуалног. Тантра не поседује ниједну реч или упутство о томе како се у пракси понашати, а опет представља универзалан позив ка љубави. Од нас не захтева да љубав идеализујемо или да волимо концепт љубави. Позива нас да љубав доживимо, управо сада и овде. Секс у тантри представља улогу алатке, оруђа којим се отварамо љубави. Смисао тантре није имати секс са сваким кога волимо или желимо да волимо. Смисао тантре је употреба сексуалности у процесу оздрављења, који крепи индивидуални духовни живот појединца. Тантра учи како победити пожуду с контролисањем најпримарније жеље за сексуалним чином и како, с друге стране, доживети екстатична, небеска стања свести, о којима налазимо сведочанства у поезији, метафорама и исповестима оних који тантру активно упражњавају.

ТАНТРИЧКИ ЉУБАВНИЦИ

„Када са мном ради те ствари, не испуштам ни глас, можда чак ни не дишем. Једино шта осећам јесте тај небески осећај оргазма који се шири у правцу који нисам способна да логички појасним, као и откуцаје свог срца. Не осећам и не чујем ништа, као да сам опет у материци, а његов језик је попут пупчане врпце која ме повезује са животом...“, пише Валери Брукс (Valerie Brooks) у аутобиографској исповести *Тантричко посвећење*, коју

третирају као досад најнепосреднији портрет тантре у западној литератури. Ауторка приповеда о томе да право тантричког љубавника или љубавницу препознајемо одмах, енергија која између вас кружи потпуно је другачија од свега што сте доживели или можете доживети са „обичним“ партнером. Најједноставније, то је неко с ким одмах почну да „ерцају искре“, његове очи или додир нам се чине невероватно блиским, осећамо се сигурним и вољеним, осећамо да тог непознатог човека интимно познајемо, да смо га негде већ срели.

Ауторка, с друге стране, упозорава на опрез пред људима који се за тантру занимају или је познају тек површно, или, што није реткост, користе је са скривеним намерама, односно, само због жеље за брзим сексом с незнањцима. Саветује нас да прво послушамо шта и како особа говори о својим претходним партнерима, пријатељима и родитељима. Наиме, за очекивати је да ће се мушкарац који лепо говори о својој мајци лепо понашати и према својој жени, и обрнуто. Жена која истински воли свог оца волеће и свог партнера.

Бруксова нас упућује на њен пут тантричког посвећивања, на који је кренула са својим гуруом илити учитељем тантре, описујући тај сусрет као догађај који јој је у целости изменио живот. У таквом односу нема жеље до поседовања, нема љубоморе, више подсећа на везу међу близанцима. У

тантри, сексуални ужитак се употребљава за развој уживања на свим пољима телесне чулности и духовне свести. Ако је мисао правилно фокусирана, телесни ужитак повећава и чулно задовољство и духовну испуњеност. И сексуални ужитак, ако је правилно усмерен, до краја уклања сваку унутрашњу бол, па била она физичка или емоционална.

Недавна истраживања показала су да је нервна структура женског полног органа битно другачија од онога што се представља у класичној анатомији. На пример, клиторис је двапут већи од димензија које наводи већина анатомских уџбеника, и скоро десет пута већи од онога што претпоставља просечан човек. Први корак тантре је повећати телесне могућности за постизање и доживљавање ужитка. Тело је могуће увежбати да даје и прима ужитак у све већем обиму, то је један од основних постулата тантре. Према тантри, могуће је доживети оргазам преко било којег дела тела, зато што оргазам доживљавамо у мозгу. „Ако је наш партнер способан да нам изазове оргазам само тако да нас погледа с друге стране собе, онда смо на добром путу ка развијању своје телесне способности доживљавања ужитка“, пише Валери Брукс у својој књизи.

ОРГАЗАМ БЕЗ КРАЈА

Кључ до тајни тантре је постепено изграђивање потпуно новог схватања оргазма. Иако оргазам још остаје врхунац сексуалног ужитка, tantra никако не жури ка њему. Напротив, циљ тантре је одлагање оргазма и с тим повећавање нивоа енергије у телу. Оргазам тако добија потпуно нове димензије, мноштво тананих варијанти и форми. Различити нивои оргазма доносе увек и нова очекивања; догађа се да, по заслуги тантре, доживљавамо неколико оргазма као један експлозивни оргазам, или серију оргазма који следе један за другим.

Према тантри, сваки појединачни део нашег тела, дакле не само полни органи, способан је да изазове оргазам и нема никаквих ограничења у томе како и где човек може да га доживи. Стидне усне и пенис сигурно нису ни почетак ни крај могућности где оргазам може да настане. Вагинални зидови код жена подударају се са два канала кундалини енергије која прекрива кичмени стуб. Кундалини, некаква успавана змија, божански нектар или еликсир живота, дакле специфична врста енергије (*змијска енергија*), остаје код зећине људи у спавајућем, непробуђеном стању. Тантра јој помаже да се пробуди.

„Једног дана је мој партнер опазио да лежим на стомаку. Нежним, топлим дахом је помазио доњи део моје кичме и полако се успињао до средине леђа. Његове усне ме нису дотакле, осећала сам само његов дах.

ПО ТАНТРИ,
МОГУЋЕ ЈЕ
ДОЖИВЕТИ
ОРГАЗАМ ПРЕКО
БИЛО КОЈЕГ
ДЕЛА ТЕЛА ЗАТО
ШТО ОРГАЗАМ
ДОЖИВЉАМО У
МОЗГУ

Најежила сам се. Било је то као електрични пламен. Дошао је дахом до врата и то је било тако узбудљиво да сам доживела оргазам – на врату!”

Тако ауторка описује врсту оргазма коју назива *лентир*. Партнер држи партнерку у стању потпуне узнемирености, на ивици оргазма, толико дуго колико је потребно да достигне онај прави, истински оргазам. Валери Брукс га описује као екстазу, при којој њено тело лебди на меканом облачићу који нешто вуче у незнане висине. „Постајем део простора, а глава је потпуно празна”.

Дубок пулсирајући оргазам упоређује с прастарим активностима човека, као што је данас, на пример, ритмично бубњање примитивних племена. Искусни тантрици су способни да доживе оргазме који трају по неколико десетина минута, па чак и по цео сат, а прави мајстори су у стању да тело одржавају у стању перманентног оргазма.

У тантри важи правило – мање је више.

„Прихватити се ствари с пуном снагом и много трења, као што се обично догађа при нетантричком сексу, није оно што се тражи и цени у тантри. Тантрички љубавници могу да остану спојени и да се уопште не померају, при чему жена интензивно грчи и опушта вагиналне мишиће. Којим квалитетом у тантри овладате унутрашњим и спољним полним врхунцем, таквим интензитетом ће се оргазам раширити по целом телу. Сваки део тела почиње да доживљава врхунац, илити другим речима – оргазам осећамо у свакој појединачној чакри. На тај начин оргазам постаје извор велике радости и, према учењу тантре, представља први савладан степен на путу ка духовном оргазму, који нас води до правог смисла тантре – духовног отварања ка свету и космосу.”

ТАНТРИЧКИ СЕКСУАЛНИ РИТУАЛИ

Сексуални ритуали сигурно нису изум тантре – обредни секс је познавало мноштво старих култура, али јеврејско-хришћанска традиција је такву праксу забранила. Много данашњих омиљених обичаја и празника потиче управо из стародавних сексуалних ритуала. Дobar пример је нпр. Валентиново (Дан светог Валентина) – рецидив прослава које су се одржавале у старом Риму. Одиграле су се сваког фебруара у част богиње љубави, а њихов смисао је био унутрашње прочишћавање пред почетак нове године и прослављање духа љубави.

Саставни дес прославе био је сексуални обред, при којем су имена свих учесника била написана на парчету пергамента, а партнери су одабрани жребањем. Првонајске игре и плес, при којем младићи и девојке прво плешу око фалусоидног стуба, а потом заједно преспавају у шуми, одржали су се до данас широм руралне Европе.

Прастари обреди показују да је сексуалност постепено постајала симбол обиља, плодности, богатства и удобности. Како је заједница имућнија, тако постаје либералнија и у односу на сексуалност. Моћни библијски краљеви имају на стотине жена, златну епоху секса су проживели и стари Рим и Грчка. Доба економског благостања у Сједињеним Државама, на прелому шездесетих и седамдесетих година прошлог века, донело је и сексуалну револуцију и хипијевску контракултуру.

Људи који практикују тантру могу да код свог партнера изазову губитак осећаја љубоморе и посесивности, потребе за поседовањем другог. Колективно доживљавање дубоке повезаности с другим паровима помаже губитку страха пред љубављу и раз-

вијању потребе за потпуним предавањем партнеру. Тантра сексуалност разуме као облик креативности.

Док су љубомора и гнев деструктивни, сексуалност је извор веселја и креативности. Враћа нас у наше изворно стање природне целовитости, у којој се радујемо

сексуалности и сексу као тоталном чину којег доживљавамо а не размишљамо о њему. Тантра користи тренутак када наш разум нестане и када постојимо само као облик вибрирајуће енергије. То је тренутак када ниједан од партнера не постоји одвојено, него постоји само јединство двојности, нас

двоје као једно. Кажу да жене то јединство чешће и лакше доживљавају, можда јер се чешће љубе затворених очију.

Тантра је током историје доживела бројне трансформације. Често је практикована у илегалитету или се издвајала од званичних друштвених и културних обичаја. Неки историчари то објашњавају тезом да су центри моћи и власти одавно схватили да је тешко покорити сексуално слободне појединце. Манипулисање сексуалним слободама и обичајима је тако постало веома корисно и ефикасно при одржавању друштвеног реда и мира. Још једна од „опасности“ тантре је у томе да посебну моћ даје женама. У тантри су, наиме, мушкарци и жене једнаки и подједнако важни, а то је свакако непожељно у патријархалним културама, где водећу улогу имају мушкарци. Тако је временом тантра у бројним срединама постајала тајна, езотерична пракса доступна само имућнијим и образованијим слојевима друштва. Али традиција тантре је првенствено повезана са свакидашњим живљењем обичних људи. Развијена је из прадавних обичаја веровања у мајку Земљу. Њен смисао је тражење духовног ослобођења на начин који је доступан сваком – преко овоземаљског ужитка и бивања с другим. Ако постоји нешто сачим тантра посебно обогаћује сваку заједницу, онда су то међуљудски односи. **У**

ЗЛАТИБОРАЦ

Природа је створила Златибор, прелепу планину здравља. Људи Златибора, вредни, издржљиви и домисљивии, створили су лејендарне прилике и кобасице. „Златиборцац д.о.о.“ је 1993. године дао свему њоме име и окупио људе који верују да је укус њиховог живота савршен и незабораван. Хтели су само да виде – до колико људи могу да га однесу? А онда су многи радили и многи, многи учили. Сада сви знају шта је „Златиборцац“. Ми нисмо створили бренд. Ми смо га препознали, замишљали и створили из прошлости у будућности. „Златиборцац д.о.о.“ добио је награду за најбољи бренд 2010. године на Сајму пољопривреде у Новом Саду.

JELEN LIVE DOVODI GUNS N' ROSES

На њеном Jelen Live фестивалу стиже чувени амерички хард рок бенд Guns N' Roses, који ће наступити у Београдској арени 23. септембра 2010, од 21 час. Ово је први пут да ће Београд угостити GN'R, једну од најпопуларнијих група свих времена! Овај бенд је, крајем 80-их и почетком 90-их година, обележио музичку сцену хипповима и незаборавним концертима широм света. Бенд је издао шест студијских албума, продајних у преко 100 милиона примерака. Guns N' Roses крећу на светску турнеју, у оквиру које посећују и Београд, као централне звезде музичког фестивала Jelen Pivo Live.

ICE WATCH

За ову јесен издвајамо белијски концепт сајкова Ice Watch као идеалан модни детаљ за освежавање одевних комбинација. Ice Watch је софистициран, урбан и атрактиван модни детаљ. У великом избору модела и боја постоји популарно за свачији стил, а атрактивно паковање чини га идеалним поклоном. Велики број познатих личности радо носи Ice Watch сајкове, а David Guetta га има на руци у својој за велики хит "One love".
www.ice-watch.com

DEMOCRATA

Democrata је чувени бразилски бренд мушке fashion обуће. Колекцију карактерише модеран дизајн уједињен ексклузивним технологијама, које пружају првокласан комфор и елеганцију. Производи се могу наћи у више од 50 земаља широм света, а Џорџ Клуни и Барак Обама су само неки од познатих који су препознали квалитет овог бренда и уврстили Democrata обућу на своју шопинг листу.

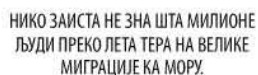
VIP BEACH MASTERS TURNIR

Ако сте љубитељ одбојке на песку, не пропустите - Vip Beach Masters 2010. Финале се одржава од 27. до 29. августа, на Шпиранду у Новом Саду. Иза нас су успешно завршени Vip Beach Masters турнири у Крагујевцу и Нишу, као и Challenger турнир Европске одбојкашке конфедерације. Укупан наградни фонд који је обезбедио Vip mobile за сва четири турнира износи 46.500 евра - за три турнира Националног првенства по 11.500 евра, а за CEV Challenger 12.000 евра.

DAHLIA КРЕМА ЗА РУКЕ ОД КАМИЛИЦЕ

Dahlia крема за руке од камилице пружа хидрализацију, регенерацију и умирује иритирану и оштећену кожу. Садржи глицерин и пантенол, који пружају рукама дубинску хидрализацију остварујући их лаганим и нежним. Витамин Е ојачава оштећену кожу, обнавља и подмлађује ћелије коже и пружа им неопходну заштити. У саставу Dahlia креме за руке камилица налази се и дисаболол, активна компонента камилице, који смирује иритације коже и има природно антибактеријско и антиинфламаторно дејство.

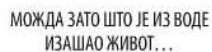
УНГА!

БИЛОЗИ ЋЕ ВАМ РЕЋИ КАКО СЕ
РАДИ О ПРАЙСКОНСКОМ НАГОНУ.

УНГА!

ГРАА!

43

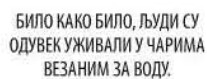
УНГА?

УНГА7

2

УНГА

1998

rrrrrrrr...

БУНГА!

БУНГА!

АЛИ, АКО ПИТАТЕ ИСТОРИЧАРЕ, ОНИ ЋЕ
ВАМ ИСПРИЧАТИ ДРУГУ ПРИЧУ.

ДРАГИ
ПРИЈАТЕЉИ...

РЕЋИ ЋЕ ВАМ КАКО СМО
УСЛОВЉЕНИ КУЛТУРОЛОШКИМ
НАСЛЕЂЕМ.

...ХАЈДЕ ДА СЕ ОСВЕЖИМО
У МОЈ КУПАТИЛУ.

БРАВО!

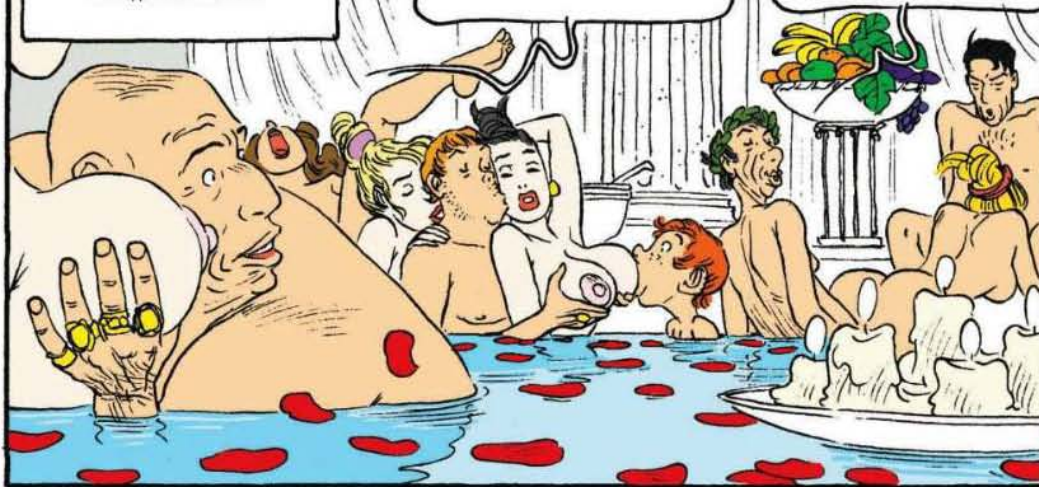

У ПОЧЕЦИМА ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ ВОДА И
КУПАЊЕ ИМАЛИ СУ ПОСЕБНО МЕСТО У
СВАКОДНЕВНОМ ЖИВОТУ.

ДИКИЛУС, МИЛИ МОЈ, КОД ТЕБЕ
СУ УВЕК НАЈБОЉЕ ОРГИЈЕ.

АХ, ХВАЛА, ПЛЕМЕНИТЕ
ЂЕЛАВИЈЕ.

НИЈЕ СЕ РАДИЛО САМО
О ХИГИЈЕНИ.

А САД, ПОЋИМО,
ПОЖУРИМО. СЕДМО
ЈЕЛО ЈЕ ВЕЋ ПОСЛУ-
ЖЕНО.

ИМАТИ КУПАТИЛО БИЛА
ЈЕ СТВАР ПРЕСТИЈА.

ПЛИВАЊЕМ СЕ ОСТВАРИВАЛА ДЕВИ-
ЗА „У ЗДРАВОМ ТЕЛУ ЗДРАВ ДУХ“.

БИТИ НЕПЛИВАЧ БИЛО ЈЕ
КАО БИТИ НЕПИСМЕН.

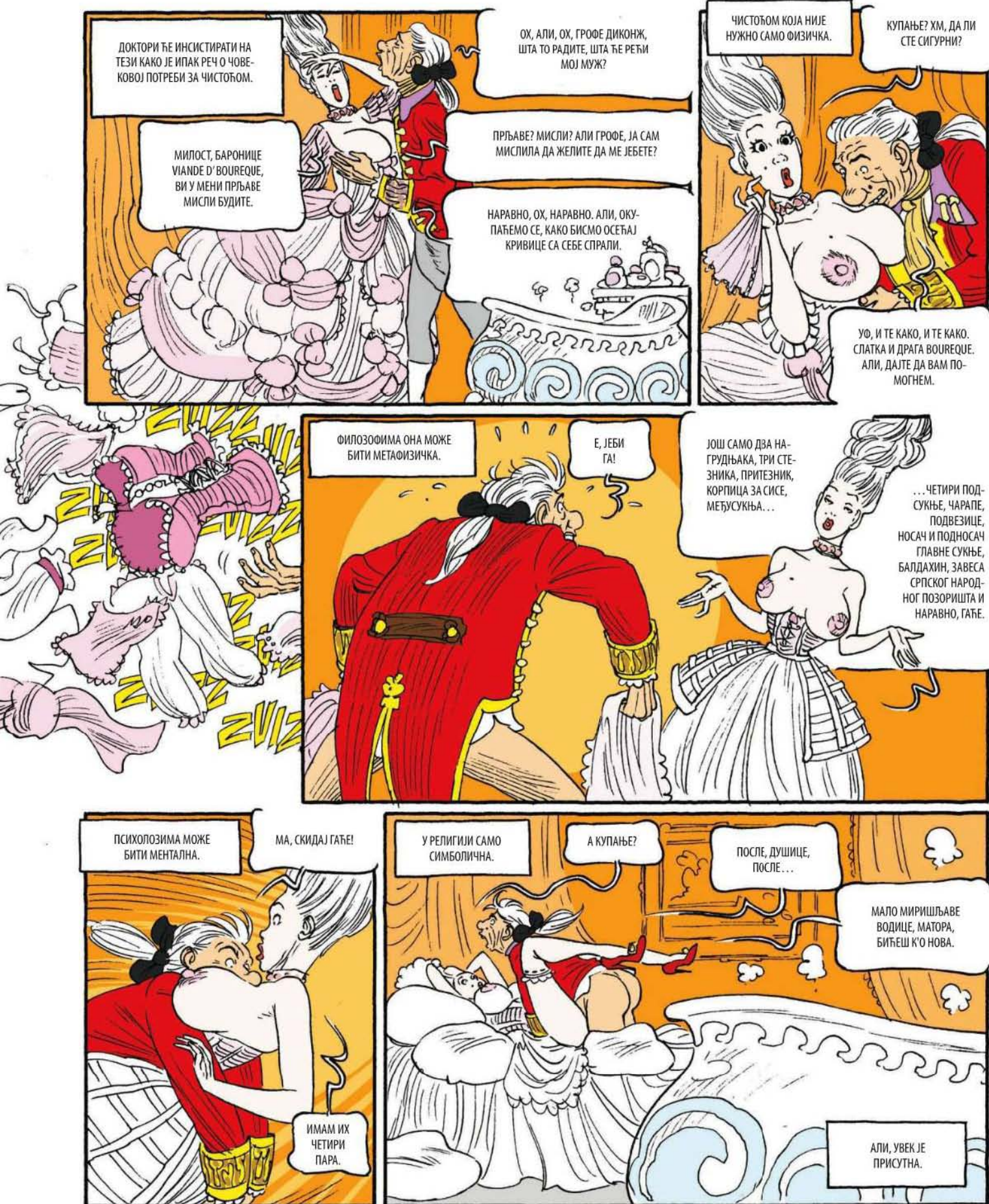
ДРАГИ ГОСТИ, ОСМО ЈЕЛО ПОСЛУ-
ЖИЋЕМО ЗА ВРЕМЕ ОРГИЈАЊА У
КУПАТИЛУ. ИМАМО И МАГАРЦА.

ШТА, ЈЕШЋЕМО
МАГАРЦА?

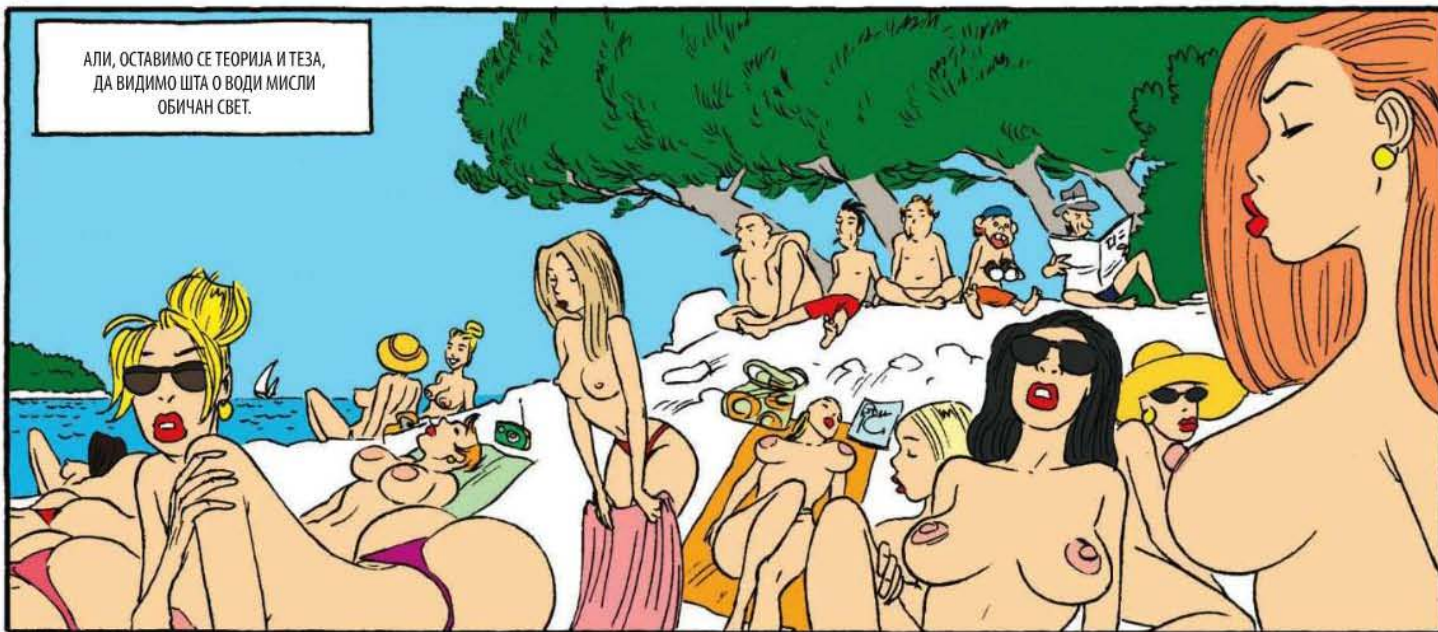
НЕ. ОНО
ДРУГО.

УКРАТКО,
КУЛТУРА.

АЛИ, ОСТАВИМО СЕ ТЕОРИЈА И ТЕЗА,
ДА ВИДИМО ШТА О ВОДИ МИСЛИ
ОБИЧАН СВЕТ.

МОРСКИ ВАЗДУХ ЈЕ КЕВА
ЗА БРОНХИЈЕ!

МАТОРИ, НИГДЕ НЕ МОГУ ДА СЕ
ОДМОРИМ КАО НА МОРУ.

ОСЕЋАМ ЗАБРИЊАВАЈУЋИ
НЕДОСТАК ВИТАМИНА D, ПА СЕ
ДОДАТНО ИЗЛАЖЕМ СУНЦУ.

НЕ, ОЗБИЉНО.

У ЈЕБОТЕ!
КОЉ'КЕ СИСЕ!

ГДЕ?

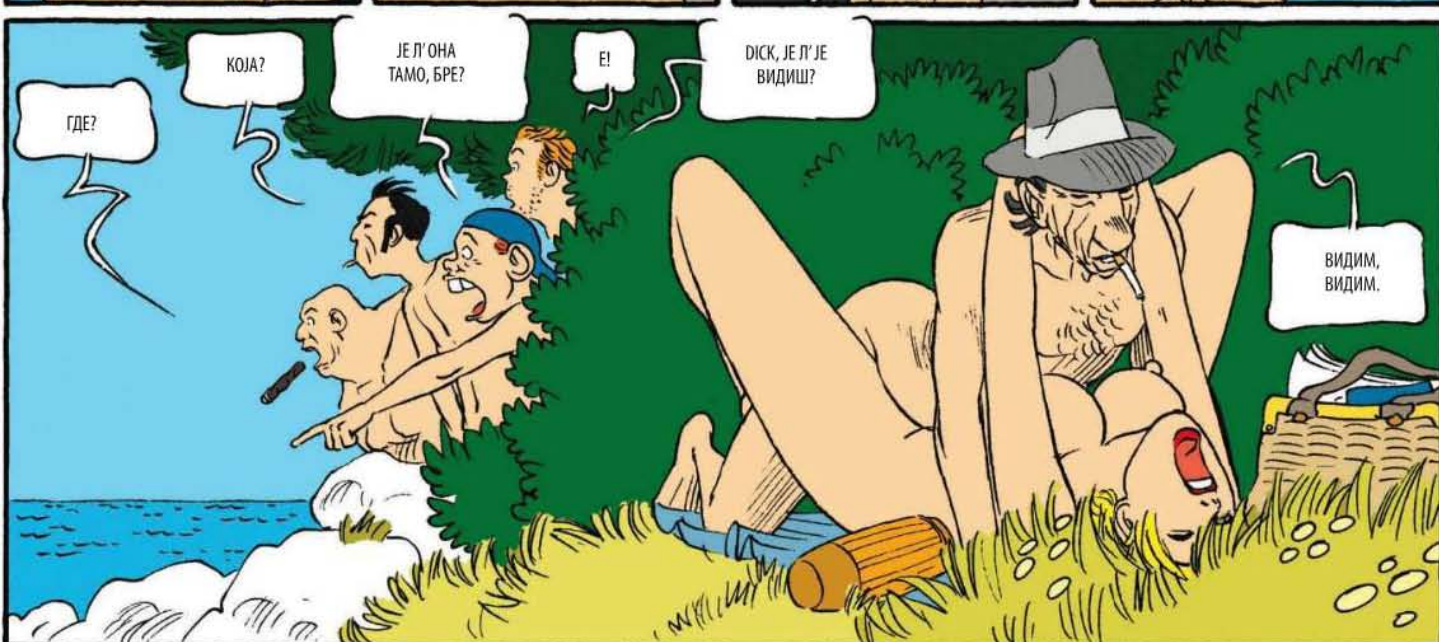
КОЈА?

ЈЕ Л' ОНА
ТАМО, БРЕ?

Е!

ДИСК, ЈЕ Л' ЈЕ
ВИДИШ?

ВИДИМ,
ВИДИМ.

novе pozorišne tendencije

44 Biterf 10

15-25. septembar 2010.

15. 16. 09. trajanje: 2h	Jan Lauers i Nidkompani, Brisel, Belgija Izabelina soba Režija, tekst i scenografija: Jan Lauers (Jan Lauwers)	Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“) 20:00	20. 09. trajanje: 40'	STANICA servis za savremeni ples Ko bi hteo mamu kao moju Koncept i koreografija: Dalija Aćin	Malo pozorište „Duško Radović“ 20:00
16. 17. 09. trajanje: 2h 10'	Kornel Mundruco/Ivet Biro (Kornél Mundruczó/Yvette Biró), Budimpešta, Mađarska Frankenštajn-projekt Režija: Kornel Mundruco	Specijalni prostor	21. 22. 09. trajanje: 2h 10'	TR Varšava, Varšava, Poljska Po Pjeru Paolu Pazoliniju T.E.O.R.E.M.A. Režija i tekst: Gżegoż Jażina (Grzegorz Jarzyna)	Narodno pozorište Beograd (Velika scena) 20:30
17. 09. trajanje: 2h	Jan Lauers i Nidkompani, Brisel, Belgija Kuća jelena Režija, tekst i scenografija: Jan Lauers (Jan Lauwers)	Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“) 20:00	22. 09. trajanje: 1h	Maska i Mestno gledalište ljubljansko, Ljubljana, Slovenija Dušan Jovanović, Janez Janša: Spomenik G2 Režija: Janez Janša, Dušan Jovanović	Biterf Teatar 17:00 20:00
18. trajanje: 1h	Kompanija Virđilio Sijeni, Firenca, Italija Inspirisano „Tužnim tropima“ Kloda Levi-Strosa: Tužni tropi Ideja, koreografija, scenografija: Virđilio Sijeni (Virgilio Sieni)	Pozorište na Terazijama 20:00	23. 09. trajanje: 1h 40'	Narodno pozorište, Beograd, Srbija Euripid: Bahantkinje Režija: Stafan Valdemar Holm (Staffan Valdemar Holm)	Narodno pozorište Beograd (Velika scena) 20:00
19. 09. trajanje: 3h 30' sa pauzom	Dojčes teatar, Berlin, Nemačka A. P. Čehov: Ujka Vanja Režija: Jirgen Goš (Jürgen Gosch)	Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“) 20:00	24. 25. 09. trajanje: 2h 30' sa pauzom	Moskovski teatar OKOLO kraj kuće Stanislavskog Moskva, Rusija A. P. Čehov: Tri sestre Režija: Jurij Pogrebničko	Atelje 212 20:00

PRODAJA ULAZNICA: Terazije 29 (Blagajna Pozorišta na Terazijama)
tel: (+381 11) 33 44 318
www.biterf.rs

Karte su u prodaji od 01. 09. 2010

ПОЧЕТАК (INCEPTION)

Режија: Кристофер Нолан

Улоге: Леонардо Дикаприо, Џозеф Гордон-Левит, Том Харди, Елен Пејџ, Марион Котијар, Кен Ватанабе

Сваки Ноланов филм набијен је с толико класе, инвентивности и елегантне стилизације да је тешко поверовати да у данашње време не само што успева да добије новац да своје визије реализује већ и њима остварује невероватан успех код публике. Почетак је свакако највећи тест Нолановог моћног, пошто ем у себи нема Бетмена, ем захтева - шок и неверица! - да га гледалац заиста прати да би могао да разуме шта се у њему догађа. Нолан овај тест успева да положи с највишом оценом, доказујући једном за свагда да блокбастери не морају да се праве превасходно за тупсоне. И премда би се могло замерити што Почетак претендује на то да је за нијансу интелигентнији него што у бити јесте, то је слаба критика за филм којем успева да на тако импозантан начин ангажује машту и мозак гледаоца, истовремено испоручујући засигурно најужбудљивији филм године. Захваљујући Нолановој невољности да користи модерне играчке, овде уместо 3D-а, CGI-ја или гиздаве MTV монтаже, имамо добру стару причу, ликове и режију која се не састоји примарно од млатарана камером.

НЕВИНЕ ЛАЖИ (KNIGHT AND DAY)

Режија: Џејмс Манголд

Улоге: Том Круз, Камерон Дијаз, Жорди Моља, Питер Сарсгард

★★★★

Невине лажи је сорта филма коју је Том Круз умео да прави с лакоћом и редовношћу, пре него што је сам себи то онемогућио јавним испадима ван филмског платна. Но, овде Круза поново видимо у пуном напону своје шармантности и харизме како трчкара по свету учествујући у високоризичној шпијунској заврзлами, као да никада то није ни престао да ради. Манголд је првокласан режисер, те и овде успева да на једноставан и у позитивном смислу старомодан начин реализује ову класичну холивудску формулу без скретања пажње на њену формулаичност.

ПРЕДАТОРИ (PREDATORS)

Режија: Нимрод Антал

Улоге: Адријен Броди, Алис Брага, Тофер Грејс, Волтон Гогинс

★★★★

Јесте да је потрајало 13 година, али коначно смо добили наставак достојан генијалног Мактирнановог акцијаша. Премештајући радњу са Земље на планету која предаторима служи као резерват за лов, Антал на мноштво занимљивих начина разрађује и надограђује ванземалјску цивилизацију тек наслућену у Предатору. Без имало постмодерног иронијског отклона према оригиналу из осамдесетих и намигивања публици, овај филм успева да ангажује вијуге тек толико да попунимо време до следеће секвенце испуњене тензијом. Нимрод Антал Предаторима дефинитивно показује да је постао озбиљан холивудија.

GENTLEMEN BRONCOS

Режија: Џеред Хес

Улоге: Мајкл Ангарано, Џејмс Клемент, Џенифер Кулиц, Сем Роквел

★★★★

Филмови Џереда Хеса крајње су специфични и изражено ексцентрични. Gentlemen Broncos није изузетак. Пратећи младог, перспективног и бескрајно инвентивног писца очајних научнофантастичних романа и старијег, већ прославленог писца који од њега украде цео роман, Хес успева да зачуди, насмеје и при том каже штошта о самој природи креативности. Из галерије ликова необичних до нивоа ексцеса издваја се Џејмс Клемент (из дуета Flight of the Conchords) у улози препотентног аутора Шевалијеа, која ће извесно ући у анале комедије.

**НЕПОБЕДИВИ
INVICTUS (2009)**Режија: **Клинт Иствуд**Улоге: **Морган Фримен, Мет Дејмон**Дистрибуција: **Так**

О чему се овде ради: После 27 година проведених у самици на острву Робен, Нелсон Мендела излази на слободу. Симбол отпора апартејду без проблема добија изборе, али да ли он може и да управља државом? Ни сам Мендела не зна одговор на ово питање, али на годину дана од почетка Светског купа у рагбију, он опсесивно почиње да размишља о томе да репрезентација његове нове нације, иако аутсајдер, освоји титулу на свом терену. Мет Дејмон је капитен овог тима који је вољен код белаца и омражен код црнаца, али Боке (надимак овог тима) с новом инспирацијом и новим мотивом успева да дође до великог финала и окршаја с непобедивим Новим Зеландом.

Шта је овде добро: Клинт Иствуд, свакако. Овај ветеран, а вероватно и највећи живи амерички редитељ, право кинематографско божанство, поново на једноставан начин приказује једну епску битку која

се само привидно одиграва на зеленом пољу. *Непобедиви* је, нема дилеме, спортски филм са на тренутке спектакуларним рагби призорима, али и инспиративна прича о једном нестварном политичком лидеру и предрасудама читаве једне нације. Нема тог који до краја филма неће навијати за расистичке боје које поносно носи капитен Пинар (поново одлични Мет Дејмон), а све у славу новог, јединог праведног поретка. Коначно, ту је и Морган Фримен, који већ на свој начин диже споменик Мендели.

А шта можда и није: Иствуд у овом филму не обраћа много пажњу на било шта што нема везе с рагбијем, па тако остајемо ускраћени на сва питања у вези с Менделином политичком борбом или приватним животом, али све је то урађено с намером. Емоције владају овом причом, а оне се понекад чине као превише нападне и предвидљиве. Али када се сударите с оваквом истинитом грађом која је, нема сумње, снажнија, неочекиванија и већа и од било какве фикције, онда и патетика у рукама Клинта Иствуда има потпуно другу чију димензију.

**АКВАРИЈУМ
FISH TANK (2009)**Режија: **Андреа Арнолд**Улоге: **Кејти Царвис, Ребека Грифитс**Дистрибуција: **Мегаком**

О чему се овде ради: Миа је тинејџерка која је у константном рату са својим родитељима, али и с целим светом који је окружује. Вентил кроз који слободно може да пропушта свој бес, фрустрацију, али и креативност, јесте хип-хоп плес, једина ствар коју Миа страсно воли. Када упозна новог дечка своје мајке, она је шокирана не само чињеницом да њој неко узвраћа пажњу већ и да нуди своју помоћ и подршку.

Шта је овде добро: Жене дефинитивно носе овај сјајан енглески филм о одрастању – Кејти Царвис, која својим наелектрисаним ставом и бескомпромисним приступом себе ставља у позицију да буде једна од најтраженијих глумица на Острву, и Андреа Арнолд, редитељка која већ сада слови не само за највећу наду британског филма већ и за праву наследницу Кена Лоуча, Мајкла Лија и осталих великана који су се бавили

оваквим темама. *Акваријум* је необично искрен филм у којем нема ни трунке моралисања или непотребне сентименталности, али и филм који је без обзира на то у стању да натера сузе у очи. Тешко је присетити се када су контрадикторности одрастања на платну осликане с толико аутентичности и снаге као у овом филму Андреа Арнолд који никако не бисте смели да пропусти.

А шта можда и није: Иако неочекивани крај филма може да наведе на помисао да је управо завршена нека бизарна социјална, британска верзија филма *Флешденс*, управо је тај завршетак нешто што даје наду да слика данашње Енглеске и породичног живота каквог га Миа искушава мсжда и може бити замењена неким новим погледом на свет. Коначно, и поред суморних тонова ове праве филмске *судопере*, Андреа Арнолд на крају постиже тај невероватан ефекат када вас спори, туробни, мрачни филмови на крају оставе пуне наде и елана не само за људе с руба социјалног поретка већ и за саме себе.

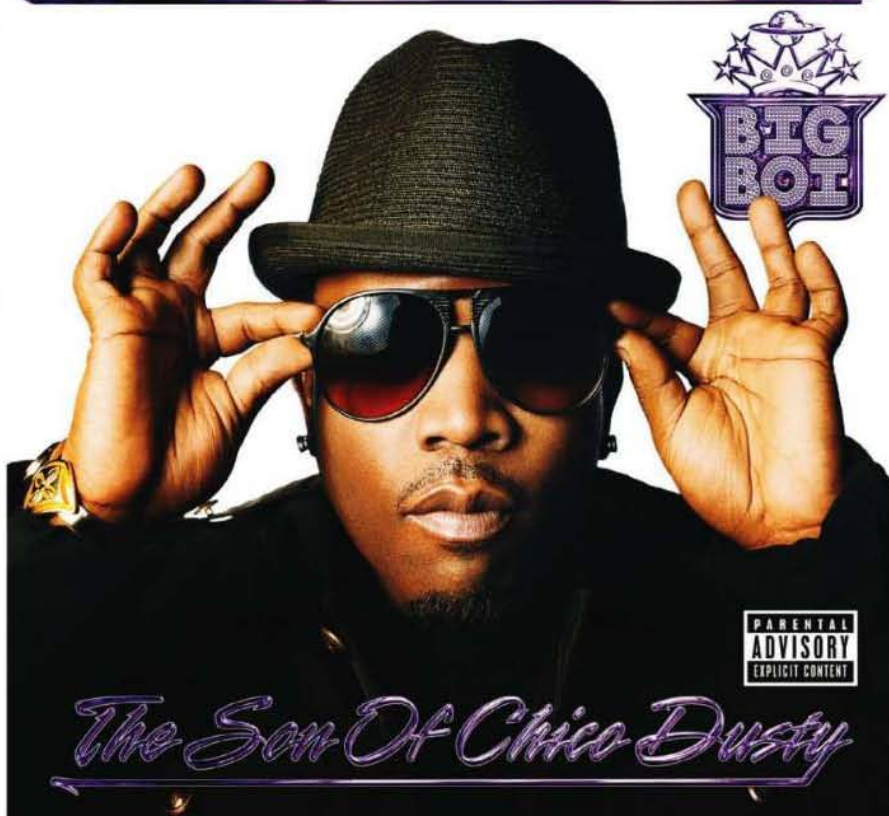

BIG BOI - SIR LUCIOUS LEFT FOOT: THE SON OF CHICO DUSTY Def Jam

Big Boi, половина динамичног дуа *Outkast*, који је крајем прошлог и почетком овог века Неверне Томе успешно уверио да се с повлачењем Принса неће угасити бакља уху допадљиве авангарде, провокације и авантуре у светској црној поп музици (као интегралном делу светске музичке индустрије), након три године рада издао је соло деби. *The Son of Chico Dusty* је јако лепа и разноврсна колекција песама, нарочито за савремени амерички хип-хоп, под који ипак потпада. Снимљена је у сарадњи с готово свим партнерима из дана највеће славе матичног бенда и, што је још важније за квалитет финалног производа, на начин на који су снимани и сви ти бестселер албуми. Време, љубав и труд уложени у сесије у студију *Stankonia* се једноставно препознају преко успешних лиричко-инструменталних експеримената и пробоја. Албум на моменте толико звучи као прави *Outkast* CD из оног времена да се и поклизивање у виду испегланог белог колеџ запомагачког дуа на рефрену опрашта већ с почетком следеће строфе.

★★★★

SIR LUCIOUS LEFT FOOT

PENDULUM - IMMERSION Warner Music Group

Нисам био фан досадашњег рада ове, у Срба ултрапопуларне, аустралијске електро-рок(ачке) поставе, али морам признати да ме је овај (њихов трећи по реду) албум закуцао за воган старог верног превозног средства са SUS мотором, са све патицом залепљеном на гас педалу. *Big bit* и *дреманебејз* ритмичке и бас подлоге преплављене су оооогромним синтисајзерским акордима, сложеним да на кеца ударе на емоцију (од тугаљиве меланхолије до херојског поноса), френетичним темпом доведене до брда прелаза с праштећим гитарама, па мостова и рефрена с мушким зепевима, који истог секунда у очи доводе јутарње зраке сунца свих рејвова Ибице (чак и ако, као и аутор овог текста, никад нисте били тамо).

MAJOR LAZER AND LA ROUX PRESENTS: LAZERPROOF

Mad Decent (free download)

Невероватна је лакоћа с којом Diplo, Switch и Skeam укрштају карибске ритмове и напеве, сву тежину дабстепа, актуелне хипстерске емо-хип-хоп хитове, *касио поп* Бена Ленгмејда и вокал Ели Џексон (La Roux) у најготивнију могућу музичку подлогу за замируће врело лето и (ако је судити по метеоролошким највама) једнако врелу наступајућу јесен. На прво слушање су ми се издвојиле сурове: *Magic (Falling Soldiers Dub)* и *In 4 The Kill Pon De Skream*. После је свако слушање доносило по нови хит моменат, све до закључка да овако опасну компилацију одавно нисам чуо. Очигледно је да је M.I.A. баш упрскала ствар у вези с Diplo-ом, кад је човек који је у стању да испродуцира ово потписник већине продукције њеног последњег албума.

ILL G/СКУБИ/ДИ-ЦЕЈ РОКАМ - ШТА ИМА?

Царски рез

Неко се и у Србији сетио да се мане Њорави посла, филозофирања и осталих немужичких момената и направи прави реп албум!? Иако момци нису стари, све везано за овај пројекат је у оквирима *олд скул реп* канона. Почевши од поставке саме групе: ем-си, ди-цеј и продуцент, свако са сопственим искуством, именом и вештином. Музика, за коју је Скуби био задужен, не одступа много од пит рок/ди-цеј премијер и сл. добитне реп формуле. Рокам је *само* у дело спровео своје ди-цеј име. А Ill G је, избором свакодневне тематике, испраћене искуснијим начином реповања, приказао највећи напредак у односу на досадашњи рад. Да бисте схватили колико заједно освежавајуће и добро звуче, треба само априори да готивите реп и да послушате албум.

наставак са стране 58 ▶

најгоре. Јер је Тадић једноставно нешто што није све најгоре, а Коштуница јесте све најгоре. Генерално гледано, ми бисмо волели да сад живимо опет у том дивном црно-белом свету у каквом смо живели за време Милошевића на један начин, за време Коштунице на други начин и да кажемо: ево види ово говно нам је криво за све. Проблем је у томе што су се, напосто, промениле прилике у друштву, ми имамо сад један режим који је љигав и слузав на милион начина, али једноставно ти не можеш њега да заклопиш тако као што си могао ове. То ти је као да се суочаваш с неком огромном желатинастом масом и идеш на њу песницом. Не можеш. Не можеш песницом да јој урадиш ништа.

Playboy: Да ли се слажете да је овакав режим штетан по омладину у овој земљи?

Панчић: Сваки режим је штетан по омладину у овој земљи: режим под којим сам ја одрастао био је врло штетан по омладину, али сам ја ипак, можда у инат том режиму, нешто у животу од себе ваљда направио, тако да мени то уопште није неки изговор. Не мислим да било ко ко је под Милошевићем постао кретен може Милошевића да узима као изговор за то што је постао кретен. Из простог разлога што неко други није под Милошевићем постао кретен.

Playboy: Мислим да је у оваквом режиму лакше постати кретен него под режимом Слободана Милошевића, зато што она времена некако упућују на то шта је добро, а шта је зло. Мислим да сада овде постоји један слој људи који су рођени од деведесете па надаље који немају појма шта је добро, шта је зло. Немају појма ни о чему, њима је пионирска етика по којој смо ми били васпитавани виша математика када је реч о добру и злу. О томе причам.

Панчић: Да, па, шта да ти кажем, добродошли у свет одраслих. Мораће да се носе с тим. Свако време има свој изазов.

Playboy: Како вам се чини да ће се развијати регионална ситуација? Да ли се с Косовом завршило или постоји негде неки џеп где може да се настави оно срање које знамо отада знамо за себе?

Панчић: Па може да се настави неко срање које може јако дуго да траје и да буде јако гадно на једном локалном нивоу. Али не може да се настави неко срање у неком генералном смислу. Мислим да је Балкан пацификован. Али могу бити тако џепови неког бесмисленог, дугорочног, исцрпљујућег насиља и труљења. То може бити север Косова, то може бити делимично и неки део Босне, мада у то мање верујем, али то може бити штетно пре свега за Србију. Ту лекцију смо ваљда научили у Хрватској и у Босни. То ти је као онај систем да неко живи у Книну и да мисли да му све сунце долази из Београда, а све зло из суседног села. Тако не може да се живи.

Playboy: Београд је у међувремену почео

да се повећава. У шта се Београд претвара? Како се држава у којој је био главни град смањује, а он рапидно метастазира.

Панчић: То се некад у зезању говорило: у комунизму ће сви живети у Београду. Чињеница је да је Београд прогутао Србију. Он је био главни град једне велике државе, а сада је постао главни град једне реално мале државе, тако да је он напосто постао превелики за габарите ове државе. Други разлог за то јесте што је унутрашње уређење Србије крајње централистичко, крајње бирократизовано, да, једноставно, ако ниси у Београду и ако немаш ту неки свој утемељени интерес, ти си нико и ништа и немаш прилике да одлучујеш ни о чему. Ово је једна од ретких земаља где локалне самоуправе немају ништа у власништву. Зграда општине није у власништву општине, него у власништву државе. Ако хоћеш, не знам, јебига, да купиш кутију шпенадла, мораш да пишеш допис министарству да ти то одобри, ако хоћеш да некој улици даш име у свом селу, то не одлучују село и општина, него исто мора министарство у Београду да удари печат. Дакле, ово је држава у којој заправо Београд и на економски и на политички начин све усркао и на тај начин добијеш оно што често данас чујем, не више у Војводини него доле на југу - Београд је крив за све. Та нека врста антибеоградског сентимента с друге стране изазива отпор код обичних Београђана, који то одмах доживљавају лично, кажу: чекај, бре, зашто сви говоре ружно о Београду, па ко да смо ми рогасти, јеботе, у чему је проблем? А, наравно, то није Београд као ти и ја, него Београд као један административни центар у којем један паразитски апарат живи по једном буквално вампирском систему сисања крви, живи на рачун целе ове земље и у томе је много велики проблем, али о томе је требало мислити пре двадесет година.

Playboy: Које је боље решење: да ли Ниш, Чачак и Крагујевац направити малим Војводинама или можда све назвати Београдом, па да онда и они коначно буду срећни.

Панчић: Па Београд ионако има тенденцију да се шири. Тренутно му је граница код Лајковца. Не, не мислим да треба да се праве мале Војводине од Ниша и Чачка, то једноставно није у традицији тих простора и то није реално. Постоје разлози зашто је баш Војводина покрајина, а зашто то није, откуд знам, Тимочка Крајина. За то постоје историјски разлози. Дакле, не мислим да је то решење.

Playboy: Значи, мора све да се назове Београдом...

Панчић: Не, него да се једноставно земља на један начин децентрализује тако да су центри одлучивања ближи људима. Да се ипак у том Чачку или Нишу за главнину ствари ти питаш, а не да се пита неки баја у Београду, па чак ни ако је тај баја дошао из Чачка. Значи, није суштина у томе. Мислим да

је то та нека разумна децентрализација, али опет на крају крајева, нека то решавају људи за себе.

Playboy: Да ли вам се некад чини да, због свог ноњшалантног става према новцу и према материјалном, на неки начин, ипак, имате мали хендикеп да скапирате колико су у стању људи да упропасте ствари због великог кеша, због авиона, камиона? Мени после свега овога одједном као највећи негативци не израђају Милошевић и Коштуница, него они који све време млате пере.

Панчић: Схватам. Вероватно си ту у праву. Ја сам заиста лишен тога, не схватам ту врсту мотивације, потцењујем ту врсту мотивације зато што она мени лично не значи ништа. Ја волим да имам пара у смислу да могу нормално да живим, али апсолутно нисам фасциниран новцем, нити ми је то икад било битно. Ја сам крајње социјално неамбициозан човек. Имам 45 година, а у суштини живим на начин веома сличан оном као кад сам имао 19 година. Немам ту врсту амбиције ни за моћи, ни за новцем, ни за било чиме, па онда можда потцењујем ту врсту амбиције код других људи..

Playboy: Кад покушаш да скапираш због чега су се покачили Милка Форцан и Мишковић, заврти ти се у глави.

Панчић: Мени је то нешто потпуно апстрактно. Ја сам читао о томе доста, покушавао да схватим, све што ја разумем ту је нека игра око неких милиона евра, чију ја цифру не могу ни да изговорим, а камоли да знам да су те паре на гомили. Пошто сам ја од оних примитивних људи, ја немам чак ни картицу, знаш, ја не знам како функционише такзовани безготовински систем плаћања. Мени је новац кад имаш нешто на гомили, а опет, на гомили нисам видео никад више од хиљаду-две евра, тако да, кад људи почну да се гађају цифрама, не знам, кажу ова зграда коју Форцанова хоће вреди 11 милиона евра, онда ја покушавам да визуализујем 11 милиона евра и могу, као у оним старим америчким кримићима, да замислим неки огроман кофер у коме стоје наслагане новчанице, што је наравно смешно, јер се данас те ствари не раде тако.

Playboy: Патите ли од носталгије за нечим?

Панчић: Патим од сваке могуће врсте носталгије, али само на приватном нивоу. Само на нивоу личног живота, многих људи, ствари, ситуације; не патим од политичких носталгија, не жалим ни за комунизмом, ни за СФРЈ, не мислим да је то било неко идилично време, мислим да су све то онако мало детињасте пројекције. Дакле, у неком политичком смислу нисам никакав носталгичар, а на неком личном нивоу апсолутно сам носталгичар за оним што је било јуче ујутру, а камоли за нечим што је било пре двадесет година. Потпуно сам носталгичан тип, расплаче ме најмања ситница везана за нека друга времена. ■

ПРЕЛИСТАВАЊЕ

Наам Хестер (није лекторска грешка, него грешка њених родитеља који су желели да им дете у имену има два иста самогласника један до другог) сагла се да боље види шта има у занимљивој књизи коју је неко оставио на фотелији у објекту покрај једног холандског парка. Као што видите, овај лепог обичаја (остављање књига по парковима, да их неко други нађе, а онда их по читању поново остави неком трећем) не практикује се само у Србији, међутим – каква земља, таква размена књига. Док у Србији можете на клупици да затекнете клошара како књигу нашег извршног уредника користи као јастук, у Холандији можете да затекнете Наам, како се на(а)га сагиње да боље види шта то има у сликовници коју јој је неко оставио на клупи. Наам је била девојка месеца јула у холандском Playboyu.

ПАЖЊА МУШКАРАЦ!

„Шта је, бре, ово?“ Немамо појма. „Каква је ово направа?“ Везе немамо. „Чему служи?“ Ни то не знамо. „Да не изгледају тако паркови у Француској?“ Можда, нисмо сигурни. „У француском парку можеш да затекнеш голу рибу ноћу како вежба?“ Тако изгледа, мада... „У српском парку можеш да затекнеш само пандура како чучи иза клупе и вреба клинце с букснама!“ Па, добро... „Ко је, бре, онај лик иза?“ Који лик? „Онај, на фотки!“ Не бисмо га ни приметили да нам ви нисте скренули пажњу – ми голе мушкарце не гледамо.“ Није го, има гаће!“ Јесмо вам лепо рекли да не гледамо мушкарце – голе поготову. „А како се зове ова плава?“ Александра Ричардс. „Кида колико је добра!“ Тако је... „А изашла, е?“ У француском Playboyu.

ТЕСТИРАЊЕ

Тестирали смо како девојке из других издања Playboyа реагују на вицее из нашег издања. На фотографији видите аргентинску лепотицу Вирџинију Баљардо и њену реакцију после читања *земуноског Ђошета*. Девојка читавих седам секунди није могла да се састави колико јој је било смешно. И због тога нам је било баш драго. Питали смо је и шта има ново, а она нам је рекла да је све кул, у Аргентини мало зима, али после ње иде пролеће, а код нас ће тада бити јесен. Рекла нам је и да пренесемо њене топле поздраве свим читаоцима Playboyа, а нарочито оним који се налазе на одслужењу затворске казне и шаљу сва она дирљива писма која редакција не објављује како не би испало да нам само робијаши пишу писма.

Dahlia

UNIVERZALNA KREMA

za intenzivnu negu
i ishranu kože

- ✓ sprečava isušivanje
- ✓ regeneriše
- ✓ za sve tipove kože

NEGA PRE SVEGA

Namijenjena je za svakodnevnu negu i zaštitu kože.

Dahlia
since 1924

www.bpmsatovi.com

